

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

உங்கள் நூலகம்

மாக இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2051

மலர் - 13 இதழ் - 5 - ஆகஸ்ட், 2021

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ். சண்முகநாதன்

திரத்தினசபாபதி

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

உள்ளே...

1	படித்துப் பாருங்களேன்... ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.....	04
2	அறிவியல் தமிழ் நேற்றும் இன்றும் பாக்டர் சு.நரேந்திரன்.....	11
3	படுகளம் - 2 / திருமூர்த்தி மண் அருள் செல்வன்.....	17
4	தென்குமரியில் ஏற்பட்ட எழிற்சி அ.கா.பெருமாள்.....	23
5	திருக்குறளும் மனுதருமமும் உதயை மு.வீரையன்.....	31
6	நினைவாற்றலில் தரவுகளைத் தேடி மக்கள் வாழ்க்கை முறையை அலசும் முறைமையியல் க.பழனித்துரை.....	37
7	தாய்மொழிக் கல்வியும் தாய்மொழிவழிக் கல்வியும் த.சுந்தரராஜ்.....	47
8	குழந்தைகளின் கற்றல் திறனை உளக்கப்படுத்தும் காரணிகள் த.நிர்மல் கருணாகரன்.....	53
9	நாளை என்னை அவர்கள் செதுக்குவார்கள்... ச.வின்சென்ட்.....	59
10	கொற்கையில் வடிசுபுடக் குழாய்கள் இறைமகன்.....	64
10	கிரா வட்டார வழக்கிற்கு ஓர் அண்ணல் ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்.....	68

இந்தியாவில் நோய்களும் மருத்துவமும் ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை

தீபக் குமார், பதிப்பாசிரியர் (2012)

Disease & Medicine in India, A Historical Overview.
(Deepak Kumar, Editor) Tulika Books, New Delhi

வரலாறு என்ற அறிவுத்துறையானது தொடக்கத்தில் அரசியலை மையமாகக் கொண்டே எழுதப்பட்டுவந்தது. பின்னர் சமூகத்தை மையமாகக் கொண்ட சமூக வரலாறாக வளர்ச்சியுற்றது. இதன் பின்னர் ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டில் வாழும் மக்களின் சமூக வாழ்வின் பல்வேறு கூறுகளையும் ஆராய்ந்து வெளிப்படுத்தும் சமூக அறிவியலாக மாற்றமடைந்தது. இவ்வகையில் மக்களின் நலவாழ்வில் முக்கியப் பங்காற்றும் மருத்துவத்தின் வரலாறானது வரலாறு என்ற சமூக அறிவியலுக்குள் ஒரு கூறாக இடம்பெற்றது. மருத்துவத்தின் வரலாறு என்னும் போது மனிதர்களைப் பிடித்துத் துன்புறுத்தும் பிணிகளையும், பிணி தீர்க்கும் மருத்துவ முறைகளையும் உள்ளடக்கியது.

“இயற்கை குறித்த அறிதலும் மனித குலத்தின் மீது அன்பு செலுத்துதலும் வெவ்வேறானவை அல்ல; இரண்டும் ஒன்றே”

பிணியும் பிணி தீர்த்தலும் மருத்துவத்துறை சார்ந்தவை என்பதில் அய்யமில்லை. ஆனால் பிணி வராது தடுப்பதிலும் வந்த பிணியைப் போக்குவதிலும் நாடு ஒன்றினை ஆளுவோருக்குப் பங்குண்டு. அப்பிணிக்கு ஆளான மக்களின் வாழ்க்கை நிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் அவர்கள் வாழும் நாட்டின் வளர்ச்சியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் தன்மையன. இதனால்தான் நாடு என்பதற்கு இலக்கணம் வகுக்கும் வள்ளுவர் ஒரு நாடானது 'ஓவாப் பிணி' (நீங்காத நோய்) இல்லாது இருக்க வேண்டும் என்று வரையறுத்துள்ளார்(குறள்:734).வரலாற்றுக் கல்வியில் புறக்கணிக்க இயலாத இடத்தைப் பெற்றுள்ள நாடு என்ற நிலப்பரப்பின் சிறப்பை நிலைநாட்டுவதில் நோயின்மையின் இடம் குறித்த சிறப்பான பதிவு இது.

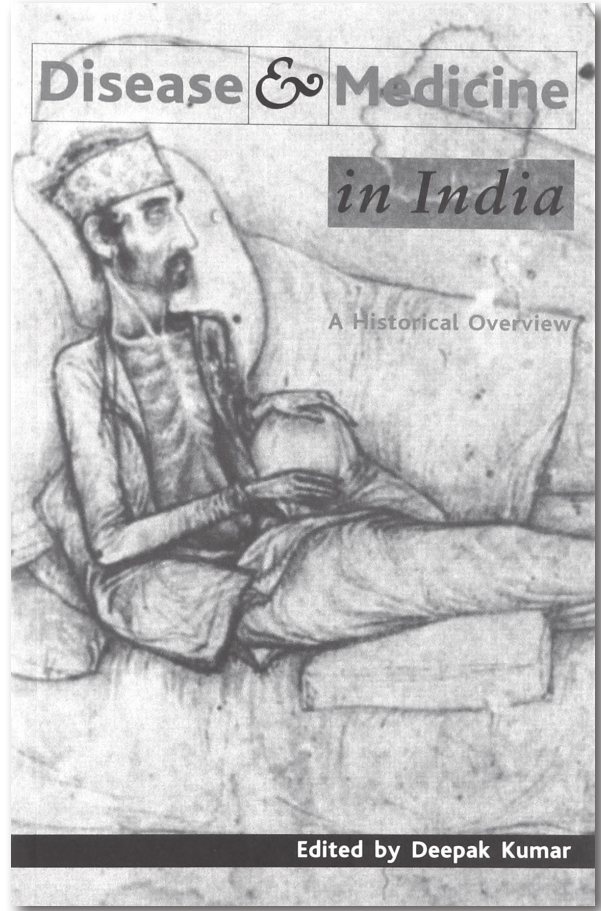
நூல்: இங்கு அறிமுகம் செய்யப்படும் இந்த நூலானது சமூக வரலாற்றில் நோயும் மருத்துவமும் வகித்த பங்களிப்பை இந்திய நாட்டை மையமாகக் கொண்டு அறிமுகம் செய்துள்ளது.

இந்திய வரலாற்றுக் கழகமானது (The Indian History Congress) 2001ஆவது ஆண்டில் தனது அறுபத்தி ஒன்றாவது அமர்வை ஜனவரி 1-3 நாட்களில் கொல்கத்தாவில் நடத்தியது. அதில் இந்திய மக்களின் உடல்நலம், இந்தியாவின் மருத்துவ முன்னேற்றம் குறித்த சிறப்பு அமர்வு இடம் பெற்றது. அவ் அமர்வில் படிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பே இந் நூலாகும். இச் சிறப்பமர்வில் இடம் பெற்றிருந்ததுடன் அதன் தலைவராகவும் செயல்பட்ட பேராசிரியர் தீபக் குமார் இக்கட்டுரைகளைத் தொகுத்துப் பதிப்பித்துள்ளதுடன் ஓர் ஆழமான ஆய்வு முன்னுரையையும் எழுதியுள்ளார்.

இவர் ஜாகீர் உசேன் கல்வி ஆய்வு மையத்திலும் ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்திலும் அறிவியல் வரலாறு, சமூகமும் கல்வியும் என்ற பாடங்களைக் கற்பித்து வந்துள்ளார். பல்வேறு ஆய்விதழ்களில் இவர் எழுதியுள்ள ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளியாகியுள்ளன. இவை தவிர 'அறிவியலும் அரசும்' (Science and the Raj 1857-1905) என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். 'அறிவியலும் பேரரசும்' (Science and Empire: Essays in the Indian Context) என்ற நூலைப் பதிப்பித்துள்ளார்.

ஆய்வாளர்கள் பலர் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளின் தொகுப்பாக அமையும் நூலொன்று ஓர் ஆழமான நூலாக அமையமுடியாது என்றாலும் இந்தியாவில் பரவிய நோய்கள், அவற்றுக்கான மருத்துவம் குறித்த சில அடிப்படைச் செய்திகளை இந்நூல் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இவ்வகையில் இந்தியாவில் காணப்படும் நோய்கள், அவற்றுக்கான மருத்துவம் குறித்த வரலாற்று வரைவுக்குத் துணை நிற்கும் தகுதி இந்நூலுக்கு உண்டு.

ராதா காயத்திரி, துருப்குமார் சிங் என இருவரும் பதினான்கு பக்க அளவில் இத் தலைப்பை ஒட்டிய நூல்களின் பட்டியல் ஒன்றைத் தயாரித்துத் தந்துள்ளனர். நூலின் இறுதியில் (பக்கம்: 276-289) இடம் பெற்றுள்ள

இப் பட்டியல் இத் தலைப்பில் மேலும் ஆய்வு செய்ய விழைவோருக்குத் துணை நிற்கும் தன்மையது.

பதிப்பாசிரியரின் முன்னுரை நீங்கலாக மொத்தம் பதினெட்டு கட்டுரைகளைக் கொண்ட இந்நூலில் உள்ளடக்கத்தின் அடிப்படையில், 'நவீன இந்தியாவிற்கு முற்பட்ட காலம்', 'நவீன இந்தியா' என்ற இரு தலைப்புகளில் கட்டுரைகளை இரு பிரிவுகளாகப் பகுத்துள்ளனர். முதற் பிரிவில் எட்டு கட்டுரைகளும் இரண்டாவது பிரிவில் பத்து கட்டுரைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

பதிப்பாசிரியரின் முன்னுரை

இந்நூலுக்கான ஓர் ஆழமான முன்னுரையை மிகச் சுருக்கமாக பதிப்பாசிரியர் தீபக் குமார் எழுதியுள்ளார். அவரது கருத்துப்படி அறிவியலின் வரலாறும், தொழில் நுட்பம், மருத்துவம் என்பனவும் வரலாற்றுக் கல்வியுடன் நெருக்கமான தொடர்புடையன. சமூகப் பண்பாட்டு நோக்கில் பார்த்தால் இவற்றைப் புறந்தள்ளிவிட முடியாது. காலந்தோறும் இந்திய வரலாற்றில் இவை தனிச் சிறப்பிடத்தைப் பெற்றுள்ளன. பதினொன்றாவது நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட நூல் ஒன்றில் (Said al- Andalusī: Tabaqat al-Umam) அறிவியலை வளர்த்ததில் இந்தியா முதலாவது நாடு என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்திய மருத்துவர்கள்

சமயப்புனித நூல்களுக்கு நெருக்கமானவர்களாக இருந்தபோதிலும் இயற்கையின் செயல்பாட்டினை உற்றுநோக்கி அறிதலை வலியுறுத்தி வந்தனர். “இயற்கை குறித்த அறிதலும் மனித குலத்தின் மீது அன்பு செலுத்துதலும் வெவ்வேறானவை அல்ல; இரண்டும் ஒன்றே” என்று **சரகசம்ஹிதா** என்ற நூல் குறிப்பிடுகிறது.

நாம் வாழும் இக்காலம் அறிவியல் வளர்ச்சிபெற்ற காலம். பல வரலாற்றியலர்கள் மருத்துவ வரலாறு பக்கம் திரும்பியுள்ளனர். தொடக்கத்தில் இந்திய மருத்துவ மரபு குறித்து தத்துவ பண்பாட்டு அனுகுமுறையிலான ஆய்வுகள் வெளிவந்தன. தற்போது தற்கால இந்தியாவின் வரலாறு சார்ந்த வரலாற்றியலர்கள் இந்திய மருத்துவ வரலாறு குறித்த வரலாற்றாய்வில் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். அரசியலில் மருத்துவம் மருத்துவத்தின் அரசியல் எனப் பல ஆய்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. மானுடவியலாளர்களும் சமூகவியலாளர்களும் இத் துறையில் சில நுண் ஆய்வுகளை நிகழ்த்தியுள்ளனர். அறிவியல் தொழில் நுட்பம் குறித்த சமூகவரலாற்று வரைவுக்கு எவ்வகையிலும் தாழ்ச்சியுறாத நிலையை மருத்துவம் குறித்த சமூக வரலாறு பெற்றுள்ளது.

இச்செய்திகளையடுத்து இந்தியாவில் நிலவிய ஆயுர்வேத மருத்துவம், யுனானி மருத்துவம் என்ற இரு மருத்துவ முறைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (ஆனால் தமிழ்நாட்டின் சித்த மருத்துவம் குறித்து எதுவும் குறிப்பிடவில்லை.)

இதன் தொடர்ச்சியாக இவை ஏன் நிறுவனமாக மாறவில்லை என்ற வினாவை எழுப்பி விடை தேடுகிறார். விதிக் கொள்கையும் சாதியும் ஏற்படுத்திய எதிர்மறையான விளைவுகளை விடையாக உணர்கிறார்.

அவரது கருத்துப்படி தெற்காசிய சமூகத்தில் நிலவும் சாதிய முறையானது கருத்தியலையும் (theory), செயல் முறையையும் (practice) தனித்தனியாகப் பிரிக்கும் அழிவுப் பணியைச் செய்துள்ளது. இது உடல் உழைப்பிலிருந்து மூளை உழைப்பை வேறுபடுத்துவதாகிவிட்டது. சமய உணர்வும் சாதியும் இணைந்து போயின. இடைக்கால இந்தியச் சமூகத்தில் ஆளும் வர்க்கத்தின் பண்பாட்டுத் தோல்வியாக இது ஆகிப்போனது.

முகலாயர் ஆட்சிக் காலத்தில் வாழ்ந்த அபுல் ஃபசல் என்பவர் வெளிப்படுத்திய துயரம் தோய்ந்த பின்வரும் சொற்களை அவர் மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார்:

“மரபு என்னும் பெருங்காற்றினால் பகுத்தறிவு என்னும் விளக்கின் ஒளிமங்கி..... "எப்படி" "ஏன்" என்ற கேள்விக் கதவுகள் அடைக்கப்பட்டு கேள்விகேட்டலும் ஆராய்தலும் எட்டாக்கனியாகி புறச்சமயவாதிகளாயினர்.”

இதன் தொடர்ச்சியாக , இடைக்கால இங்கிலாந்து குறித்து ராய் போர்ட்டர் என்பவர் எழுப்பிய வினாக்கள் போன்று சில வினாக்களை எழுப்பியுள்ளார்:

- நோய் போக்குதல் எவ்வாறு நிகழ்ந்தது? இதை யார் செய்தார்கள்?
- நோயாளி இதை எப்படி உணர்ந்தார்?
- மருத்துவ மானுடவியலாளர்கள் மந்திர-சமயச் சடங்கு, சடங்குகள், ஷாமன்கள்(மந்திர ஆற்றல் கொண்ட பூசாரி) ஆகியோரை ஆராய்ந்துள்ளார்கள். இவை வரலாற்று அடிப்படையில் பதிவு செய்யப் பட்டுள்ளனவா?
- கீழ்நிலையிலுள்ள மக்களின் நோய் தீர்ப்பவர் யார்?
- இத் தொழில் முறை எவ்வாறு உருவாகிறது?

இப்படிப் பல வினாக்களை தீபக் குமார் எழுப்பியுள்ளார். அவரது இவ் வினாக்கள் இத்துறையில் ஆய்வு செய்யப் புகுவோருக்கு உதவும் தன்மையன. இவ்வினாக்களை அடுத்து காலனியத்தின் நுழைவிற்கு முன் இந்தியாவில் பின்பற்றப்பட்ட நோய் போக்கும் முறைகள் குறித்தும், பயன்படுத்திய மருத்துவ நூல்கள் குறித்தும் விவரிக்கிறார். இறுதியாக, இந்தியாவில் நவீன மேற்கத்திய மருத்துவத்தின் அறிமுகம் குறித்த செய்திகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவை வெறும் செய்திகளாக மட்டுமின்றி திறனாய்வுத் தன்மையுடன் இடம் பெற்றுள்ளன.

இம் முன்னுரையில் வேறு ஒரு முக்கிய பிரச்சினையும் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. நமது பாரம்பரிய மருத்துவ முறைக்கும், காலனியம் அறிமுகம் செய்த நவீன மருத்துவ முறைக்கும் இடையிலான உறவை பதிப்பாசிரியர் சுட்டிக்காட்டி விவாதித்துள்ளார்.

இந்தியாவின் பாரம்பரிய மருத்துவ முறையானது அய்ரோப்பிய மருத்துவ முறை அறிமுகமான பின்னர் நிலைத்து நிற்கப் போராடவேண்டிய நிலைக்கு ஆளானது. புதிய அறிவுத் துறை ஒன்றை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்வதானது சில நேரங்களில் பழைய அறிவுத்துறையை முற்றிலும் புறந்தள்ளுவதாக அமைவதுண்டு. இத்தகைய நெருக்கடியில் நம் பாரம்பரிய மருத்துவ முறையானது விலகி நிற்கும் நிலைக்கு ஆளானது. இருந்தபோதிலும், பெரும்பான்மையான இந்தியர்கள் நம் பாரம்பரிய மருத்துவத்தைப் புத்தாக்கம் செய்து மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தவே விரும்பினார்கள். மேற்கத்திய மருத்துவமும் இந்திய மருத்துவமும் ஒன்றிணைந்து செயல்படவேண்டிய களங்கள் இருந்தன. ஆனால் அது கண்டு கொள்ளப்படவில்லை.

மேற்கத்திய மருத்துவம் நோய்க்கான காரணத்தைக் கண்டறிய அழுத்தம் கொடுத்தது.

இந்திய மருத்துவம் குணப்படுத்தலை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. நுண்ணுயிர்கள், நுண்ணுயிர் நோக்கிகள்(மைக்ரோஸ்கோப்) என்பன நோயறியும் மருத்துவக் கண்ணாடிகளாக மேலை மருத்துவத்தில் பயன்பட்டன. ஆனால் இந்திய மருத்துவம் நோய் எதிர்ப்பாற்றலை வலியுறுத்தியது. இதன்படி நோயாளியின் உடல்நலத்தில் ஏற்படும் முன்னேற்றமானது நுண்ணுயிர்களையும் அவற்றை அழித்தலையும் விட இன்றியமையாதது.

இத்தகைய வேறுபாடுகள் இருப்பினும் இவ்விரு மருத்துவ முறைகள் குறித்த அறிவார்ந்த கலந்துரையாடல் எதையும் மேற்கத்தியமுறை மருத்துவர்கள் மேற்கொள்ளவில்லை என்று குறிப்பிடும் பதிப்பாசிரியர், தம்மை உயர்வானவர்களாக இவர்கள் கருதிக்கொண்டமையே இதற்குக் காரணம் என்ற முடிவுக்கு வருகிறார். இறுதியாக காலனியச் சார்புநிலை, தேசியச் சார்புநிலை என்ற இரண்டு பார்வைகளையும் கடந்து இரண்டு அறிவுத்துறைகளுக்கும் இடையே இணக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகிறார்.

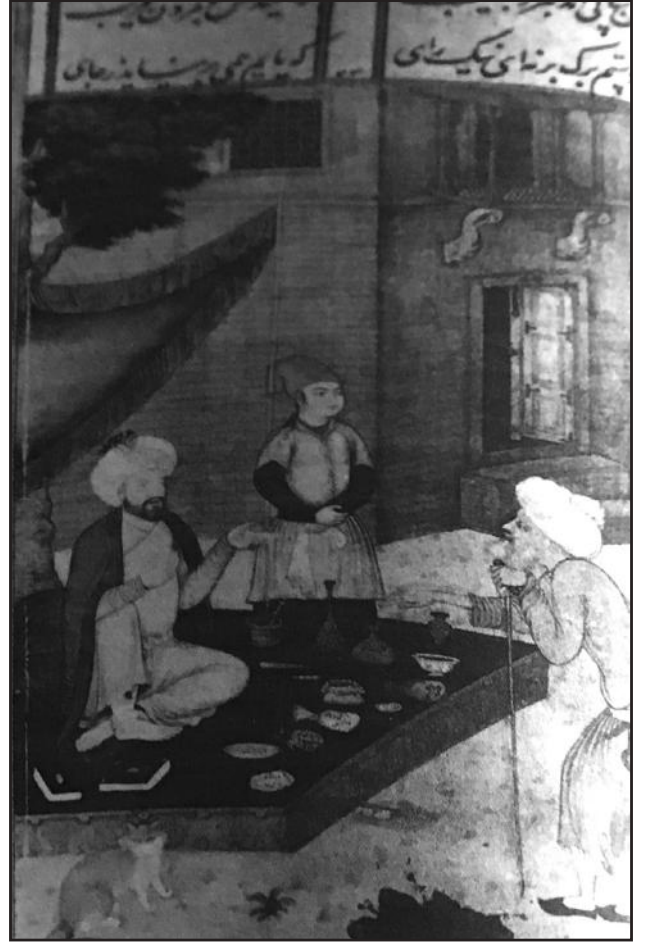
நவீன இந்தியாவிற்கு முற்பட்ட காலம்

நவீன இந்தியாவிற்கு முற்பட்ட காலத்தில் நிலவிய மருத்துவ முறைகளை ஆராயும் அல்லது அறிமுகம் செய்யும் எட்டு கட்டுரைகளில் முதலாவது கட்டுரையாக சுராஜ் பான் என்பவரும், தஹியா என்பவரும் இணைந்து எழுதிய கட்டுரை இடம் பெற்றுள்ளது. இவர்களுள் சுராஜ் பான் சிறப்பான தொல்லியலாளர். குருஷேத்திரா பல்கலைக்கழகத்தில் பண்டைய இந்திய வரலாறு மற்றும் தொல்லியலில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். கட்டுரையின் இணையாசிரியரான தஹியா குறித்த பதிவுகள் எவையும் இடம் பெறவில்லை. இக் கட்டுரை கி.மு.2500-1900 காலத்தைச் சேர்ந்த ஹரப்பா நகரில் வாழ்ந்த மக்களின் நோய்கள், வழக்கிலிருந்த அறுவைச் சிகிச்சை முறை, மக்களின் உடல் நலம் குறித்த செய்திகளை வெளிப்படுத்துகிறது.

கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் கட்டுரையாசிரியர்கள் முன்வைக்கும் பின்வரும் செய்திகள் அவர்களது சமூகப் பார்வையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

“அண்மைக்காலம் வரை உடல்நலம் என்பது நோயின்மை அல்லது உடல் வலு சார்ந்த ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. ஏழ்மை அதோடு தொடர்புடைய சமூகக் காரணிகள் (கழிவகற்றல்) என்பன உடல்நலமின்மைக்கான முக்கிய காரணங்கள்” என்பதை மருத்துவ அறிவியல் படிப்படியாக உணர்ந்து கொண்டது.

உடல் நலத்திற்கான அடிப்படைத் தேவைகளாக அமையும் ஊட்டச்சத்து, தூய்மையான குடிதண்ணீர்,

உடல் நலம் பேணுதல், கழிவுகளை அகற்றல் என்பன கிடைத்து மன அழுத்தமும் வன்முறையும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டால் மக்களின் உடல்நலம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுமளவுக்கு வளர்ச்சி பெறும்.

இச் செய்திகளின் தொடர்ச்சியாக ஹரப்பா நாகரிகத்தில் காணப்படும் மருத்துவம் தொடர்பான செய்திகளை வகைப்படுத்தி கட்டுரையாசிரியர் தந்துள்ளார். இவ்வகையில் உணவும் ஊட்டச்சத்தும், நோய்குறித்த உயிரியல் சான்றுகள், அறுவைச் சிகிச்சையும் உடல்நலமும், மக்களிடையே நிலவிய பாலியல் விகிதாச்சாரம், ஆயுட்காலம், உயர அளவு, தாக்கிய நோய்கள்குறித்து தனித்தனியே குறிப்பிட்டுள்ளார். இதற்கான தரவுகளாக அகழ் ஆய்வின்போது கிடைத்த எலும்புக்கூடுகளும் மண்டை ஓடுகளும் பயன்பட்டுள்ளன. கழிவுநீர் அகற்றுதல் தொடர்பாக அங்கு நிலவிய குறைபாடுகளையும் விவரித்துள்ளார்கள். மொத்தத்தில் அகழாய்வுச் சான்றுகள், உயிரியல் சான்றுகளின் அடிப்படையில் இச் செய்திகளை எழுதியுள்ளார்கள். அதே போல்து இச் செய்திகள் நகரம் சார்ந்த செய்திகள் என்றும், இறந்தோரின் சமூகப் பின்புலம் (வர்க்கம், பால்) வரையறுக்கப்பட்டதாகவே உள்ளது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். பெண்கள் உடல் அடிப்படையில் எவ்வாறு நடத்தப்பட்டனர் என்பதை

ஆராயவேண்டியுள்ளது. மார்ஷல் என்பவரின் சேகரிப்பில் இருந்த பத்து மண்டை ஓடுகள் வரிசையில் முதலாவது மண்டை ஓடும் பத்தாவது மண்டை ஓடும் தாக்குதலுக்கு ஆளான பெண்களின் மண்டை ஓடுகளாக உள்ளன. கொடூரமான முறையில் பெண்கள் நடத்தப்பட்டமைக்கான சான்றாக இதைக்கொள்ளலாம். ஹரப்பா நகரின் பெண்கள் அங்கிருந்த ஆண்களைவிட உயரம் குறைவாகக் காணப்படுவது ஊட்டச்சத்து பால்வேறுபாட்டுடன் பகிரப்பட்டதை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஹரப்பா நகரங்களில் கழிவு நீர் வெளியேற்றியமை, உடல் நலம் பேணியமை, தூய்மையான குடிநீர், மாசில்லா சூழல் என்பன குறித்து மிகுதியான அளவுக்கு எழுதப்பட்டுள்ளன. இயற்கையின் தாக்குதல்களை எதிர்கொள்ளும் வழிமுறையாக, பெரிய அளவிலான தானியக் களஞ்சியங்களில் தானியங்களைச் சேகரித்து வைத்திருந்தார்கள். இது ஆளும் வர்க்கத்திற்கு அல்லது நகரின் மொத்த மக்களின் பயன்பாட்டிற்காக இருக்கலாம். இம் மக்களின் உடல்நலம் ஒரு கட்டுக்குள்ள்தான் இருந்துள்ளது. மேலும் இது தொடர்பான ஆய்வுகளுக்கான சான்றுகளாக ஊட்டச்சத்து, கருவிகள், மூலிகை மருத்துவம் குறித்த தரவுகளுடன் தனிமனிதனின் உடல் நலத்தைப் பாதிக்கும் சமூக உண்மைகளையும் இணைத்து ஆராயவேண்டும் என்பது கட்டுரையாளர்களின் கருத்தாக உள்ளது.

இரண்டாவது கட்டுரை பாட்னா பல்கலைக் கழகத்தின் பண்டைய இந்திய வரலாற்றுத் துறையின் பேராசிரியர் விஜயகுமார் தாகூர் எழுதியது. இக்கட்டுரை பண்டைய இந்தியாவில் வழக்கிலிருந்த அறுவைச் சிகிச்சை முறைகள் குறித்தும், மருத்துவ அறிவியலின் வளர்ச்சி குறித்தும் அறிமுகம் செய்கிறது.

மூன்றாவது கட்டுரை கண்பார்வை குறித்த இடைக்கால இந்தியக்(1200-1750) கோட்பாடுகளையும், மூக்குக் கண்ணாடி அறிமுகத்தையும் குறிப்பிடுகிறது.

நியூ செஞ்சூரியின்

உங்கள் நூலகம்

மூக்குக் கண்ணாடி அணிந்து மீர் முசாவ்வீர் என்பவர் படித்துக்கொண்டிருக்கும் பதினாறாவது நூற்றாண்டு ஓவியம் ஒன்றும் இக்கட்டுரையில் இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கட்டுரை ஆசிரியர் இப்பால் கனிகான் அலிகார் பல்கலைக்கழகத்தில் இடைக்கால இந்திய வரலாற்றையும் தொழில் நுட்ப வரலாற்றையும் கற்பிக்கும் பேராசிரியர்.

நான்காவது கட்டுரை இடைக்கால இந்தியாவின் மருத்துவர்கள் மருத்துவத்தையே ஒரு தொழிலாகக் கொண்டவர்களாக விளங்கியதை அறிமுகம் செய்கிறது. இக் கட்டுரையாசிரியர் அலீநதீம் ரிஜாவி அலிகார் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியர்.

அய்ந்தாவது கட்டுரை 16 ஆவது நூற்றாண்டு இந்தியாவில் பின்பற்றப்பட்ட மருத்துவர்களுக்கான விதிமுறைகளை அறிமுகம் செய்கிறது. கட்டுரையின் பின் இணைப்பாக நம் காலத்தில் மேற்கத்திய மருத்துவமுறையில் தேர்ச்சி பெறும் மருத்துவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் ஹிப்பாகிராட்டிக் (Hippocratic) உறுதிமொழியும் இடம் பெற்றுள்ளது. இக் கட்டுரையாசிரியர் சிரீன் மூசாவி மத்தியகால இந்தியப் பொருளாதார வரலாற்றில் வல்லுனர். அலிகார் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர்.

ஆறாவது கட்டுரை இந்தியாவின் சிறந்த வரலாற்றுப் பேராசிரியர்களில் ஒருவரான இர்பான் ஹபிப் எழுதியது. இக் கட்டுரை மொகலாய இந்தியாவில் மருத்துவத் துறையில் நிகழ்ந்த மாறுதல்களையும் கண்டுபிடிப்புகளையும் அறுவைச்சிகிச்சை நடைமுறைகளையும் ஆராய்கிறது.

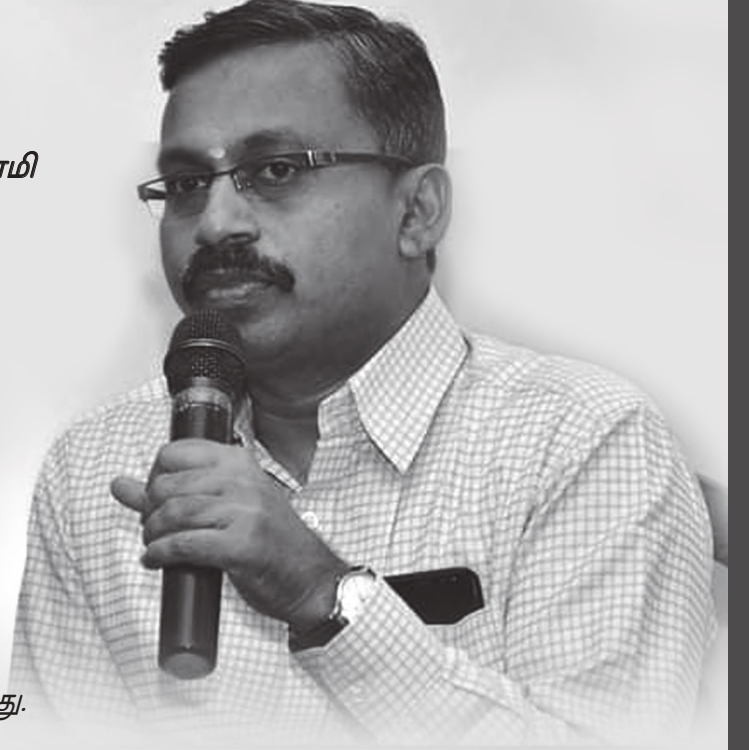
ஏழாவது கட்டுரை நவீன இந்தியா உருவாகும் முன்பு நிகழ்ந்த அம்மை நோய்ப் பரவல் குறித்தும் அதைப் போக்குவதற்கு மேற்கொண்ட சிகிச்சை முறைகள் குறித்தும் ஆராய்கிறது. இக் கட்டுரையாசிரியர் இஸ்ரத் அலம் அலிகார் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத் துறையில் பணியாற்றிவருபவர். டச்சு மொழியில் பயிற்சி உடையவர்.

எட்டாவது கட்டுரை அம்மை நோய் குறித்து பதினெட்டாவது நூற்றாண்டில் வெளியான துண்டு வெளியீடு (Tract) ஒன்றின் துணையுடன் அம்மை நோய் பரவும் காலம், நோயாளிக்கான உணவு, சிகிச்சை என்பனவற்றை ஆராய்கிறது. இக்கட்டுரையின் ஆசிரியர் ஹரிஷ் நரேந்திராஸ், தில்லி பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் துறையில் மருத்துவ சமூகவியலாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

இனி அடுத்துவரும் இதழில் நவீன இந்தியாவில் நோய்கள் மருத்துவம் குறித்த கட்டுரைகளைக் காண்போம்.

வாழ்த்துக்கள்

மருத்துவர் அறம் தனுஷ்கோடி இராமசாமி
அவர்களுக்கு இந்திய மருத்துவ சங்கம்
மற்றும் இந்து தமிழ்திசை இணைந்து
2021 ஆம் ஆண்டிற்கான '
மருத்துவ நட்சத்திரம்' என்ற விருதினை
வழங்கியுள்ளனர். விருது பெற்ற
மக்கள் மருத்துவர்
தோழர் அறம் தனுஷ்கோடி இராமசாமி
அவர்களுக்கு
'நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம்'
வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸின் புதிய வெளியீடாக...

ஒன்றியம் என்ற சொல்...!?

மு.வீரபாண்டியன்

தற்போது தமிழ்நாட்டில் 'ஒன்றியம்' என்ற சொல் மிகுந்த பரபரப்பாகப் பேசப்படுகின்றது. பேசப்படுவது தவறல்ல. அச்சொல் குறித்து மிகமிக ஆரோக்கியமான விவாதம் நடைபெறும் என்றால் அது வரவேற்கத்தக்கது.

அரசியலமைப்புச் சட்டம் 'ஒன்றியம்' என்று பயன்படுத்துவதைத்தான் இங்கே மு.வீ. ஆதாரங்களுடன் வலியுறுத்திக் கூற முற்பட்டுள்ளார். ஒன்றியம் என்ற சொல் கேட்டு அலறித் துடித்தவர்களுக்கும், நழுவிச் சென்றவர்களுக்கும் தோழர் மு.வீரபாண்டியன் இச்சிறுநூல் மூலம் நல்ல விளக்கமளித்துள்ளார்.

இரா.முத்தரசன்

மாநிலச் செயலாளர், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி

நியூ செஞ்சுரியின் சிறுநூல் வரிசை

ஒன்றியம் ?
என்ற சொல்...! •

₹ 25/-

வாழ்த்துக்கள்

தமிழகத்துக்கும், தமிழினத்தின் வளர்ச்சிக்கும்
மாபெரும் பங்காற்றியவர்களைப்
பெருமைப்படுத்தும் வகையில்,
‘தகைசால் தமிழர்’ விருது வழங்கப்படும்
என்று தமிழக அரசு அறிவித்தது.

அதனடிப்படையில் இளம் வயதிலேயே
பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு,
மாணவர் தலைவராகவும்,
சட்டப்பேரவை உறுப்பினராகவும்
அரும்பணியாற்றியதுடன்,
தமிழகத்துக்கும் தமிழினத்தின்
வளர்ச்சிக்கும் பெரும் பங்காற்றி,
நூற்றாண்டு கண்ட சுதந்திரப் போராட்ட வீரரும்
மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின்
மூத்த தலைவருமான தோழர் **என்.சங்கரய்யாவுக்கு**
2021ஆம் ஆண்டுக்கான **‘தகைசால் தமிழர்’**
விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது.

விருதுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தோழருக்கு
பத்து லட்சம் ரூபாய்க்கான காசோலையும்,
பாராட்டுச் சான்றிதழும், வருகிற
ஆகஸ்ட் திங்கள் 15ஆம் நாள்
நடைபெறும் சுதந்திர தின விழாவில்
தமிழக முதல்வர் அவர்களால் வழங்கப்படும்
என தமிழ்நாடு அரசு அறிவித்துள்ளது.
இவ்விருதிற்கான தொகை ரூ.10 லட்சத்தை
தமிழக முதல்வரின் கொரோனா
நிவாரண நிதிக்கு தோழர் **என்.சங்கரய்யா**
அளித்துள்ளார்.

நியூ செஞ்சரியின் உங்கள் நூலகம்
தோழர் **என்.சங்கரய்யாவுக்கு**
வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

அறிவியல் தமிழ் நேற்றும் இன்றும்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

அறிவியலும் தமிழும் என்ற ஆய்வு இரு பிரிவுகளைக் கொண்டது. ஒன்று, ஐரோப்பியர் வருகைக்கு முன் தற்கால அறிவியல் - தொழில்நுட்பக் கல்வியின் அறிமுகத்துக்கு முன் தமிழகத்தில் தமிழர்களிடையே நிலவி வந்த அறிவியல் தொழில் நுட்பச் சிந்தனைகளைத் தொகுத்து விளக்குவது. விளங்கிக் கொள்வது. மற்றது, தற்கால அறிவியல் தொழில் நுட்பக் கருத்துக்கள் தமிழகத்தில் எவ்வாறு கால் கொள்ளத் தொடங்கின, வளர்ந்து வருகின்றன என்பதைக் கண்டு கொள்வது. இரண்டுமே தமிழர்களோடு தொடர்புடையன. ஒன்று அவர்கள் அறிந்தது, அனுபவித்தது, பயன்படுத்தியது, பயன்பெற்றது, அன்றைய அவர்களது சமுதாய வளர்ச்சிக்கு உதவியது. மற்றது அவர்கள் பிறரிடமிருந்து பெற்றது, வளர்த்தது, சமகாலச் சமுதாய வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்திப் பயன் பெற்றது. ஒன்றின் தொடர்ச்சியாக மற்றொன்று இல்லை என்றாலும் ஒன்றோடு ஒன்றை ஒப்பிட்டுக் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

நிலவுடைமைச் சமுதாயத்தில் இடம்பெற்ற அறிவியல் தொழில்நுட்ப அறிவும், தொழில் மயமான சமுதாயத்தில் இடம் பெற்ற அறிவியல் தொழில்நுட்ப அறிவும் ஒன்றாக இருக்க முடியாது. பல்வேறு சோதனைகளுக்கும், கோட்பாடுகளுக்கும், பயன்படுத்தலுக்கும் ஆளான தற்கால அறிவியலுக்கு, சோதனைக்கு அதிகம் ஆளாகாத அனுபவத்தாலும் கூர்ந்த நோக்கலும் மட்டுமே பதிவு செய்யப்பட்ட பண்டைய அறிவியல் ஈடு கொடுக்க முடியாது.

பண்டைய அறிவியல்

பண்டைய தமிழக தொழில்நுட்பச் சிந்தனைகளை அக்காலத்திய அரேபிய, கிரேக்க, ரோமானிய சிந்தனைகளோடு ஒப்ப வைத்துக் காண வேண்டியுள்ளது. அப்படி ஒப்பிடும்போது தான் அறிவியலின் உலகளாவிய தன்மை வெளிப்படுகிறது.

தொல்காப்பியர் உயிர்களை ஆறு வகைப்படுத்துவார். இது உமாஸ்வாதி என்ற சைனரின் தத்துவார்த்த சூத்திரத்தில் சொல்லப்படும் உயிர் வகைப்பாடுகள் பெரிதும் ஒத்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது. சரக சம்ஹிதை கூறும் ஆயுர்வேதக் குறிப்புகளை மனதில் கொண்டு திருக்குறள் மருந்து அதிகாரத்தைப் படிக்கும்போது பல செய்திகள் புலனாகின்றன.

சங்கப் புலவர்கள் அறிவியலாளர் அல்லர். ஆனால் பல அறிவியல் உண்மைகளைப் பாடல்களில் பொதிந்து வைத்துள்ளனர். அதன்பின்னர் அறிவியலைத் தமிழில் கொணர்ந்த பெருமை அதற்குப் பின்வந்த புலவர்களுக்கும் உரையாசிரியர்களுக்கும் இது பொருந்தும். தமிழில் வெளியான கணக்கதிகாரம்,

ஆஸ்தான கோலாகலம், கோளதீபிகை, பூலோக விலாசம், கூவநூல், அசுவ சாஸ்திரம் முதலியன தற்போது கிடைக்காது. ஆனால் இலக்கிய, இலக்கண உரைகளில் குறிக்கப்படுகிற பல அறிவியல் நூல்கள் பண்டைத் தமிழரில் அறிவியல் (தொழில்நுட்ப) சிந்தனையின் ஆவணங்களாக உள்ளன.

அறிவியல் தொழில்நுட்பக் கண்ணோட்டத்துடன் பண்டையத் தமிழ் நூல்களையும், உரைகளையும், கல்வெட்டுக்களையும் மறு ஆய்வு செய்தால் உடனடித் தேவை என்பது கீழ்க்கண்ட அறிவியலைத் தாங்கி நிற்கும் பாடல்களை ஆராயும்போது தெளிவாகிறது.

தமிழ்மொழி பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் இலக்கியம் கண்டது. இம்மொழி மானுடனின் வாழ்வை மட்டும் புலப்படுத்தவில்லை. அதில் ஆங்காங்கு நுணுகி அவன் வாழ்வின் மேம்படுத்துவதற்காகத் துணையான அறிவியல் கூறுகளும் நுவலப் பெற்றுள்ளன.

இன்றைய மேனாட்டு அறிவியல் சிந்தனையின் சுவடுகூடப் படாத தமிழரிடையே இருந்த அறிவும் உணர்வும் நம்மை வியக்க வைக்கின்றன.

ஐம்பூதங்களின் கூட்டே உலகம் / உடல்

உலகின் தோற்றம்

ஐம்பூதங்களின் கூட்டாக இவ்வுலகம் உடலும் அமைந்துள்ளன. அண்டத்திற்கும் பிண்டத்திற்கும் உள்ள இந்த அடிப்படை ஒற்றுமையைத் தமிழர் அறிந்திருந்த செய்தியை,

“மண் திணிந்த நிலனும்
நிலன் ஏந்திய விசும்பும்
விசம்பு தைவரும் வளியும்
வளித்தலை இய தீயும்
தீ முரணிய நீரும் என்றாங்கு
ஐம்பெரும் பூதத்து இயற்கை (புறம்.2)
தீ, வளி, விசம்பு, நிலன், நீர் ஐந்தும் (பரி. 3 - 4)

என்ற பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன.

அணுக்களால் செறிந்த நிலம், நிலத்தின் கண் ஒங்கி இருக்கும் வானம், வானளவு பொருந்தித் தடவி நிற்கும் காற்று, காற்றினால் பெருகும் தீ, தீயுடன் மாறுபட்ட நீர் என்று ஐந்து வகை பொருந்திய ஆற்றல்கள் உடையதென ஐம்பூதங்களைக் குறிப்பிடுகின்றன.

“நிலம், தீ, நீர், வளி, விசும் பொடைந்தும்
கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்”
(தொல். மரபியல். 644)

என்ற நூற்பா உலகம் என்று உலகினையும் உலகிலுள்ள பொருள்களையும் குறிக்கும். இதனை

ஒட்டியே சித்த மருத்துவத்தின் ஐம்பூதக்கொள்கையும் அமைந்துள்ளது. அதாவது மனித உடல் 96 தத்துவங்களில் முதலாவதாக உள்ளது ஐம்பூதக் கொள்கை.

பாரம்பரியக் கூறுகள்

“மெய்யோ டியை யினும் உயிரியல் திரியா”

(தொல்.எழுத்து; நூன்மரபு;10)

என்ற நூற்பாவின் உட்கருத்தாக, உயிர் தத்தம் உடம்போடு இயைந்தாலும் அவ்வுயிரின் தன்மையிலிருந்து திரியாது என்று கூறுகிறார். அதாவது உயிரின் பாரம்பரியக் கூறுகள் (Hereditary Character) மாறாது என்பதாகும். இக்கருத்துக்கு அரண் செய்வதுபோல் பிறிதோர் இடத்தில் ஓய்வு என்பதற்குத் “தந்தையர் ஒப்பர் மக்கள்” (கற்பியல். 6) என்பதும் தொல்காப்பியத்துள் காணப்படுகின்றது. இது தான் மரபுவழிப் (genetic) பண்பாகும்.

ஆண், பெண் தோற்றம்

பெண்ணின் கருவறையிலுள்ள 44 பண்பிணக் கீற்றுகளும் 4xy பாலின கீற்றுகளும். ஆணின் 44 பண்பிணக் கீற்றும் 4x பாலினக் கீற்றும் கவரும்போது பிறக்கும் குழந்தை தந்தையின் கீற்றும் சேர்ந்து (44xy) ஆணாகவும் தாயின் பாலினக் கீற்றும் சேர்ந்து (44x) பெண்ணாகவும், இதில் பாலினக் கீற்று தவறுகளால் அலியாகவும் தோன்றும் என்பதை இன்றைய அறிவியல் கூறுகிறது. இக்கருத்தைத் தான் திருமூலர்,

“பூண்பது மாதா பிதா வழிபோலவே

ஆம்பதி செய்தான் அச்சோதி தன் ஆண்மையே”

(திருமந்திரம்.461)

“ஆண்மிகில் ஆணாகும் பெண் மிகில் பெண்ணாகும் பூண் இரண்டும் ஒத்துப் பொருந்தில் அலியாகும்”

(திருமந்திரம்.462)

என்று கூறியிருப்பது வியப்பைத் தருகிறது.

மருத்துவம்

கருப்பை அறுவைமுறை

வசந்தபுரத்தை ஆண்ட வேந்தன் மகள் பிரசவ வேதனையில் துடிப்பதைப் பார்த்து நறையூர் மருத்துவச்சி வயிற்றைக் கிழித்து குழந்தையை எடுத்தாள். அவள் தன் மருத்துவத் திறமையால் குணப்படுத்தினாள் என்பதை,

“குறைவறு தெண்ணீர் நதியணை காந்த புரத் தொருநல் இறை மக ளார்மக வீனப் பொறாதுட லேங்கவகிர் துறைவழி யேற்று மகிழ்வூட்டு மங்கலை தோன்றி வளர் முறைவழி நோநறை யூர்நாடு சூழ்கொங்கு மண்டலமே”

என்ற கொங்கு மண்டலச் சதகம் (92) பாடல் வழி இந்நிகழ்ச்சியினை எடுத்து வைக்கிறது.

தமிழ் மருத்துவம் அல்லது சித்த மருத்துவம் நாடிப் பார்த்து மருந்து தருவது ஆகும். மருந்து பற்றிப் பேசும் திருவள்ளுவர்,

“நோய்நாடி நோய்முதல் நாடி அதுதணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்”

என்றார். நோயை ஆராய்தல், நோய் உண்டாக்கிய மூலம் ஆராய்தல், நோய் தீர்க்கும் வழி வகைகளை ஆராய்தல், நோய் தீரும் வகையில் செய் நேர்த்தியுடன் செயல்படுதல் என்பவை மருத்துவக் கூறுகள் எனத் திருக்குறள் கூறுகின்றது. இம்முறைகளையே மருத்துவ உலகம் ஏற்றுப் போற்றுகிறது.

ஆழ்கடல் சிந்தனை

நீர் பொருளுக்குச் சுருங்கும் தன்மை இல்லை. நீர்ப் பொருளின் இச்சுருங்கா இயல்பை அறிவியல்பூர்வமாகக் கண்டறிந்து கூறியவர் பாஸ்கல் என்னும் அறிஞர். இப் பாஸ்கல் விதிக்குச் சான்றாக,

“ஆழ அமுக்கி முகக்கினும் ஆழ்கடல் நீர் நாழி முகவாது”

என்ற ஓளவையின் பாடல் கூறுகிறது. இங்கு ஆழத்தைப் பொருத்து அழுத்தம் மிகுகின்றது என்ற மற்றொரு உண்மையையும் எடுத்துரைக்கிறார்.

நீர்த்தேக்கத் தொழில்நுட்பம்

நீர்த்தேக்கங்களை வளைவாக அமைத்தால் நீரின் விசைமுகம் கட்டுப்படும். இத்தொழில் நுட்பத்தைப் பழந்தமிழர் அறிந்திருந்தனர் என்பதை

“எண்ணாள் திங்கள் அனைய கொடுங்கரைத் தெண்ணீர் சிறுகுளம்” (புறம். 118)

என்ற வரிகள் மூலம் சிறு குளங்கள் எட்டாம் நாள் பிறைச் சந்திரனைப் போல் வளைவான

கரைகளையுடையனவாக தமிழர்கள் அமைத்தனர் எனத் தெரிகிறது. இது போலவே வேந்தன் கரிகாற்சோழனின் கல்லணை ஆற்றின் குறுக்கே நாகவடிவில் கட்டப்பட்டுள்ளது. பல நூற்றாண்டுகள் ஆகியும் திடமாக உள்ள கல்லணை பழந்தமிழரின் தொழில் நுட்பத்திற்குச் சான்றாகும். இது போன்றே அணைக் கட்டுகள் கற்சிறைகள் என்றழைக்கப்பட்டன. இவை நீரின் வேகத்தையும் அழுத்தத்தையும் கட்டுப்படுத்த வளைவாக இருந்தன:

“வருந்திக் கொண்ட வல்வாய் கொடுஞ்சிறை”
(அகம். 346: 9)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலில் இருந்து அறியமுடிகிறது.

இயற்பியல் கோட்பாடு

இயற்பியல் அறிஞர் நியூட்டன் மூன்று இயக்க விதிகளைக் கண்டறிவித்தார். இதில் இரண்டாவது விதி “உந்தமாறுபாடானது ஒரு பொருளின் மீது செயல்படும் விசையைப் பொருத்தது என்றும் இது அந்த விசை செயல்படும் திசையிலேயே ஏற்படும்” என்றும் கூறினார். இதையே

“பேர் யாற்று
நீர் வழிப்படுஉம் உம் புணை போல் ஆருயிர்
முறைவழிப் படுஉம் என்பது”

(புறம். 192: 8-10)

என்ற வரியில் ஆற்றின் வழியே செல்லும் ஓட்டம் நீரின் விசையை மட்டும் பெற்று அது செல்லும் திசையிலேயே செல்லும். இதில் வேறு விசை தாக்கவில்லை. அதுபோல் வாழ்க்கை சீராக செல்ல வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

மேற்குறிப்பிட்ட அறிவியல் தொழில் நுட்பத்துடன் தமிழர் வேளாண் அறிவியல், நீர்த் தேக்கம், வானியல், கணிதவியல், அளவையியல், கால அளவு, கணிப்பு, வேதியல், கப்பல் கட்டுதல், நெசவு, கட்டிடம், இசைக் கருவி, அணிகலன், தொழில்நுட்பம் போன்ற பலதுறைகளிலும் சிறந்து விளங்கியது. இவற்றை இலக்கிய, இலக்கண, கல்வெட்டுச் சான்றுகளின் மூலம் அறியமுடிகிறது,

மேலைநாட்டினர் அறிவியல் - தமிழில்

இன்று நாம் படித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அறிவியல் வாழ்வியல் படிப்பு, பிரிட்டிஷாரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதாகும். 1830களில் இதற்கான தொடக்கம் தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் ஏற்பட்டது. முதல் அறிவியல் நூல் இரேனியசு பாதிரியின் “பூமி சாஸ்திரம்” என்கிற நூலை எழுதி

1832இல் வெளியிட்டார். 1849இல் இலங்கையில் பால கணிதம் என்ற நூல் வெளியாயிற்று. 1935இல் அல்ஜிப்ரா பற்றிய நூல் இயற்கணிதம் எனத் தமிழாக்கப்பட்டு வெளி வந்தது. வீச கணிதம் என்ற இன்னொரு நூல் இதே ஆண்டில் வெளிவந்தது. இதன் பின்னர் 1857இல் இலங்கையில் டாக்டர் ஃபிஷ்கிரீன் என்ற மருத்துவர் பதினொரு மேலை மருத்துவ நூல்களையும் இரண்டு கலைச்சொல் தொகுதியையும் வெளியிட்டார். இம்முயற்சியால் வெளிவந்த நூல்கள் மனுஷ அங்காதிபாதம், மனுஷ சுகரணம் போன்ற இந்நூல்களின் பெயர்களே வடமொழியில் உள்ளன. கிரீனின் கலைச் சொற்கள் எண்ணிக்கையில் வடசொற்கள் முதல் நிலையில் உள்ளன. டாக்டர் கிரீனைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டில் ம.ஜகந்நாத நாயுடுவால் சாரீர் வினாவிடை பைஷ ஜகல்பம் போன்ற மருத்துவ நூல்கள் எழுதப்பட்டன. இந்நூல்களின் தலைப்பு வடமொழி. கலைச் சொற்களில் வடமொழிச் சொற்களே மிகுதி. இவர் நூலில் கலைச் சொல் பட்டியலில் நல்ல தமிழ்ச் சொல் இருந்தாலும் வடசொற்களே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட தொழில் புரட்சியின் விளைவாக சுகாதார வாழ்விற்குப் பலவித இடையூறுகள் ஏற்பட்டு பல நோய்கள் பரவின. இதன் காரணமாக வெளிவந்த நூல்கள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. இதுபோலவே புதிய கண்டுபிடிப்புகளான எந்திரங்களைப் பற்றிய “ஆயில் எஞ்சின்”, “மோட்டார் ரிப்பேர் இரகசியம்” போன்ற நூல்கள் வடமொழிச் சொற்களும் ஆங்கிலச் சொற்களும் கலந்து எழுதப்பட்டன. இந்நூல்கள் அறிவியலைத் தமிழ்வழி கடத்தின.

ஐரோப்பியர் வருகைக்குப் பின்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் முதற் பாதிப் பகுதியிலேயே ஐரோப்பியர் வருகைக்குப் பின் தமிழகத்தில் வடமொழிக் கல்வி கற்பிப்பது பற்றிய கருத்துகளும் விவாதங்களும் தொடங்கின. முதல் வகுப்பு முதல் 8ஆவது வகுப்பு வரை பல பள்ளிகளில் தாய்மொழியில் பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. அதன் விளைவாக தமிழில் அறிவியல் தொழில்நுட்ப நூல்கள் எழுதப்பட்டன.

1932இல் தமிழை பயிற்று மொழியாக அறிவித்தபின் அரசால் வெளியிடப்பட்ட கலைச்சொற்கள் பெரும்பாலும் வடசொல்லாகவும் ஆங்கிலமாகவும் இருந்தன.

எ.கா. விபேதன ரஸாயன நூல்

இதன் பிறகு சென்னை தமிழ்ச் சங்க முழு முயற்சியால் சிறந்த தமிழ் கலைச் சொற்கள்

உருவாக்கப்பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்து தமிழ்நாடு பாடநூல் நிறுவனம், கிறித்தவ இலக்கியச் சங்கம், சோவியத் மீர் முன்னேற்றப் பதிப்பகம் வாயிலாகவும் மற்றும் இலங்கை மருத்துவர் சின்னத் தம்பி, மருத்துவர் அ.கதிரேசன், கு.கணேசன், சு.நரேந்திரன் போன்றோர்களால் பலநூறு அறிவியல் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இதில் இலக்கண நெகிழ்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன. கிரந்த எழுத்துக்கள் தேவையான இடத்தில் இடம்பெற்றன. புதிய சொற்கள் உருவாகி உள்ளன. இவைகளைப் பார்க்கும் போது அறிவியல் துறையில் தமிழ் வளர்ச்சியடைந்திருப்பதை அறிய முடிகிறது. இலக்கிய நெகிழ்வுகளுக்கு புதிய சொற்கள், புதிய இலக்கணம் தோன்றும் வரை இந் நெகிழ்வுகள் தேவைப்படும்.

களஞ்சியங்கள்

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் 1947இல் தொடங்கப்பட்டு இந்திய மொழிகளில் பத்து தொகுதிகளைக் கொண்ட கலைக் களஞ்சியம் தமிழ்மொழியில் வெளியிடப்பட்டது. இக்கழகமே 1968இல் குழந்தைக்கென தனியே வண்ணப் படங்களுடன் 9 தொகுதிகளை வெளியிட்டது.

அதன் பிறகு மருத்துவக் களஞ்சியம் 1990ஆம் ஆண்டு அலோபதி மருத்துவம் 12 தொகுதிகளும் சித்த மருத்துவம் 5 தொகுதிகளும் வெளி வந்துள்ளன.

இது போலவே தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் வாயிலாக 1983ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகு அறிவியல் களஞ்சியம் 13 தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. மேலும் இப்பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டத்தின் கீழ் பொறியியல் 14, மருத்துவம் 13 நூல்களை எழுதி வாங்கப்பட்ட நிலையில் பெரும்பாலான நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

அகராதிகள்

புதிய அறிவியல் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த பல ஆயிரக் கணக்கான தமிழ்க் கலைச் சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டு பட்டியல்களாக தமிழ் நாட்டிலும் இலங்கையிலும் 150 ஆண்டுகளாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. 1850களில் பிஷ்கிரீனினால் தொடங்கி வைக்கப்பட்ட அகராதி பணி தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. தற்போது பட்டியல்கள் என்ற நிலைமாறி பல அகராதிகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதால் கலைச் சொற்களுக்கு தட்டுப்பாடு இல்லை.

பல நிறுவனங்கள், பதிப்புகள் வாயிலாக தமிழில் பல நூறு புத்தகங்கள் மற்றும் கலைக் களஞ்சியங்கள், அறிவியல் நூல்கள் வெளிவரக் காரணம், தமிழில்

கலைச் சொற்கள் கிடைப்பதில் தட்டுப்பாடு இல்லை என்பதே ஆகும். இதற்கு சென்னை பல்கலைக்கழக ஆங்கில - தமிழ் அகராதி, மணவை முஸ்தபாவின் மருத்துவ அறிவியல் தொழில்நுட்பக் கலைக் களஞ்சிய அகராதி, அ.கி.மூர்த்தியின் அறிவியல் அகராதி, டாக்டர் சம்பத் குமாரின் அறிவியல் அகராதி, முனைவர் ஜோசப், டாக்டர் சாமி.சண்முகம் ஆகியோரின் அகராதிகள் துணைபுரிகின்றன.

எந்த ஒரு புதிய கண்டுபிடிப்பையும் சுடச் சுடத் தருவதில் அறிவியல் மாத இதழ்களான கலைக் கதிர், அறிக அறிவியல், அறிவியல் ஒலி போன்ற பல தமிழ் இதழ்கள் தவறவில்லை. துளிர் என்ற சிறுவர் அறிவியல் இதழும் பல ஆயிரக்கணக்கில் வெளிவருகின்றது. இத்துடன் தின இதழ்களும் குறிப்பாக தினத்தந்தி, தினகரன் போன்ற இதழ்களில் அறிவியல் இணைப்பு இதழ்கள் வெளிவருகின்றன.

இம்முயற்சிகள் தற்கால நவீன அறிவியலைத் தமிழர்களுக்குத் தமிழில் சொல்லும் நடவடிக்கையில் நம்பிக்கையூட்டும் பகுதிகளாகும். ஆயினும் இந்த முயற்சிகள் முழு வெற்றி பெறத் தமிழ் அனைத்து மட்டங்களிலும் பயிற்று மொழியாக இருக்க வேண்டும்.

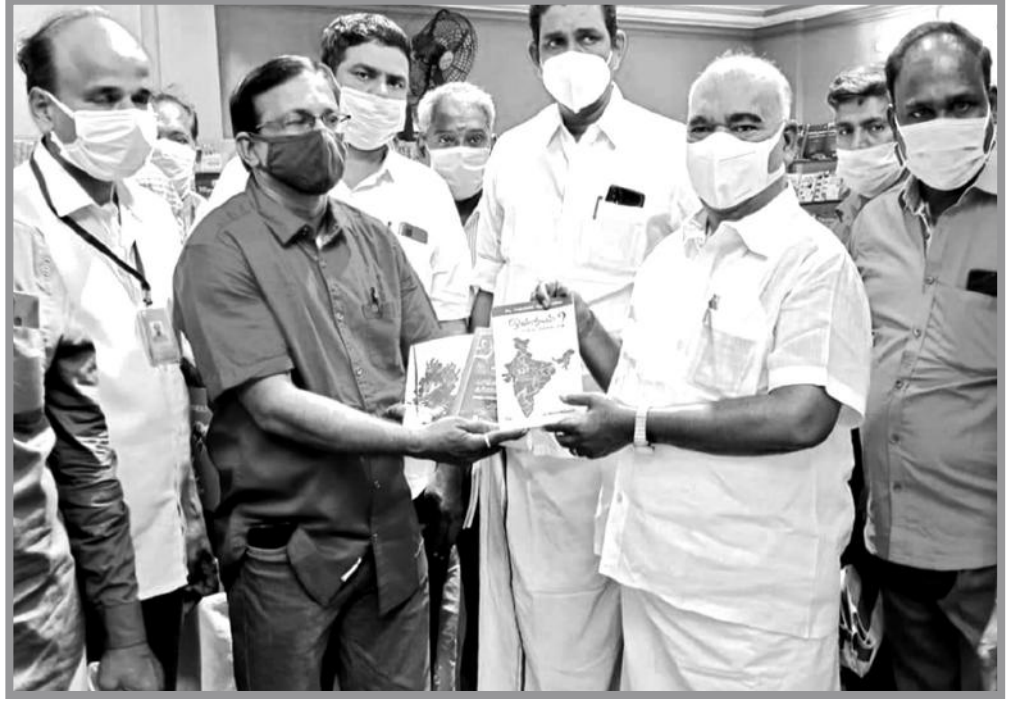
தேவை மிகும்போதுதான் அதன் வெளிப்பாடு மிகும். மேலும் அதன் பயனாக அறிவியல், தமிழில் எல்லா நிலைகளிலும் இடம்பெறும். அப்போது தாய்மொழியைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்ட ஜப்பான், ஜெர்மன், ரஷ்யா போன்ற வளர்ந்த நாடுகளைப் போல் தமிழ்நாடும் பொருளாதாரத்தில் சிறப்புற முடியும்.

அறிவியலைத் தமிழில் சொல்ல முடியாது என்பது தமிழக அறிவியல் வரலாறு பற்றி அறியாதோரின், அறிய விரும்பாதோரின் கூற்றேயன்றி வேறன்று, ஏனெனில் தமிழுக்கு அறிவியலைச் சொல்லுகிற திறமுண்டு.

“உலகியலின் அடங்கலுக்கும் துறைதோறும் நூல்கள் ஒருவர் தயை இல்லாமல் ஊரறியும் தமிழில் சலசலவென எவ்விடத்தும் பாய்ச்சி விட வேண்டும்”

என்ற புரட்சிக் கவிஞரின் கனவு தங்கு தடையின்றி நிறைவேறி வருகின்றது என்பது கண்கூடு.

செஞ்சியில்
35 ஆவது
தேசிய
புத்தகக்
கண்காட்சி

30.07.2021 அன்று செஞ்சியில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் மற்றும் நேஷனல் புக் டிரஸ்ட் இணைந்து நடத்திய 35வது தேசியப் புத்தகக் கண்காட்சியை மாவட்ட நூலகர் சுப்ரமணியன் திறந்து வைத்தார். சிறுபான்மையினர் நலத்துறை அமைச்சர் செஞ்சி மஸ்தான் புத்தகக் கண்காட்சியில் கலந்து கொண்டு நூல்களைப் பார்வையிட்டார். கண்காட்சியில் மு.வீரபாண்டியன் அவர்கள் எழுதிய "ஒன்றியம் என்ற சொல்...!" என்ற நூலை வெளியிட்டார். இதில் கே.எஸ். ராஜா, கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி செயலாளர் பாக்யஸ்ரீ, அ.ம.மு.க., மாவட்ட செயலாளர் கவுதம் சாகர், ராதாகிருஷ்ணன், இந்திய கம்யூ., மாவட்ட நிர்வாகக் குழு உறுப்பினர் கோவிந்தராஜ், கிளை நூலகர்கள் பூவழகன், ஆர்.ராதாகிருஷ்ணன், அன்பு, துரை. திருநாவுக்கரசு, வாசகர் வட்டம் அ.கமலக்கண்ணன், பழங்குடி மக்கள் முன்னணி நிறுவனர் சுடரொலி சுந்தரம், திருக்குறள் பேரவை செயலாளர் சேட்டு, மா.கம்யூ., மாவட்ட செயலாளர் சவுரிராஜன் மற்றும் என்.சி.பி.எச். கிளை மேலாளர் மா. சேகர் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

படுகளம் - 2

திருமூர்த்தி மண்

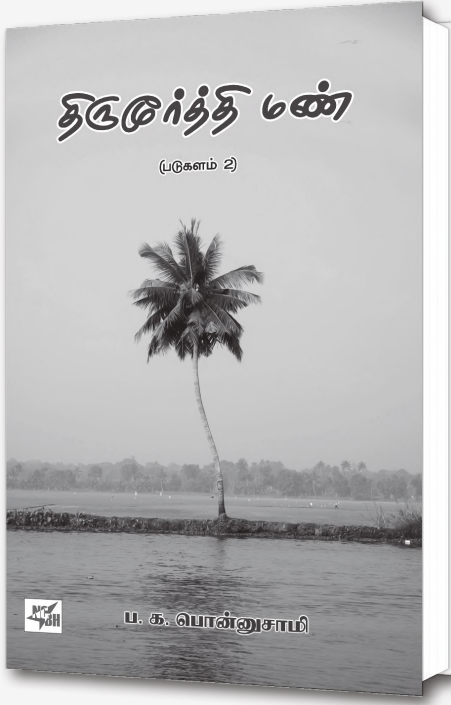
அருள் செல்வன்

முன்னாள் துணைவேந்தர் எழுத்தாளர், ப.க.பொன்னுசாமி அவர்களின் எண்ணத்தில் உதித்த கரு, எழுத்தாக உருப்பெற்று சுமார் 522 பக்கங்களுக்கு உடுமலையில் நடைபெற்ற, உண்மையான நிகழ்வுகளைப் புதினமாக்கித் தந்துள்ளார்.

இதில் நமது கொங்கு வட்டாரத்தில் பயன்படும், பயன்படுத்தப்படும் அனைத்துச் சொற்களும் மிகைப்படுத்தப்படாமல் அப்படியே பயன்படுத்தியது இந்த நாவலுக்கு மிகவும் நல்ல உயிரோட்டத்தைக் கொடுத்துள்ளது.

சுமார் 50 வருடங்களுக்கு முன்பு நமது மண்ணில் நடந்த ஒரு காதலை அப்போதைய சமூக அரசியலோடு இயல்பாகப் பொருத்தி நடந்த நிகழ்வுகளை மீண்டும் நம் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தியுள்ளார்.

பள்ளபாளையம் (பள்ளிபுரம்), கொங்கக்குறிச்சி (கொங்கலக்குறிச்சி) குறிச்சிக்கோட்டை, மானுப்பட்டி, தளி, செல்லப்பம்பாளையம், உடுமலைப்பேட்டை, போடிப்பட்டி, திருமூர்த்தி பஞ்சாலை (திருமலை ஆலை) என ஊர்களின் பெயர்களை நாட்டுப்புற வழக்காறுகளோடு பொருத்திப் புனைவுகளாக இல்லாமல் மழலைகள் மண்ணிலும், தண்ணீரிலும் கொஞ்சி விளையாடுவது போன்று, இன்னமும் கிராமங்களில் நடந்தேறும் நிகழ்வுகளை நம் மனக் கண்முன் கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்றார்.

திருமூர்த்தி மண்
ப.க.பொன்னுசாமி
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
விலை - ரூ.650/-

இதில் கரிசல் நாவலின் நாயகர் கி.ரா. வைப் போன்று கொங்கு மண்ணின் மனம் கமழும் சொற்களைத் தம்முடனே உலவ விட்டிருக்கின்றார். பஞ்சாலையில் வேலை செய்து கொண்டே விவசாயத்தையும் பார்த்துக்கொண்டு சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்ட முன்களப்பணியாளர்களின் நிலையை விரிவாகவும், விளக்கமாகவும் ஒன்பது பாகங்களாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

ஒன்பது பாகங்களையும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடுத்தி சங்கிலித்தொடர் போல் நாவலை மென்மையாகவும், தென்றல் காற்றாகவும், கொங்கு வட்டார வழக்குச் சொற்களை மட்டுமே பயன்படுத்தி, கொண்டு செல்கின்றார்.

குருசாமியின் குதிரை, செட்டிகுளம், ஆலை முதலாளி தாமோதரன், ஆலை, இடம் மாறிக்கொண்டது பகை, ஒரு காதல், சோமுத்தேவருக்கு உள்பகை, பாசாங்குப் பழனியம்மாள், பாவம் ராமு வீராசாமி எனும் கதை மாந்தர்களின் அறிமுகத்தையும் அவர்களின் பின்னணியைக் கூறும் வகையில் அறிமுகமாக முதல் பாகத்தினை எழுதியுள்ளார். இதில் கொங்கு வட்டாரத்தில் நடைபெற்ற ரேக்ளா பந்தயம் எனும் கொங்குக் காளைகளின் வளர்ச்சிப் பரிமாணத்தையும் எந்தெந்த வரிசைப்பல் வகைகளோடு எந்தெந்த நிறக் காளைகள் ஓடவேண்டும் என்பதையும், காளைகளின் ஓட்டப்பந்தயத்திலே கொங்கின மக்களின் வாழ்க்கைப்

பயணம் போட்டி போட்டுக்கொண்டு போவதையும் பதிவு செய்துள்ளார்.

இந்தப் புதினம் கொங்கு வட்டாரத்தில் வாழும் ஒரு கிராமக் குடும்பத்தின் நிகழ்வுகளை ஒரு திரைப்படமாகப் பார்த்த உணர்வை ஏற்படுத்தும். உதாரணமாக ஒரு நகைச்சுவைக் காட்சியில், 'என்ன மாமா, சைக்கிளை இப்படி அழுக்கா வெச்சிருக்கீங்க? தண்ணியும், துணியும் குடுக்கட்டுமா? கழுவித்துடைச்சட்டுப் போங்க' என்று குறுஞ்சிரிப்பில் கனகவேலை வெங்கிட்டம்மா கேட்க, 'எஞ்சைக்கினு, எப்பவும் இப்படித்தாம்மா இருக்கும். கழுவினா, கரைஞ்சு போகும். தொடச்சாத் தேஞ்சு போகும்' எனக் கேலிக்கும் கிண்டலுக்கும் பஞ்சமில்லாமல் புதினம் பயணிக்கின்றது.

படுகளம் நாவல் முன்னோட்டச் சுருக்கமாக, திருமூர்த்தி மலைக் கோயிலும், அதை ஓட்டிய திருமூர்த்தி மலை அணையும் உடுமலைப்பேட்டை-யிலிருந்து தெற்கே இருபத்தி இரண்டு கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் தென்மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியில் அமைந்தவை. பள்ளிபுரம் கிராமமும் அதைச்சுற்றியிருக்கும் பல கிராமங்களும் திருமூர்த்தி அணையால் பயன்பெறும் கொங்கு மண்டலத்தின் தென்பகுதியாகும். அணை வருவதற்கு முன்னால் சுற்றிலும் அமைந்திருக்கும் ஏழு பெருங்குளங்களின் நீர்வரத்தால் இப்பகுதி கரும்பு, நெல் விளைச்சலில் திளைத்திருந்தது. அணை வந்த பிறகு நீண்ட தூரம் கீழ் மண்டலங்களுக்குப்போன நீர்ப்பங்கீட்டால் வேளாண்மை பங்கு போடப்பட்டுத் தள்ளாடுகின்றது.

பள்ளிபுரத்தில் கூத்தம்பூண்டி ஆத்தாள்கூட்டுக் குடும்பம், நல்லசாமிக் கவுண்டர், கண்ணுச்சாமிக் கவுண்டர், செல்லச்சாமிக் கவுண்டர் ஆகிய மூன்று சகோதரர்களின் ஒற்றுமையால் பெருமை பெற்றிருக்கின்றது. பிறகு தனிக்குடும்பங்கள் ஆகின்றன. பங்காளிகள் பன்னீர்க்கவுண்டரும், பொங்கியண்ண கவுண்டரும், ஆத்தாள் குடும்ப எதிரிகளாகின்றனர். வீண் வீராய்ப்புகளுக்கிடையில் ஆத்தாவின் முயற்சியால் பங்காளிகள் ஒற்றுமைப் படுகிறார்கள். பள்ளிக்கவுண்டர் குடும்ப முழுக்காத குலம் சீர் விழாவில் இரவு முழுவதும் வில் அம்பு எடுத்து ஆடும் "படுகளம்" நிகழ்ச்சியில் செல்லச்சாமிக் கவுண்டரும், வந்து ஆடுகின்றார். ஆட்ட முடிவில் அவர் மர்மமாக மரணிக்கிறார். ஊர் முணு முணுக்கின்றது.

கண்ணுச்சாமிக் கவுண்டரின் கரும்புக்காட்டுத் தீயில் அவருடைய கண்களான காளைகள் கருகிச் சாகின்றன. அவர் மனைவி சின்னக்கண்ணுவைக் கேலி செய்து வந்த பன்னீர்க் கவுண்டரை நல்லசாமிக் கவுண்டர் கொடுவாளால் தாக்குகிறார்.

பரம்பரைப் பணக்காரரான பன்னீர்க்கவுண்டர், குடும்ப ஆடம்பரச் செலவுகளால் பூமிகளை விற்று

ஏழையாகிறார். புதுப்பணக்காரர் பொங்கியண்ண கவுண்டர் அந்தப் பூமிகளை வாங்கிக்கொள்வதோடு கண்ணுச்சாமிக் கவுண்டர் பூமியிலும் தொல்லை கொடுக்கிறார்.

சாதிகளின் முன்னுரிமையை முன்னிட்டு எழுந்த சிக்கலில் உச்சி மாகாளி அம்மன் திருவிழா நின்று போகிறது.

சேரிப்பெண்ணான மாராத்தாளுடன் உயர்சாதி வாலிபன் தொடர்பு கொண்டதால் சாதிச்சண்டை வெடிக்கின்றது. தன் ஆளுமையால் அச்சண்டையை அவன் தடுக்கிறான்.

கரும்புப்பால் காய்ச்சும் தீக்குழியில் ஒருவர் யாரும் அறியாவண்ணம் வெந்து போகின்றார். கரும்பாலை ஆட்ட மதுரைப்பக்கம் போன கண்ணுச்சாமிக் கவுண்டரின் மகன் நல்லதம்பி ஆலைக்குச் சொந்தக்காரர் சோமுத்தேவரின் பேத்தி ராஜேஸ்வரியைக் காதலிக்கிறான்.

பங்காளிகளுக்குள் கண்ணாமூச்சி ஆடிய பகைமை கொஞ்ச நாள் காத்திருந்து மீண்டும் தன் ஆட்டத்தைத் தொடங்குகிறது.

கதை - ஆனந்தப் படுகளம் - ஆட்டத்தில் தொடங்கிப் பகைமை ஆட்டத்தில் இளைப்பாறுகிறது.

புதினத்தில் உலாவரும் கொங்குப் பங்காளிகள் பெயர் மாறியிருந்தாலும் இன்னமும் திருமூர்த்தி மண்ணில் உலா வருகின்றனர்.

"திருமூர்த்தி மலை மண்ணு நின்று சொல்லும் மண்ணு"

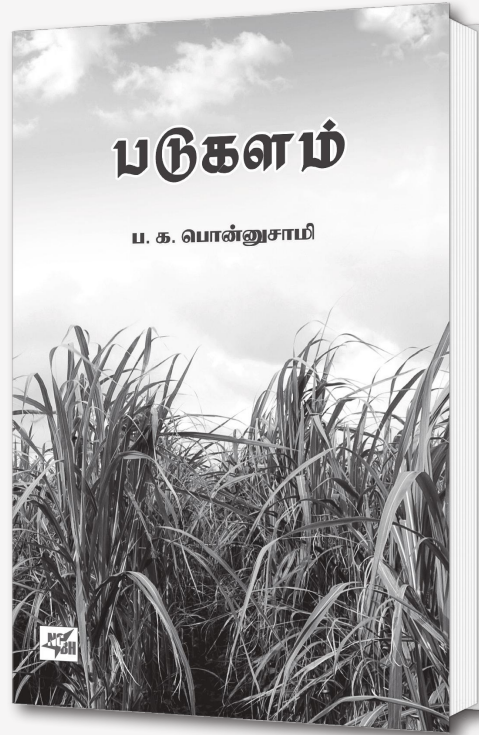
இதில் ஏழு குளப்பாசனம் குறித்து ஒரு உரையாடலில் 'காத்திருந்தவம் பொண்டாட்டிய நேத்து வந்தவத் தட்டிட்டுப்போன கததாம் பாலு, கண்ணுச்சாமி சொல்லிச் சிரித்துக்கொண்டார்'

"சாதிச் சனியனோ, ஊருச்சனியனோ, நம்மயெல்லாம் தொரத்திக்கிட்டே இருக்கு"

"என்ன கூத்தப் பேசறீங்க? அவுங்க ஒரு சாதி, நாம ஒரு சாதி, ரெண்டும் மொரட்டுத் தனத்துல ஒண்ணுக்கொண்ணு கொறைஞ்சதில்ல."

சோமுத்தேவர், பொங்கியண்ண கவுண்டர், சென்னியப்பக்கவுண்டர் என சாதி ஒட்டுப்பெயர்களோடு இருந்தாலும் கதை மாந்தர்கள் சாதி பார்க்காமல் ஊருக்காகவும், ஊரின் நலனுக்காகவும் கூட்டுக் குடும்பமாகவும், விட்டுக்கொடுத்து வாழ்வதையும் இன்னமும் கிராமப்புறங்களில் உயிர்ப்போடு இருக்கும் நிகழ்வுகளை அப்படியே உயிர்ப்பான படங்களுடன் பதிவு செய்துள்ளார் துணைவேந்தர்.

பின்னிணைப்பாக புதினத்தில் திருமூர்த்தி மண்ணில் வசித்த, வாழ்ந்த, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நல்ல மனிதர்களை ஆவணப்படுத்தும் வகையில்

படுகளம்

ப.க.பொன்னுசாமி

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
விலை - ரூ.700/-

மிகவும் உயிர்ப்பான படங்களைப் போட்டு பதிவு செய்துள்ளார். இதற்காக மிகவும் சிரத்தையெடுத்து ஓவிய நடிகர், கலையுலக மார்க்கண்டேயன் சிவகுமாரோடு இணைந்து படங்களை வரைந்துள்ளது மிகவும் உயிர்ப்புத்தன்மையோடிருக்கிறது.

திருமூர்த்தி மண் எனும் புதினத்தில் உயிராக வலம் வந்த நபர்கள் இன்னும் ஒருசில பேர் உயிர்ப்பாக இருப்பதை நுட்பமாகக் கூர்ந்து கவனித்தால் உணர்ந்தறிய முடிகின்றது. அதில் வந்த பெயர்கள் தற்போது 60, 70 வயது மேற்பட்டவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிய வாய்ப்பு உள்ளது. மேலும் 1966ல் திராவிடக் கட்சித்தலைவரை தாக்க முயற்சி செய்த நிகழ்வுகளை கண்ணாடியாகப் பதிவு செய்துள்ளார் துணைவேந்தர். தாக்க முயற்சி செய்தபோது நடந்த கலவர நிகழ்வுகளையும் அதற்குப் பின்பு நடந்த மோதல்களையும் புதினத்தோடு இயைந்து சொல்லி-யிருக்கிறார்.

இதில் வரும் கதை மாந்தர் கனகவேல் பாத்திரத்தை அற்புதமாகப் பதிவு செய்துள்ளார் துணைவேந்தர். ஏற்கனவே இவர் எழுதிய படுகளம் நாவலில் பயன்படுத்திய அதே சொல்லாடல்கள், அதே தொடர்ச்சி.

கொங்கு வட்டாரப் புதினங்களில் பெயர் பெற்ற மந்திரிபாளையம் நடராசன் போன்று துணைவேந்தரும்

கொங்கு வட்டாரச் சொற்களை மிகவும் சிறப்பாகவும் அழகாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளதைக் கட்டாயம் பதிவு செய்ய வேண்டும்.

சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அப்போதைய திராவிட இயக்க அரசியல், தேசியப்பேராயக்கட்சி அரசியலும், மக்களின் மனதில் எந்த அளவிற்கு ஆழங்கால் பதித்திருந்தது என்பதையும், அந்த சமூக அரசியல் நிகழ்வுகள் ஒரு குடும்பத்தை எந்த அளவிற்குப் பாதிப்பிற்குள்ளாக்கின என்பதையும், இதனால் ஒரு பெண் வாழ்வு எப்படியானது என்பது குறித்தும் கண்ணாடியாகப் பதிவு செய்துள்ளார்.

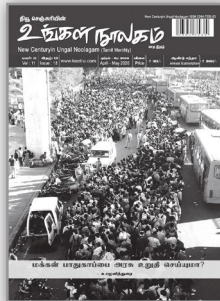
மேலும், ஒவ்வொரு பாகத்திலும் தாம் பயன்படுத்திய உட்தலைப்புகளின் கோவையே இந்தப் புதினத்தை எங்கு எப்படி விடுபட்டு படித்தாலும், தொடர்ச்சியாகப் படித்தாலும் எளிமையாகப் புரியும்படி உள்ளது. உதாரணமாக பாகம் இரண்டில் ஒரு கட்டளை, ஆலை எரிமலை, ஒரு கொந்தளிப்பு, இதெல்லாம், ஒரு கலவரம், களவாடிய கானைகள், பட்டம் பெற்றாள் ராஜேசுவரி, யார் செய்த சதி, சிக்கினான் கன்னிமுத்து, நல்லதம்பிக்கு நல்லம்மாள் போன்ற தலைப்புகளைப் படித்து விட்டு பாகம் ஆறில் புதுக்காதல், அதிர்ச்சி, பேரதிர்ச்சி, கல்யாணமே வேண்டா, குறுக்கு விசாரணை, பெண் என்பவள், தித்திக்கவில்லை, குற்றவாளி, இப்ப மனநோய், தூக்கில் பொன்னி போன்ற தலைப்புகளைப்

படித்தாலும், கதையின் ஓட்டம் சிறிதும் வட்டார வழக்குச்சொற்கள் புதினத்தின் மாந்தர்களையும், புதினத்தையும் ஆற்றொழுக்காகக் கொண்டு சென்றமைக்காக துணைவேந்தரின் எழுத்தாளுமையைப் பாராட்டலாம். தொடக்கம் முதல் இறுதி வரை கதையின் மாந்தர்களுக்கு நல்ல உயிரோட்டத்தைத் தந்துள்ளார்.

இது வரை கொங்கு வட்டார நாவல்களுக்காக இல்லாமல் பொதுவான இலக்கியத்திற்காக சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம், சுப்பராமதிமணியன் போன்ற எழுத்தாளர் விருது பெற்றிருந்தாலும் பெரிய அளவில் இலக்கிய விருதுகள் கிடைக்கவில்லை என்ற அவாவினை கட்டாயம் இந்த திருமுர்த்தி மண் எனும் படுகளம் (நாவல் 2) நிவர்த்தி செய்யும் என நம்பலாம்.

சோ.தர்மனின் சூல் நாவல் போன்று, கி.ரா.வின் கரிசல் மண் வாசனை போன்று தமிழ்ச்செல்வியின் ஆறுகாட்டுத்துறை போன்று வட்டார வழக்கு நாவல்களில் கொங்கு வட்டார நாவலாகப் புதிவு செய்த துணைவேந்தர் ப.க. பொன்னுசாமி அவர்களுக்கு இந்த நூல் ஒரு புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்றுத் தரும்; தரவேண்டும் என உடுமலை வரலாற்று ஆய்வு நடுவத்தின் சார்பில் நூல் மதிப்புரையாக இதனைப் பதிவு செய்வோம்.

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு பேண்ட்லோள்!

ஆகஸ்ட் மாதத்துடன் முடிவடையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

6066	6078	306	6087	6107	4255
4856	6076	4528	6088	6113	4256
4241	4858	2201	6090	6114	308
6901	4581	2202	6093	6903	6116
6081	909	2203	6094	6904	875
4238	4859	2876	6095	7579	6119
4710	4242	4243	6100	7580	6127
6079	2415	4244	6101	7581	
4240	4382	4245	6102	6125	
960	6080	4246	6103	6122	
959	6901	4254	6105	6115	
4857	307	6086	6107	6126	

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

உங்கள் நூலகம்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் என்டேட்.,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600050.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

தனி இதழ் ₹ 30.00,
ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00
மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00.
ஆயுள் சந்தா ₹ 3000.00
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00
சந்தாத் தொகையை
New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050
A/c.No. 1035249018
IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் முதலாம் ஆண்டு புத்தகக் கண்காட்சி

01-08-2021 அன்று ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் நடத்திய முதலாம் ஆண்டு புத்தகக் கண்காட்சியை முன்னாள் காவல்துறைத் தலைவர் உயர்திரு இ.மா மாசானமுத்து அவர்கள் கண்காட்சியைத் திறந்து வைத்தார். திருவைகுண்டம் வட்டாட்சியர் திரு. கோபாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் முதல் விற்பனையைத் தொடங்கி வைத்தார். திருவைகுண்டம் காவல்துறை துணைக் கண்காணிப்பாளர் திரு. வெங்கடேசன் அவர்கள் முதல் விற்பனையைப் பெற்றுக்கொண்டார். இதில் என்.சி.பி.எச். திருநெல்வேலி கிளை மேலாளர் ஆர். மகேந்திரன் மற்றும் வாசகர்கள் பலர் கலந்துகொண்டனர்.

அஞ்சலி

1.8.2021 அன்று பேராசிரியர். கே. நடராஜன் அவர்கள் இயற்கை எய்தினார். அவர்களின் மறைவுக்கு நியூ செஞ்சுரியின் உங்கள் நூலகம் ஆழ்ந்த வருத்தத்தையும் அஞ்சலியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

புதிய வெளியீடாக

மார்க்ஸ் - அம்பேத்கர்

தொடரும் உரையாடல்

தொழர் D.ராஜா

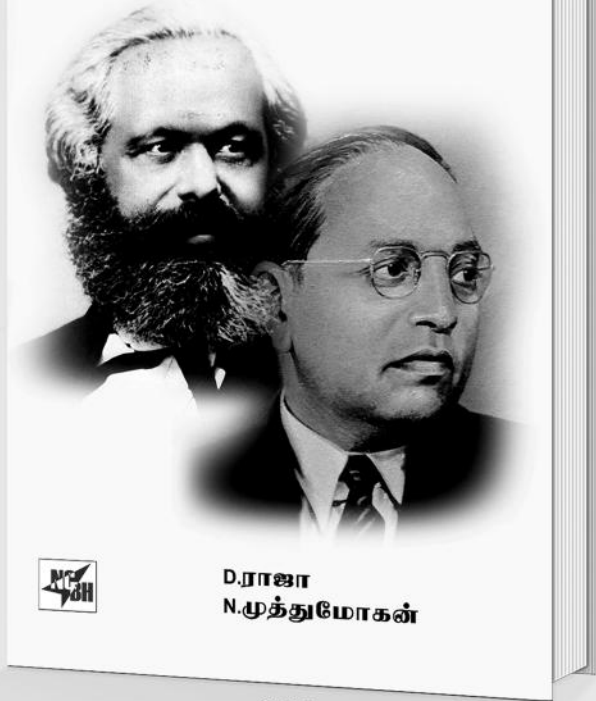
தொழர் N.முத்துமோகன்

இயற்கை விதிபோல, மனிதர்களால் தடுத்து நிறுத்த முடியாத அதிகாரத்துடன் இந்தியாவில் தொழிற்படுகிறது சாதி என்கிறார் மார்க்ஸ். இதுதான் இங்கு முதலாளியத்துக்கு ஆதரவான நிலை. சமூகப் புரட்சி இன்றி, சோஷலிசப் புரட்சி நிறைவேறாது என்ற நிலைகொண்ட இந்தியாவில் ஒன்றின் வெற்றியால், இன்னொன்று தொய்ந்து விடா வண்ணம், இரண்டையும் ஒன்றுக்கொன்று நெகிழ்ச்சி செய்து சமூகம் இரண்டிலும் வெற்றிபெற வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளது. இதற்கான கோட்பாட்டுருவாக்கத்தில் முக்கிய கவனம் பெறுகிறது - “மார்க்ஸ் - அம்பேத்கர் தொடரும் உரையாடல்” என்னும் இந்நூல்.

இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அகில இந்தியப் பொதுச் செயலாளர் டி.ராஜா புரட்சிகர அரசியலாளர்; அடையாள அரசியலிலும், பண்பாட்டு அரசியலிலும் தீவிரமாகப் பயணித்து வரும் மார்க்சியக் கோட்பாட்டாளர் பேராசிரியர் ந.முத்துமோகன். இவ்விருவரும் இணைந்து எழுதியுள்ள “Marx and Ambedkar - Continuing the Dialogue” என்னும் இந்நூல் பேரா.ரகு அந்தோணி அவர்களின் இயல்பான மொழிபெயர்ப்பில் தமிழுக்கு வருகிறது.

மார்க்ஸ் - அம்பேத்கர்

தொடரும் உரையாடல்

தமிழில்

பேரா.ரகு அந்தோணி

சாதாரண அட்டை விலை ரூ.240/-

கெட்டி அட்டை ரூ.290/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி.சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

தென்குமரியில் ஏற்றுட்ட எழிற்சி

அ.கா.பெருமாள்

கேரள சமூக வரலாற்றை எழுதியவர்கள் சுவாமி விவேகானந்தரின் ஒரு கிண்டல் பேச்சை சொல்லிவிட்டுக் கடந்து செல்லுகிறார்கள். விவேகானந்தர் 1882 டிசம்பரில் திருவிதாங்கூர் வந்துவிட்டு இதே மாதம் 24, 25, 26 ஆம் நாட்களில் கன்னியாகுமரிக்கு வந்தார். அப்போது அவர் திருவிதாங்கூரைப் பைத்தியக்காரர்களின் ராஜ்யம் என்றார். இப்படியாக அவர் சொன்னதற்கு இங்கு ஜாதி துவேசம் தலைதூக்கி நின்றதுதான் ஒற்றைக் காரணம். அவர் நேரில் பார்த்ததைத்தான் சொன்னார்.

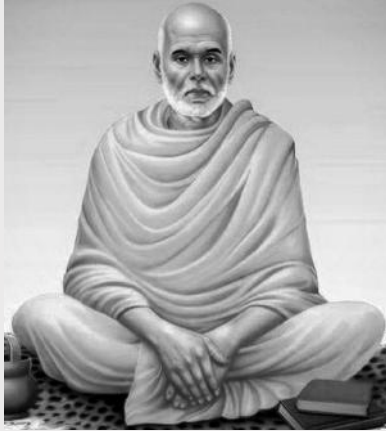
திருவிதாங்கூரில் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரை அவர்ணா என்று கூறுவர். இந்த வகையில் சக்கிலியர், கக்காளர் உட்பட 19க்கு மேற்பட்ட சாதியர் இருந்தனர். இவர்களுக்குக் கோவிலுக்குச் செல்லும் உரிமை கிடையாது. கோவில் குளங்களிலோ ஊர்க் குளங்களிலோ ஊர்ப் பொதுக்கிணறுகளிலோ குளிக்கும் உரிமையும் கிடையாது,

திருவிதாங்கூரில் வழங்கிய தீட்டு, புலை என்னும் சொற்கள் வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள் சார்ந்தவை மட்டுமல்ல. சாதிகளின் உறவு சம்பந்தப்பட்டவையும் கூட. இப்போது கூட இச்சொற்களின் பொருள் மாறவில்லை; மாதவிடாய் சமயத்தில் பெண் தீட்டானவள்; குழந்தை பெற்றால் தீட்டு; இறப்பு

நிகழ்வும் தீட்டு; இதைப் புலை என்றும் குறிப்பர். ஆனால் இந்தத் தீட்டுகள் காலவரையறைக்குள் அடங்கியவை. குழந்தை பெற்றவளுக்கு 41 நாட்களே தீட்டு. மற்ற தீட்டுகளுக்கும் விதிவிலக்குண்டு. ஆனால் பிறப்பால் வரும் தீட்டு அல்லது புலை எப்போதும் தீராதது.

புலை என்பதற்கு மணிமேகலையில் அசுத்தம் என்ற பொருள் வருகிறது. இச்சொல்லுக்கு இழிவு, தீட்டு, பொய், விபச்சாரம், கீழ்மகள் என்ற பொருள்களும் உள்ளன. இவை செவ்விலக்கியங்களில் வழங்குகின்றன. புலையன் என்ற சாதி இதன் அடிப்படையிலானது. நாட்டார் வழக்கிலும் இதே பொருள்தான். தென்திருவிதாங்கூரில் இப்போதும் இது வழக்காற்றில் உள்ளது.

ஈழவர் பிராமணரிடமிருந்து 36 அடியும் நாயர் சாதியினரிடமிருந்து 12 அடியும் தள்ளி நிற்க வேண்டும். மிகவும் ஒடுக்கப்பட்ட பட்டியலில் வரும் புலையர் பிராமணரிடமிருந்து 96 அடியும் நாயர் சாதியினரிடமிருந்து 12 அடியும் தூரத்தில் நிற்க வேண்டும்; நாயர் நம்பூதிரியிடமிருந்து 7 அடி தொலைவில் நிற்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ நாராயணகுரு

புரதவண்ணார் உயர்சாதியினர் கண்ணில் படாமல் செல்ல வேண்டும். ஒடுக்கப்பட்ட பெண்கள் நீர் குடத்தை இடுப்பில் வைக்கக் கூடாது. தலையில் வைக்க வேண்டும். இவர்கள் குடைப்பிடிக்கக் கூடாது. சில சாதியினர் உயர்வர்க்கத்தினரின் பெயர்களைச் சூட்டிக் கொள்ளக் கூடாது.

கோவில்களுக்குக் காய்கறிகள் கொடுக்க வேண்டும். தெப்பத் திருவிழாவில் தெப்பம் கட்ட ஈறல் சேகரிக்க வேண்டும். எல்லாம் சரி ஆனால் இந்த சாதிகளுக்குக் கோவில்களில் உரிமை இல்லை. இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம்.

இப்படி எல்லாம் திருவிதாங்கூரில் இருந்தாலும் தேவதாசி ஒழிப்பு, அடிமை ஒழிப்பு, கோவில் நுழைவு

உரிமை எனச் சமூகச் சீர்த்திருத்த விஷயங்களும் வேகமாக நடந்திருக்கின்றன. ஒருவகையில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழிருந்த தமிழகப் பகுதிகளை விட இங்கு மிக வேகமாகவே இச்செயல்பாடுகள் நடந்திருக்கின்றன.

திருவிதாங்கூரில் ஜாதி ரீதியாக உருவாக்கப்பட்ட அமைப்புகள் அந்த சாதிகளிடம் விழிப்புணர்வை உருவாக்கியிருக்கின்றன. 1903ல் தோன்றிய ஸ்ரீ நாராயணகுரு தர்மபரிபாலனம் கேரள ஈழவமக்கள் வாழ்வில் புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்கியது. 1907ல் உருவான யோக சேமா நம்பூதிரிகளின் சில பழக்கங்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது.

வெங்கானூர் அய்யன்காளி உருவாக்கிய (1907) ஜாதி ஜன பரிபாலன யோகம் புலையர் சமூக விடுதலைக்குப் போராடியது. மன்னத்துப் பத்மநாபன் நிறுவிய (1914) நாயர் சர்வீஸ் சொசைட்டி நாயர் சமூகத்தை ஒத்த சாதிகளையும் உட்பிரிவுகளையும் ஒன்றாக்கியது.

சகோதரர் அய்யப்பனின் சகோதரர் சங்கம் (1917) ஒட்டுமொத்த ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்காகக்

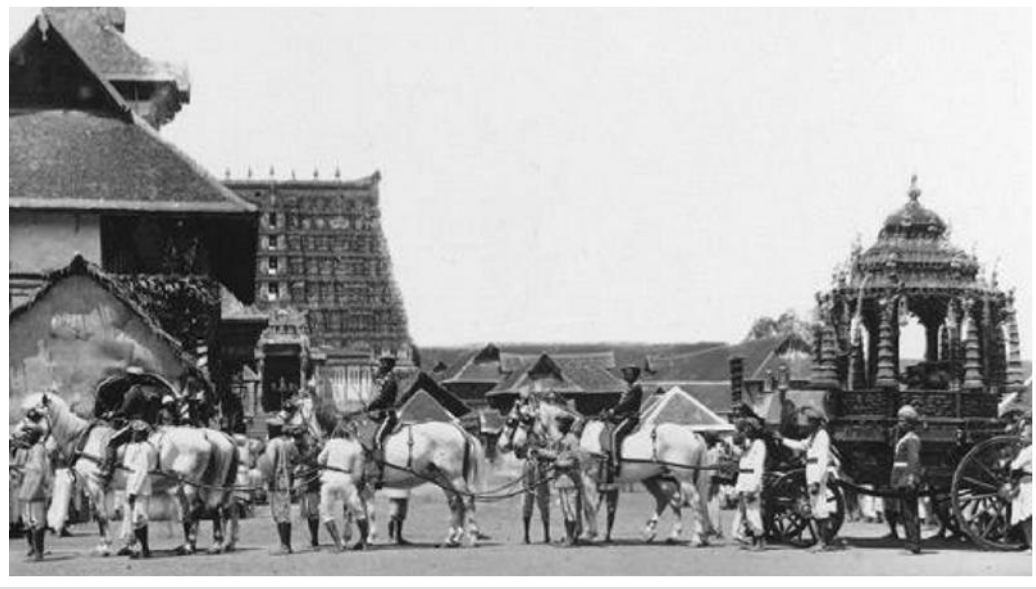

வெங்கானூர் அய்யன்காளி

குரல்கொடுத்தது. அப்துல்காதர் மவுலவி என்ற பன்மொழிக் கவிஞரின் திருவிதாங்கூர் முஸ்லீம் மகாசபை பெரும்சாதனை செய்தது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் இது போன்ற அமைப்புகள் உருவாவதற்கு முன்பே 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் தென் திருவிதாங்கூரில் தாமரைக்குளம் என்ற கிராமத்தில் வாழ்ந்த அய்யா வைகுண்டர் என்ற ஞானி நாடார் சாதியினரின் சமூக மேம்பாட்டிற்காக தன் ஆன்மீகப் பலத்தைப் பயன்படுத்தினார்.

இவை எல்லாம் தனிமனிதர்கள் தனிப்பட்ட சாதிகளின் போராட்டங்கள். இவை அல்லாமல்

திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் சமூகத்தின் பொதுவான சில பிரச்சனைகள் எதிர்ப்பின் காரணமாகவோ, எதிர்ப்பில்லாமல் சாதாரணமாகவோ தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த இடத்தில் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

வேண்டி அரசவம்சத்தினரும் திருவிதாங்கூரின் முதல் அரசருமான அனுஷம் திருநாள் மார்த்தாண்டவர்மா (1729-1758) தம் கால அரசியல் ரீதியான பகையை முறியடித்தார். இவர் திருவிதாங்கோடு என்ற ஊரின் பெயரைச் சமஸ்தானத்துக்கு வைத்துக் கொண்டார். இப்பெயர் பின்னர் திருவிதாங்கூர் ஆனது.

மார்த்தாண்டவர்மாவிலிருந்து சித்திரைத் திருநாள் என்னும் அரசர் வரை 12 பேர்கள் 220 ஆண்டுகள் இந்த ராஜ்யத்தை ஆட்சி செய்தனர். இந்த ஆட்சியாளர்களில் மூன்று ராணிகளும் அடங்குவர். இந்தியாவில் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி அரசும் பிரிட்டிஷ் அரசும் 18, 19, 20-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பொதுமக்களின் சாதிய விஷயங்களிலும் வேறு சமூக மாற்றங்களிலும் ஆர்ப்பாட்டத்துடன் செய்த மாற்றங்களை மூச்சு பேச்சில்லாமல் திருவிதாங்கூர் அரசு செய்திருக்கிறது.

திருவிதாங்கூரில் நம்பூதிரி ஆண், நம்பூதிரி பெண் குற்றவாளிகளைத் தண்டிப்பது, சோதனை செய்வது என்ற வழக்கம் பிரத்யாயம், ஸமார்த்த விசாரம் எனப்பட்டது. பெண் குற்றவாளி எனச் சந்தேகப்பட்டவர் விஷப்பாம்பு இருக்கும் மண்குடத்துக்குள் கையைவிட்டு சத்தியம் செய்ய வேண்டும். ஆண் நம்பூதிரி குற்றவாளி கொதிக்கும் நெய்ப்பாத்திரத்துக்குள் கையைவிட்டு சத்தியம் செய்ய வேண்டும்.

இந்தக் கொடுமையைத் திருவிதாங்கூரின் கிழக்கிந்தியப் பிரதிநிதிகள் கண்டும் காணாதது மாதிரி தான் இருந்தார்கள். சுவாதித்திருநாள் என்ற அரசர் (1829 - 1847) நம்பூதிரி குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்கும் நிகழ்வை ஓசையின்றித் தடைசெய்தார்.

விபச்சாரிகளை மொட்டையடித்து எருமைச்சாணியைத் தண்ணீரில் கரைத்து அவள் தலையில் ஊற்றி வெயிலில் நிற்கவைக்கும் தண்டனை என்று தென்திருவிதாங்கூர் கிராமங்களில் இருந்தது. இத்தண்டனையைக் கிராம அதிகாரிகளே நிறைவேற்றுவர். அரசர் அல்லது அவரது திவானின் (முக்கிய மந்திரி) காதுகளுக்குச் சில சமயம் போகாமலே நடக்கும், சில கிராம அதிகாரிகள் விபச்சாரிகளை ஊரைவிட்டுக் குடிபெயரும்படியும் தண்டனை கொடுத்தார்கள். இந்த வழக்கத்தைச் சுவாதித்திருநாள் ஓசையின்றி நிறுத்தினார்.

சேது லட்சுமிபாய் என்னும் அரசியின் காலத்தில் (1925 - 1931) மருமக்கள்வழி முறை ஒழிக்கப்பட்டது. (1926) கோவில்களில் தேவதாசிகளை நியமிக்கும் வழக்கம் நிறுத்தப்பட்டது. (1930) கிராமத்தெய்வங்களுக்கு உயிர்பலி கொடுக்கத் தடைச்சட்டம் வந்தது. ஸ்ரீ சித்திரை திருநாள் அரசர் காலத்தில் எல்லா சாதியினரும்

சேது லட்சுமிபாய்

ஸ்ரீ சித்திரை திருநாள்

கோவிலில் நுழையும் உரிமை பெற்றனர்.

(1936) இவற்றில் கோவிலில் நுழையும் போராட்டம் மட்டும் காங்கிரஸ் கட்சியுடன் தொடர்புடையது.

இப்படியாக உள்ள சமூக மாற்றங்கள் வேகமாக நிறைவேறும் அளவுக்குச் சமூகம் தன்னைத் தயார் படுத்திக்கொண்டதைத் திருவிதாங்கூரின் சிறப்பாகக் கொள்ளலாம்.

இந்த இடத்தில் திருவிதாங்கூர் வரலாறு நாட்டார் வழக்காற்றியல் செய்திகளுடன் எப்படி ஒத்துப் போகிறது என்று பார்க்கலாம். 1729 முதல் 1949 வரை உள்ள 220 ஆண்டுகளின் வரலாற்றை ஆவணங்கள், அரசு குறிப்புகள், கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிக் கோப்புகள், நாட்குறிப்புகள், மிஷனரி அறிக்கைகள் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் எழுதியுள்ளனர்.

இப்படி எழுதியவர்களில் பாச்சமுத்து, சங்குண்ணி மேனன், நாகம் அய்யா, வேலுப்பிள்ளை எனச் சிலர் முழுமையாகவும், இளங்குளம் குஞ்சம்பிள்ளை என்பவர்கள் உதிரியாகவும் எழுதியுள்ளனர். இந்த வரலாற்று நூற்களில் கூறப்படாத தகவல்கள் நாட்டார் வழக்காற்றுச் செய்திகளில் உள்ளன. இவை முழுமையாக வரையறை செய்யப்படவில்லை. வட்டார ரீதியான வரலாற்றுக்குச் சுவையான செய்திகளைக் கொடுப்பவை இவைதான்.

நாட்டார் வழக்காற்றியல் செய்திகளை ஆவணங்களாக மட்டுமல்ல, இதை வரலாற்று முறையியலாகவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஓரயில் என்பவரின் இக்கருத்தை சுகோதுக்கோ என்பவர் ஆழமாக ஆராய்ந்து வாய்மொழிச் செய்திகளைக் கூட வரலாறாக பரிசீலனை செய்யலாம் என்கிறார்.

திருவிதாங்கூர் சுவடிப் பாதுகாப்பகத்திலும் கிராமங்களிலும் வில்லிசைக் கலைஞர்களிடம் உள்ள கதைப்பாடல்கள் 600-க்கு மேல் இருக்கலாம். இவற்றில் வரலாறு சமூகம் தொடர்பான விஷயங்களைக் கூறும் கதைப்பாடல்கள் 160 அளவில் தேறுகின்றன. திருவிதாங்கூர் வரலாற்றையும் சமூகத்தையும் அறிய 40 கதைப்பாடல்களிலிருந்து செய்திகள் சேகரிக்கலாம்.

இந்தக் கதைப்பாடல்கள் தவிர நாட்டார் கலைகள், வாய்மொழிப் பாடல்கள், கதைகள், ஓவியங்கள், கைவினைப் பொருள்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து தென்திருவிதாங்கூரில் வட்டார ரீதியான ஒரு

வரலாற்றை மீட்டெடுக்க முடியும். இவற்றைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

ஆரம்பகால திருவிதாங்கூர் அரசர்களான மார்த்தாண்டவர்மா, தர்ம ராஜா பற்றிய செய்திகள்;

தென்பாண்டி நாட்டுக்கும் தென் திருவிதாங்கூருக்கும் உள்ள உறவு தென்திருவிதாங்கூரில் குடியேறிய பிராமணர், நாடார், வேளாளர், அருந்ததியர், காட்டு நாயக்கர், புல்லுக்கட்டி நாயக்கர், செட்டி, செட்டு, கணிகர் பற்றிய செய்திகள்; சாதி காழ்ப்பு குறித்த தகவல்கள்.

விடுதலை போர் குறித்த செய்திகளும், பிற செய்திகளும் என வகைப்படுத்தலாம்.

திருவிதாங்கூர் அரசர்களில் நாட்டார் தலைவனாக (Folk Hero) அனுஷம் திருநாள் மார்த்தாண்டவர்மா என்ற அரசர் மட்டுமே உள்ளார். இவர் தன் தாய்மாமா இராமவர்மாவிடமிருந்து ஆட்சியைப் பெற்றார். திருவிதாங்கூர் அரசரிமை மருமக்கள்வழிப் பட்டதால் இது சரியானது. ஆனால் ராமவர்மாவின் மக்கள் ஆட்சிக்கு உரிமை கோரி கலகம் செய்தனர். கடைசியில் அவர்கள் அழிக்கப்பட்டனர். இந்த நிகழ்ச்சியைத் தம்பிமார் கதை, எட்டு கூட்ட தம்புரான் கதை ஆகிய இரண்டும் விரிவாகக் கூறுகின்றன.

தர்மராஜாவின் ராமேஸ்வர யாத்திரை என்னும் அச்சில் வராத கதைப்பாடல் கார்த்திகைத் திருநாள் இராமவர்மா என்ற அரசர் ராமேஸ்வரத்திற்கு தன் பரிவாரங்களுடன் சென்று திரும்பிய நிகழ்ச்சியை விவரிக்கிறது. இதில் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் மாவட்டம் வழி உள்ள தர்மமடங்கள், கோவில்கள் பற்றிய செய்திகள் வருகின்றன.

தமிழகத்தில் பெருவழிச் செல்லும் பயணிகளுக்குப் புகலிடமாக இருந்த கல்மடங்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை நேரடியாகப் பார்த்து செயல்படுத்திய செய்தி “தர்மராஜாவின் யாத்திரை” கதைப்பாடலில் உள்ளது. அதோடு 18ஆம் நூற்றாண்டில் தென் திருவிதாங்கூர் மக்களின் உணவு, பயணம், உடை, உறவுமுறை, மகப்பேறு எனப் பல விஷயங்களை இக்கதைப்பாடல் கூறுகிறது.

கன்னியாகுமரி பகவதி கோவிலில் 18ஆம் நூற்றாண்டில் நடந்த திருட்டு பற்றிய செய்தி கன்னியாகுமரி களவு மாலை என்னும் கதைப்பாடலில் உள்ளது. இதில் அக்கால தேவதாசிகளின் நிலைபற்றியும் கோவில் வழிபாட்டில் பூசகர்கள் செய்த தில்லுமுல்லு பற்றியும் பல விஷயங்கள் உள்ளன. இவை வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறாதவை.

தென் கேரளத்தில் தமிழர்களை - அவர்கள் திருச்சி, தஞ்சை மாவட்டத்தினராக இருந்தாலும் பாண்டிக்காரர்கள் என்று அழைப்பது மரபு. இதற்குக் காரணம் திருவிதாங்கூருக்கும் தென்பாண்டி குறுநில மன்னர்களுக்கும் 18, 19ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த தொடர்புதான் காரணம். இது குறித்து கிழக்கிந்தியக்

கம்பெனி ஆவணங்களோ வேறு சான்றுகளோ இல்லை. ஆனால் பத்துக்கு மேற்பட்ட கதைப்பாடல்களில் இது பற்றிய செய்திகள் உள்ளன. அதோடு இங்கு நடைமுறையில் உள்ள நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டுச் செய்திகளும் இதற்கு உதவ முடியும்.

கன்னியாகுமரியில் குறுநிலத்தலைவர்களாகவும் படைத்தலைவர்களாகவும் கடற்கரை மீனவர்கள் இருந்தார்கள் என்பதற்கு வாய்மொழிச் செய்திகள் மட்டுமல்ல, மன்னன் மதிப்பன் கதை போன்ற சில கதைப்பாடல்களிலும் சான்றுகள் உள்ளன. இது குறித்த செய்தி செண்பகராமன் பள்ளு என்ற செவ்வியல் இலக்கியத்திலும் உண்டு. தென்கேரள வரலாற்றாசிரியர்கள் இது பற்றி ஏதும் கூறவில்லை.

தென் திருவிதாங்கூரில் குடியேறிய சாதிகள், குடியேறிய காலகட்டம் பற்றிக் கல்வெட்டுகளில் குறைவாகவே செய்திகள் உள்ளன. குறிப்பாக தெலுங்கு, கன்னடம் பேசிய மக்கள் தென்திருவிதாங்கூரில் வந்தது பற்றிய செய்திகள் கன்னடியன்போர் முதலான சில கதைப்பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. நாட்டார் தெய்வ வழிபாடு தொடர்பான செய்திகளிலும் இதைத் தேடமுடியும்.

தெலுங்கு மக்கள் மட்டுமல்ல நாடார், விசுவகர்மா, மறவர், வேளாளர், யாதவர் எனப் பல சாதியினர் குடிபெயர்ந்துள்ளனர். வடகேரளப் பிராமணர்கள் தென்திருவிதாங்கூருக்கு வந்தனர். இதுபோன்ற பல செய்திகள் திவான் வெற்றி முதலாக 12க்கு மேற்பட்ட கதைப்பாடல்களில் உள்ளன.

18, 19 ஆம் நூற்றாண்டு தென் திருவிதாங்கூரில் சாதிக்கலவரம், சாதிக்காழ்ப்பு, சாதி வெறுப்பு குறித்த பல செய்திகள் கதைப்பாடல்கள், வாய்மொழிப்பாடல்கள், பழமொழிகள் ஆகியவற்றில் உள்ளன. தீண்டத்தகாதவர் யாவர்? ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளுக்கிடையே நிலவிய தாரகம்மியம், முக்குவர் இழிவானவர், குறவர் சேர்க்க முடியாத சாதி என்னும் பல செய்திகள் இந்தக் கதைப்பாடல்களில் உள்ளன.

ஒருவரின் பெயரைக் கேட்பது போலவே ஜாதியைக் கேட்பது சாதாரணமாயிருக்கிறது. பெண்கள் கூட சாதிப்பெயரைத் தன் பெயருடன் சேர்த்துக் கூறுவது வழக்கமாயிருந்தது. இது மிகக் குறிப்பிட்ட சாதியினரிடம் இருந்த வழக்கம்.

தென்திருவிதாங்கூரில் தெலுங்கு மக்களின் மேல் வெறுப்பு குறித்த செய்திகள் வெளிப்படையாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. தெலுங்குப் படையெடுப்புகள் நாஞ்சில் நாட்டில் தொடர்ந்து நடந்திருக்கின்றன. தெலுங்குப் படைகள் பெண்களின் தாலிகளை அறுத்தது, பாத்திரங்களைக் கொள்ளையடித்தது என்னும் செய்திகள் கதைப்பாடல்களில் மட்டுமல்ல, பழமொழிகளிலும் வழக்காறுகளிலும் உள்ளன.

தென் திருவிதாங்கூரில் குடியேறிய வடுகத்து வங்காளக்காரர் ஆடுமாடு மேய்ப்பவர்களாகவே தொழில் செய்தனர். 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இதே சாதியினர் அரசு அதிகாரிகளின் வீடுகளிலும் கோவில்களை அடுத்த தோட்டங்களிலும் மலம் அள்ளும் தொழிலுக்குத் தள்ளப்பட்டனர். மதுரை நாயக்க அரசர்கள் காலத்தில் பெரிய கட்டிடக்கட்டுமானம், குளம் கட்டுமானம் போன்றவற்றிற்காக இளம் கன்னிகளைப் பலி கொடுத்தார்கள்; தாந்திரிக வழிபாட்டில் இளம் கன்னிகளை நிர்வாணமாக அமர்த்தி பூஜை செய்யப் பயன்படுத்தினர் என்பன போன்ற காரியங்களால் தென்திருவிதாங்கூர் கிராமங்களின் தெலுங்கு மக்கள் சிலர் குடிபெயர்ந்தனர் என்னும் வாய் மொழிச் செய்திகள் உண்டு.

நாஞ்சில் நாட்டில் 'வடுகச்சி' (தெலுங்கு பேசிய பெண்) என்ற சொல் இழிவானதாகவே கருதப்பட்டிருக்கிறது. 'அடுகிச்சி முடுகிச்சி வடுகச்சி கல்யாணம்' என்னும் வழக்காறு ஐவர் ராசாக்கள் கதையில் கிண்டலான பிரயோகமாக வருகிறது. தர்மராஜாவின் ராமேஸ்வர யாத்திரை என்ற கதைப்பாடலில் தெலுங்குப் பெண்களிடம் கவனமாக இருங்கள் என்று தளவாய் வீரர்களிடம் எச்சரிப்பதான ஒரு செய்தி வருகிறது. கன்னியாகுமரி களவுமாலை நூலில் திருடர்களின் பட்டியலில் தெலுங்குச் சாதிகளின் பெயர்களும் உள்ளன.

இப்படிப் பல செய்திகள். இவர்களின் நாட்டு விடுதலை பற்றிய செய்திகளும் உண்டு வாய்மொழிப் பாடல்களிலும், நாட்டார் நிகழ்த்து கதைப்பாடல்களிலும் விடுதலைப் போராட்டச் செய்திகள் வருகின்றன. வெள்ளைக்காரனுக்கு எதிராகப் பேசப்பட்ட செய்திகள் கிண்டலாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. பஞ்சாப் படுகொலை, அந்நியத்துணி பகிஷ்கரிப்பு, பக்சிங் தூக்கில் தொங்கிய நிகழ்வு பற்றிய தகவல்கள் களியலாட்டப்பாடல்களில் உள்ளன. இப்பாடல்களை ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பாடினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நீராதாரம், விவசாயம் பற்றிய செய்திகள் நாட்டார் வழக்காற்றுச் செய்திகளில் நிறையவே உள்ளன. ராப்பாடி என்னும் இரவு நேர யாசகன் பாடும் பாடல்களில் நெல் வகைகளின் பெயர்கள் உள்ளன. நான் தொகுத்த பாடல்களில் 66 வகையான நெல்லின் பெயர்களும், நெல் பயிருக்கு வரும் 13 வகையான நோய்கள் பற்றியும், இவற்றைத் தீர்க்கும் மருந்துகள் பற்றியும் மழைபெய்வதற்கான அறிகுறி பற்றியும் விரிவான செய்திகள் உள்ளன.

இப்படியான பல வட்டார ரீதியான செய்திகள் முழுதும் தொகுக்கப்பட்டால் விரிவான பண்பாட்டு வரலாற்றை எழுத முடியும்.

திருமங்கலத்தில் 35 ஆவது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சி

25.07.2021 அன்று மதுரை திருமங்கலத்தில் 35வது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியை நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் மற்றும் நேஷனல் புக் டிரஸ்ட் இணைந்து நடத்தியது. இதில் என்.சி.பி.எச் மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி, என்.சி.பி.எச் மதுரை கிளை மேலாளர் G.பாலசுப்பிரமணி மற்றும் வாசகர்கள் கலந்துகொண்டனர்.

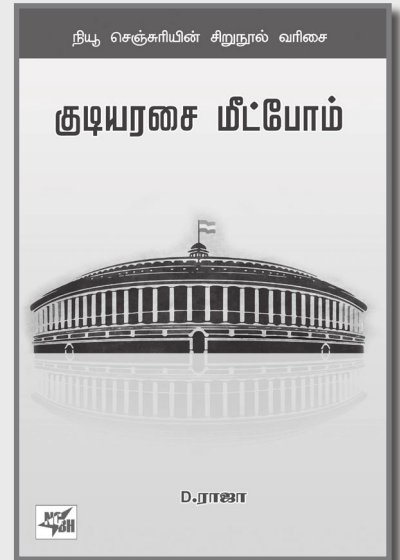
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடாக...

குடியரசு மீட்போம்

D.ராஜா

இரண்டாவது முறையாக பாஜக இந்திய ஒன்றிய அரசில் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, பலதரப்பட்ட மக்கள் சமூகங்களின் மீது ஒற்றைத் தன்மை கொண்ட இந்துத்துவத்தைத் திணிக்க மேலும் தீவிரமாக முயன்று வருகிறது. இத்துடன், பெருநிறுவனங்களின் பேராசைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் துடிக்கும் பாஜக அரசு, அதனால் பாதிக்கப்படுகிற இந்தியக் குடிமகனின் பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் வடிகால் மதம்தான் என்பதை நிறுவ முயல்கிறது. இந்த நிலையானது, இந்தியா மதச்சார்பற்ற நாடு என்று வலியுறுத்தும் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்துக்கே வெளிப்படையான சவாலாகும்.

இவ்வாறு, பேராபத்தை நோக்கிச் செல்லும் இந்திய தேசத்தின் குடியரசுத் தன்மையைக் காப்பதற்கு, இடதுசாரி சிந்தனையாளர்கள் எப்படி களம் அமைத்துப் போராட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறது - இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அகில இந்திய பொதுச் செயலாளர் D.ராஜா எழுதியுள்ள 'குடியரசு மீட்போம்' என்னும் இந்தச் சிறுநூல். பாஜக அரசின் மக்கள் விரோதப் போக்குகளை எளிதில் புரிந்துகொண்டு, இந்திய சமூகம் தன்னைக் காத்துக் கொள்வதற்கான வழிமுறைகள் இந்த நூலில் எளிமையாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

₹ 30/-

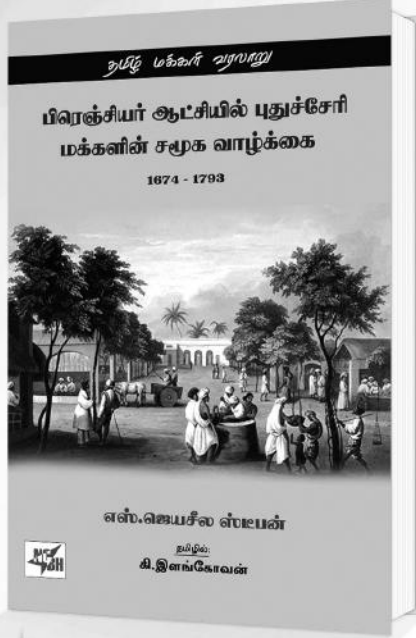
குழித்துறையில் 35 ஆவது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சி

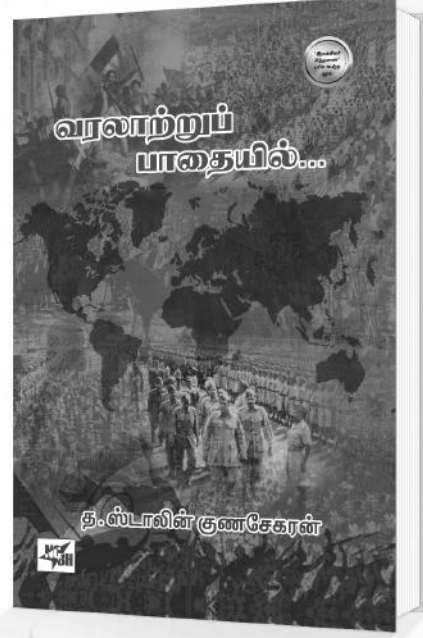
30.07.2021 அன்று நாகர்கோவில் குழித்துறையில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் மற்றும் நேஷனல் பக் டிரஸ்ட் இணைந்து நடத்திய 35ஆவது தேசிய புத்தகக் கண்காட்சியை வரலாற்றறிஞர் அ.கா.பெருமாள் திறந்து வைத்தார். முதல் விற்பனையை தீயணைப்பு மற்றும் மீட்பு பணிகள் நிலைய அலுவலர் செல்வ முருகேசன் தொடங்கி வைத்தார். இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாவட்ட செயலாளர் இசக்கிமுத்து தலைமை தாங்கினார். என்.சி.பி.எச். மதுரை மண்டல மேலாளர் அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி, என்.சி.பி.எச். நாகர்கோவில் கிளை மேலாளர் இரா.மு.தனசேகரன் மற்றும் வாசகர்கள், அரசு அதிகாரிகள் பலர் கலந்துகொண்டனர்.

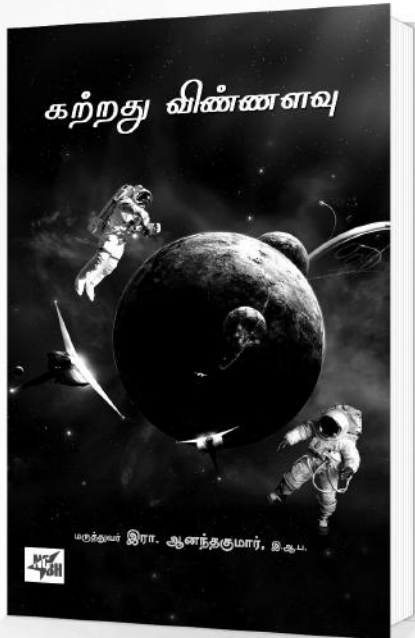
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

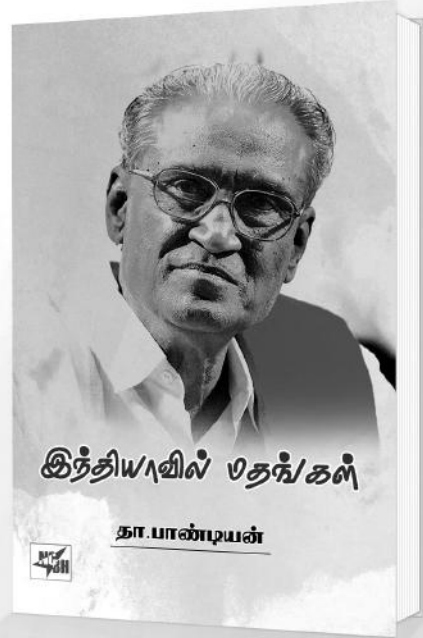
₹ 160/-

₹ 490/-

₹ 185/-

₹ 40/-

திருக்குறளும் மனுதருமமும்

உதயை மு.வீரையன்

‘காய்த்த மரத்தில் கல்லடி படும்’ என்று சொல்வார்கள். உலகம் புகழும் திருக்குறள் மீது சொல்லடிபடுகிறது, அவ்வளவுதான். நெருப்பு என்றால் நாக்கு வெந்து போய்விடாது. குப்பையில் வீசினாலும் மாணிக்கம் எப்போதும் மாணிக்கம்தான். அதன் மதிப்பு குறைந்து விடாது. இந்தத் திருக்குறளும் அப்படித்தான்.

பார்வையற்றவர்கள் யானையைப் பார்ப்பது போன்று சிலர் திருக்குறளைப் பார்க்கின்றனர். வானத்துக்குக் கீழேயுள்ள எல்லாம் விமர்சனத்திற்கு உரியதுதான். ஆனால் அதற்கு நடுநிலைமையும், நல்ல எண்ணமும் இருக்க வேண்டும். நடுநிலைமை தவறிய விமர்சனங்கள் ஒரு சார்பான தூற்றலேயாகும். அதற்கு யாரும் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

தமிழ் கூறு நல்லுலகம் திருக்குறளைத் தலைமேல் வைத்துக் கொண்டாடுகிறது. அவரவர் பிள்ளைகளை அவரவர் கொண்டாடுவது இயற்கைதான். தமிழுக்கு அப்பாற்பட்ட உலகங்களும் இதனைக் கொண்டாடுகின்றன. அதனால்தான் அது உண்மையாகிறது.

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”

என்று பாரதி பாடுகிறார்.

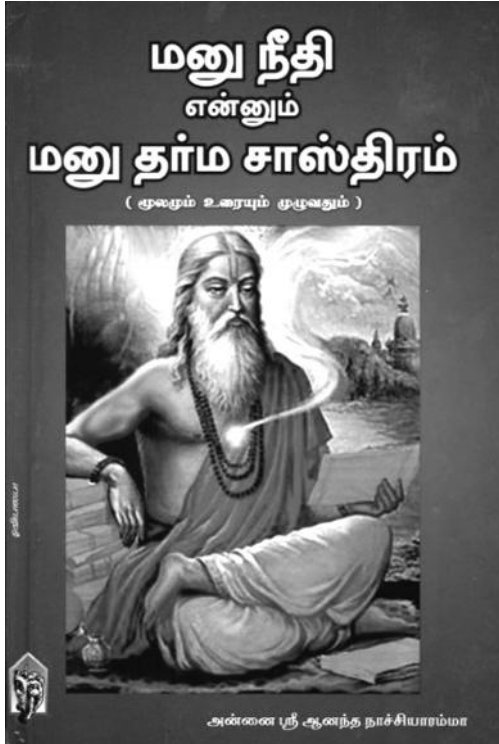
“வள்ளுவன்செய் திருக்குறளை
மறுவற நன்குணர்ந்தோர்கள்
உள்ளுவரோ மனுவாதி
ஒருகுலத்துக் கொருநீதி?”

என்று மனோன்மணியம் சுந்தரம் பிள்ளை பாடுகிறார்.

மனுதரும சாஸ்திரம் என்பது மனித
இனத்துக்கும், குறிப்பாக பெண்களுக்கும் எதிரான
நச்சுக் கருத்துக்களைக் கூறுகிறது என்று கூறுகின்றனர்.
மனுவை ஆதரிப்பவர்களும் இதனை இல்லை என்று
மறுக்கவில்லை.

‘மனுநீதியில் மொத்தம் உள்ள 2685 ஸ்லோகங்களில்
இன்றைய சமூகத்துக்குத் தேறுபவை சில என்றாலும்
அவை எல்லோருக்கும் பொதுவானவை. காலத்துக்கு
ஏற்றவற்றைப் படித்துப் பயன் பெறலாம்’ என்று
கட்டுரையாளர் கூறுகிறார். இதன் மூலம் அவர்
கூறுவது என்ன? பெரும்பாலான ஸ்லோகங்கள்
காலத்துக்குப் பொருந்தாதவை என்பதுதானே!

‘அந்தக் கால சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப அறிஞர்கள்
தங்கள் மனதில் பட்டதைச் சொன்னார்கள். இந்தக்
காலத்துக்குப் பொருந்தாவிட்டால் பொருந்தாதவற்றை
ஒதுக்கி விடலாம்’ என்று கூறுகிறார். ஆனால்
எக்காலத்துக்கும் பொருந்தும் திருக்குறளை இதில்
இழுக்க வேண்டிய தேவை என்ன?

நியூ செஞ்சரியின்

உங்கள் நூலகம்

மனுதர்மம் சாதிக்கொரு நீதி சொல்கிறது.
திருக்குறளோ, ‘பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்’
என்று கூறுகிறது. பிறப்பினால் ஏற்றத் தாழ்வு உண்டு
என்னும் நூலை, ‘பிறப்பினால் எல்லோரும் சமம்’
என்று கூறும் நூலோடு ஒப்ப வைப்பது என்ன
நியாயம்? என்ன நீதி?

அப்படிப் பொருத்திக் காட்டுவது
காழ்ப்புணர்ச்சியின் உச்சம் இல்லையா? காய்தல்
உவத்தல் இல்லாத நடுநிலைமை ஆகுமா?

உழவுத் தொழிலைத் திருவள்ளுவர் மிகச்
சிறப்பான தொழிலாகக் குறிப்பிடுகிறார். ‘உழுதுண்டு
வாழ்வாரே வாழ்வார்’ என்றும், ‘மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்’ என்றும் கூறுகிறார்.
அத்துடன் உழுதொழில் செய்பவர் உலகத்தாருக்கு
அச்சாணி போன்றவர் என்பதை, ‘உழுவார்
உலகத்தார்க்கு ஆணி’ என்கிறார். இதற்காகவே ‘உழவு’
என்று ஓர் அதிகாரத்தையே உருவாக்கியுள்ளார்.

ஆனால் மனுதருமம் கூறுவது என்ன? உழவுத்
தொழிலை இழிவாகக் கூறுகிறது.

“பயிரிடுதலை மேலான தொழில் என்று சிலர்
கருதுகின்றனர். ஆயினும் பெரியோர்கள் அதனைப்
பாராட்டவில்லை. ஏனெனில் இரும்புக் கொழு
நுனியுடைய கலப்பை, மண்வெட்டி இவற்றைக்
கொண்டு பூமியையும், பூமியில் வாழும் சிறிய
உயிரினங்களையும் வெட்ட நேரிடுகிறதன்றோ?”
(அதிகாரம் 10 பிரிவு 84).

இவ்வாறு திருக்குறளுக்கும், மனுதருமத்துக்கும்
ஏராளமான வேறுபாடுகள் உள்ளன. பொதுவாக
ஒத்த கருத்துடைய நூல்களையே ஒப்புமை காட்ட
வேண்டும். ‘இந்த நூலைக் குறை கூறுகிறாயா? அந்த
நூலை நான் குறை கூறுவேன்’ என்று ஏட்டிக்குப்
போட்டியாகப் பேசுவது அறிவுடைமையாகாது.
வெறுப்புணர்ச்சியே யாகும். வெறுப்பை வளர்ப்பது
நீதி நூல்களின் நோக்கமாக இருக்கக் கூடாது.

‘இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று’

இனிய சொற்கள் இருக்கும் போது இன்னாத
சொற்களைக் கூறுதல் இனிய கனி இருக்கவும்,
காயைத் தின்பது போன்றதாகவும் என்று குறள்
கூறுகிறது.

தாங்கள் மதிக்கும் ஒரு நூலைப் பற்றித் தவறான
கருத்துகள் வருமாயின் அதற்குச் சரியான மறுப்புரை
தருவதை யாரும் குறை கூற முடியாது. அது அவர்களது
கடமையாகும். அதற்காக மற்றொரு நூலை வம்புக்கு
இழுப்பது எப்படிச் சரியாகும்? எனக்கு ஒரு கண்

போனாலும், அடுத்தவருக்கு இரண்டு கண்களும் போக வேண்டும் என்று நினைப்பது போன்றதாகும்.

“மனுதர்ம சாஸ்திரம் தடை செய்யப்பட வேண்டுமானால் அதே காரணத்திற்காக திருக்குறளும் தடை செய்யப்பட வேண்டியதே” என்று கட்டுரையாளர் கூறுகிறார். இப்படி இவர் கூறக் காரணம் என்ன?

அறிவின் அடையாளமான நூல்களைத் தடை செய்வதை அறிவுலகம் எப்போதும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. அதனை எதிர்க்கலாம், மறுக்கலாம், திறனாய்வு செய்யலாம். இதற்கெல்லாம் தடையில்லை. ஒரு நூலை ஏற்பதா? வேண்டாமா? என்பதைக் காலம் முடிவு செய்யும். தாங்கிச் சும்னாலும், தூக்கிப் பிடித்தாலும் அது இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விடும்.

பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் பிதாமகன் வால்டேர் இதுபற்றிக் கூறியது கவனிக்கத்தக்கது. “நீ சொல்லும் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் நான் மறுக்கிறேன். ஆனால் அதைச் சொல்ல உனக்குள்ள உரிமைக்காக இறுதி வரை போராடுவேன்” என்றான். கருத்துச் சுதந்திரம் என்பது அதுதான்.

இதுவரை கருத்துச் சுதந்திரத்தைப் பற்றியே கவலைப்படாதவர்கள் இப்போது தங்களுக்கு வரும்போது மட்டுமே கவலைப்படுகிறார்கள். இவ்வளவு ஆரவாரம் செய்வதற்குக் காரணம் அதுதான்.

“எனக்கு அடுத்த பிறவி எடுக்க நேர்ந்தால் தமிழனாகவே பிறக்க ஆசைப்படுகிறேன். அந்த மொழியிலுள்ள திருக்குறளை அம்மொழி மூலமாகவே படிக்க வேண்டுமென்ற ஆவலேயாகும்” என்றார் காந்தியடிகள். அவ்வாறு கூறியதற்குக் காரணம் இல்லாமல் இல்லை. அதற்குக் காரணம் அவரது அகிம்சைக் கொள்கைகளே!

“உலகத்திற்கு உபதேசிக்க புதிதாக என்னிடம் எதுவும் இல்லை. மலைகள் எவ்வளவு பழமையானவையோ அவ்வளவு பழமையானவை சத்தியமும், அகிம்சையும்” என்றார் அவர். அவர் குருவாக மதித்து வந்த ரஷ்யாவின் லியோ டால்ஸ்டாய் என்ற ஞானியையும் கவர்ந்தது திருக்குறள் என்று அறியும்போது நாம் பெருமிதம் அடைய வேண்டும்.

துன்பம் செய்தவரை எப்படித் தண்டிப்பது? எத்தனையோ தண்டனைகள் இருக்கின்றன. அவை காலம் காலமாக நடைமுறையில் இருக்கின்றன. ஒரே குற்றத்திற்கு சாதிக்கு ஒரு தண்டனையை மனுதருமம் கூறுகிறது. திருக்குறள் கூறுவது என்ன?

‘இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண நன்னயம் செய்து விடல்’

துன்பம் செய்தவரைத் தண்டிப்பது என்பது அவரே தம் செயலுக்கு நாணும்படி நன்மை செய்து விடுவதாகும். இது எல்லோருக்கும் பொதுவானது.

இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால் என்ன பயத்ததோ சால்பு

நமக்குத் தீமை செய்தவர்களுக்கும் நன்மை செய்யாவிட்டால் சான்றாண்மையால் பயன் என்ன? இவை அகிம்சையின் வழிகாட்டியல்லவா! அந்த இருபெரும் ஞானிகளைத் திருக்குறள் கவர்ந்ததில் வியப்பேதும் இல்லை.

“திருக்குறளை விடவும் சிறந்த அறநெறி இலக்கியம் உலகில் வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லை” என்று ஆல்பர்ட் சுவிட்சர் என்ற ஜெர்மானிய தத்துவஞானி கூறியுள்ளார். உலக நீதி நூல்களை ஆராய்ந்து இந்த முடிவுக்கு இவர் வந்துள்ளார்.

ஐரோப்பிய மொழிகளில் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்புகள் அதன் மதிப்பை உயர்த்தின. ஆங்கிலம், ஜெர்மன், இலத்தீன், பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகளில் முதலில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. அதன்பின் இப்போது எல்லா மொழிகளிலுமே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆய்வு நூல்களும் கணக்கில். இதனால் மட்டுமே ஒரு நூல் பெருமை பெற்று விடாது. சமயச் சார்பற்ற ஒரு பொது நீதி நூல் என்பது இதற்கான தனிச் சிறப்பாகும்.

அறிவுலகம் புதிய நூல்களைத் தேடிக் கொண்டேயிருக்கிறது. பழங்கால படைப்புகள் மட்டுமல்லாமல் புதிய புதிய படைப்புகளையும் தேடிக் கொண்டே இருக்கிறது. அதற்கு நாடு, மொழி என்ற வேறுபாடு கிடையாது. மனுதர்மம் என்றோ திருக்குறள் என்றோ வேற்றுமை இல்லை. உயர்ந்தது, தாழ்ந்தது என்ற மதிப்பீடு இல்லை. அதில் என்னதான் கூறப்பட்டிருக்கிறது என்று ஆய்வதே அதன் பணியாகும்.

ஆய்வுலகமும், அறிவுலகமும் எப்போதும் அப்படித்தான். அதற்கு வேண்டுதல், வேண்டாமை கிடையாது. விருப்பு வெறுப்பும் கிடையாது. மொழி, இனம், நிறம், தேசம் என்னும் எல்லைகள் இல்லை. பரந்த மனமும், திறந்த பேச்சும், சிறந்த எண்ணமும் வேண்டும். அறிவுலகம் அப்படித்தான் இருக்கிறது, அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்.

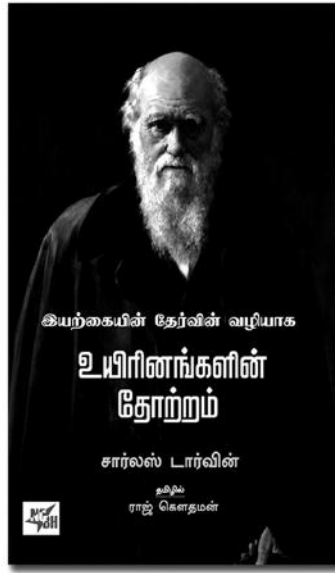
திருக்குறளும் மனுதருமமும் இரு வேறு எல்லைகள். இவற்றை ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்வதே அதருமமாகும். அதர்மத்தை எல்லாம் தருமம் என்று கூறும் மனுதருமம் பற்றி யார் வேண்டுமானாலும் பேசலாம். இதில் திருக்குறளை ஒப்பிடக்கூடாது.

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

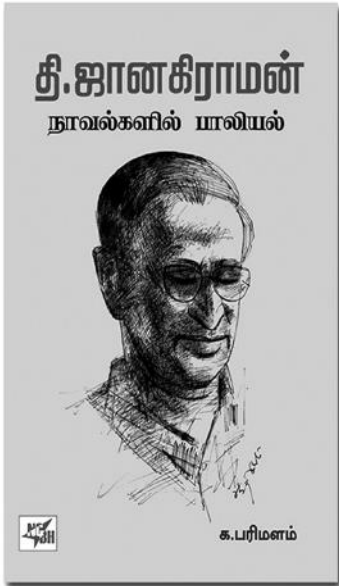
₹ 125/-

₹ 140/-

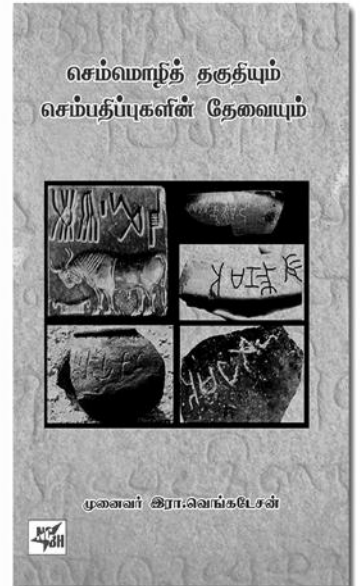
₹ 140/-

₹ 295/-

₹ 200/-

₹ 180/-

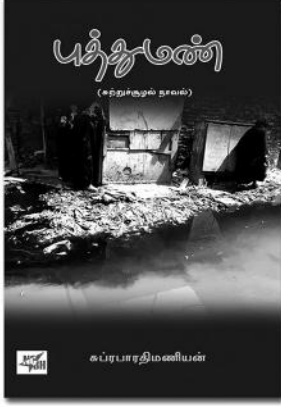

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

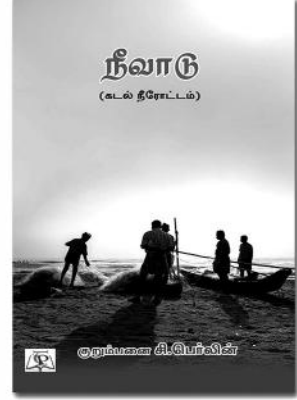
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் புதிய வெளியீடுகள்

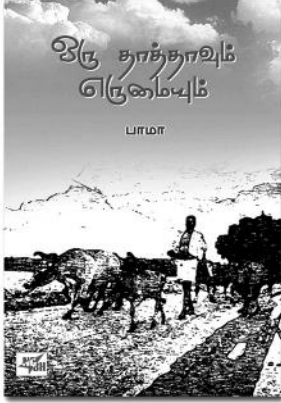
₹ 125/-

₹ 135/-

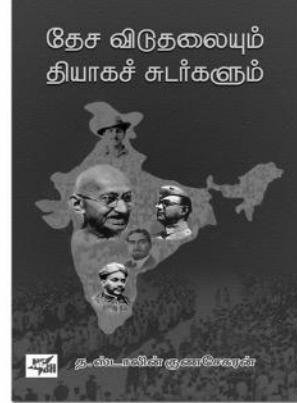
₹ 95/-

₹ 225/-

₹ 200/-

₹ 270/-

₹ 260/-

₹ 240/-

₹ 50/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

பொள்ளாச்சியில் புத்தகக் கண்காட்சி

02.08.2021 அன்று நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் மற்றும் பொள்ளாச்சி அரிமா சங்கம் இணைந்து நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியை பொள்ளாச்சி நகராட்சி ஆணையர் திரு. A.தனுமூர்த்தி அவர்கள் திறந்து வைத்தார். இதில் அரிமா V.நாகமாணிக்கம், பொள்ளாச்சி தொழில் வர்த்தக சபை செயலாளர் அரிமா சபரி எஸ்.கண்ணன், அரிமா A.ராஜசேகர், அரிமா C.B. ரமேஷ்குமார், அரிமா I.பிரவீன் கீர்த்தி, அரிமா V.M.திருமூர்த்தி, N.G.M.கல்லூரி தமிழ்த்துறைத் தலைவர் முனைவர் S.முத்துவேல், S.T.C.கல்லூரி தமிழ்த்துறைத் தலைவர் முனைவர்.ச.இராஜலதா, வழக்கறிஞர் V.சண்முகம், வழக்கறிஞர் S.ரவிச்சந்திரன், தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் G.ரகுபதி, கோவை என்.சி.பி.எச். மண்டல மேலாளர், R.ரங்கராஜன், கோவை என்.சி.பி.எச். கிளை மேலாளர் S.குணசேகர் மற்றும் வாசகர்கள் கலந்துகொண்டனர்.

நினைவாற்றலில் தரவுகளைத் தேடி மக்கள் வாழ்க்கை முறையை அலசும் முறைமையியல்

க. பழனித்துரை

கனடா நாட்டுக்கு நான் சென்ற ஆறு முறைகளில், ஒரு முறை எட்மாண்டனில் உள்ள அல்பர்ட்டா பல்கலைக்கழகத்தில் நான் ஆய்வுக்காகத் தங்கியிருந்தேன். அப்பொழுது என் நண்பர் ஒருவர் என்னைத் தொடர்பு கொண்டு, அமெரிக்காவிலிருந்து ஒரு பேராசிரியர் சிறப்புக் கருத்தரங்கம் ஒன்றை நடத்துகிறார். அது ஆராய்ச்சிக்கான முறைமையியல் சார்ந்தது. முடிந்தால் தாங்களும் கலந்து கொள்ளலாம் என்றார். அந்த நிகழ்வு நடைபெறும் இடத்தைத் தெரிந்து கொண்டு அங்கே சென்று கருத்தரங்க அறையில் அமர்ந்தபோது, ஒருவர் என்னிடம் வந்து நீங்கள் பதிவு செய்து விட்டீர்களா என்று கேட்டார். இல்லை என்றேன். அதன் பின் என்னைப் பற்றிய விவரங்களைக் கேட்டுவிட்டு, நீங்கள் பங்கு பெறலாம், அதற்கான தொகையைக் கட்டத் தேவையில்லை. நீங்கள் ஒரு சிறப்புப் பிரதிநிதி, ஆனால் மாலைவரை இதில் நீங்கள் பங்கேற்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துவிட்டு நகர்ந்தார். அடுத்த 15 நிமிடங்கள் அறையைத் தயார் செய்வதிலும், ஒலிவாங்கி, மற்றும் அந்தக் கூட்டத்திற்குத் தேவையான மின்னணுச் சாதனங்களைச் சரி செய்வதிலும் அந்த

நபர் ஈடுபட்டிருந்தார். அத்துடன் பழங்கள், பால், காபி, டீ, ரொட்டி என அனைத்தும் அறைக்குள் கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டன. சரியாக 9.00 மணிக்கு கதவைப் பூட்டினார் அந்த நபர். பூட்டியவர் அங்குப் போடப்பட்டிருந்த போடியத்தின் முன் வந்து தன் உரையை ஆரம்பித்தார். அப்பொழுதுதான் தெரிந்தது, அவர்தான் அந்தக் கருத்தரங்கை நடத்தும் பேராசிரியர் என்பது. ஆரம்பித்தவுடன் ஒவ்வொருவரும் தங்களைப் பற்றிக் கூற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டுவிட்டு, இந்தப் பகிர்தலில் தங்கள் பதவியைப் பற்றியும், தங்கள் சாதனைகளைப் பற்றியும் கூறக்கூடாது. மாறாக தங்கள் வாழ்வு என்பது எங்குப் புரிதலுடன் ஆரம்பித்தது, அது இன்றுவரை எப்படி மாறி வருகிறது, அந்த மாற்றத்தை சமூக மாற்றத்துடன் பொருத்திப்பார்த்து விளக்க வேண்டும். வாழ்வு முறை மாற்றம் அடைந்து உயர்கிறதா அல்லது அதே நிலையில் நிற்கிறதா அல்லது வீழ்ச்சியை நோக்கி நகர்கிறதா என்பதைப் பகிர்த்து கொள்ள வேண்டும் என்றார். அதற்கு ஒவ்வொருவருக்கும் 10 நிமிடங்களை ஒதுக்கித் தந்தார். உடனே ஒருவர் ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது கருத்தரங்கில் பங்கேற்கும் அனைவரும் ஒவ்வொருவர் தன் அனுபவங்களை விவரிக்கும்போதும் அதை குறித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

கனடா நாட்டின் ஆதிசூழ்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்தவர் முதலில் ஆரம்பித்தார். அவர் அந்தக் குடிமக்களுடன் தன் வாழ்க்கையைக் கழிப்பவர். தன் 20 ஆண்டு கால அனுபவத்தைப் பகிர்த்து கொண்டார். அப்படி தன் அனுபவப் பகிர்தலை செய்து கொண்டிருக்கும்போது, அந்த ஆதிக் குடிகளுக்கு கனடாவில் மேம்பாடு என்ற பெயரில் எவ்வளவு துன்பங்களை அந்த அரசு விளைவித்துள்ளது என்பதை புள்ளி விவரங்களுடன் பகிர்த்தார். அது மட்டுமல்ல, ஒரு இனம் தான் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் உரிமை இல்லாதவர்களாக எப்படி ஒரு அரசு அவர்களை நிர்மூலமாக்குகிறது என்பதை மிக அருமையாக ஒரு சினிமா பார்ப்பதுபோல் விளக்கினார். மிக ஆழமாக இயற்கையை நேசித்து, புரிந்து வாழ்ந்த மக்களை மேம்படுத்துவதாகக் கூறி அந்த ஆதிக் குடிகளின் சமூக வாழ்வை சிதைத்ததைச் சித்தரிக்கும்போது அழ ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது இடைமறித்து அந்தக் கருத்தரங்கை நடத்திய பேராசிரியர் உங்களை எப்படிப் பாதித்தது என வினவினார். நான் அவர்களை ஆய்வு செய்யச் சென்றவன், அவர்கள் வாழ்க்கை வாழ்ந்து ரசித்தவன், கடைசியில் அவர்களில் ஒருவராக மாறியவன். எனவே அவர்களுடன் என் வாழ்வும் சிதைந்தது. என்னுடன்

சேர்ந்து அந்த மக்களுக்காகக் குரல் கொடுக்க பலரை அழைத்தேன், வந்தனர். ஆனால் அந்த ஆதிக் குடிகளின் வாழ்வின் உன்னதங்களை அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை, இருந்தபோதிலும் அவர்கள் மீது பரிதாபப்பட்டு உதவ வேண்டும் என்று நினைத்தனர்.

அவரைத் தொடர்ந்து அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருந்த கருப்பின பங்கேற்பாளர் பேச ஆரம்பித்தார். நான் யார் என்பதே எனக்குத் தெரியாது. எதோ கருப்பின மக்கள் படிக்கும் பள்ளியில் சேர்ந்து படித்தேன். பிறகு அதேபோல் கல்லூரியில் சேர்ந்து படித்தேன். அதே கல்லூரியில் இன்று பணியாற்றுகிறேன். அரசாங்கம் எனக்கு வாழத் தேவையான வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தது. எதோ படித்ததால் வேலை கிடைத்தது. ஆனால் நான் மதிக்கப்படும் வாழ்க்கை வாழ்கிறேனா என்பதுதான் என் கேள்வி. அது மட்டுமல்ல, சில புள்ளி விவரங்கள் கருப்பின மக்கள் எவ்வளவு பேர் படித்திருக்கிறார்கள், எவ்வளவு பேர் பணியில் இருக்கிறார்கள், எவ்வளவு பேர் உயர் பதவிகளில் இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு புள்ளி விவரத்தைக் காட்டி கருப்பின மக்கள் எவ்வளவு முன்னேறி விட்டார்கள் என்று விவாதம் நடைபெற்று அமெரிக்க மக்களாட்சியில் இவைகளெல்லாம் சாத்தியப்பட்டுவிட்டன என்று அமெரிக்க அறிவு ஜீவிகள் பேசுவதையும் எழுதுவதையும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் நான் வரலாற்றின் பக்கங்களை மீண்டும் மீண்டும் புரட்டும்போதும் ஆப்ரகாம் லிங்கன் கருப்பின மக்களை தெற்கிலிருந்து வடக்கே செல்ல அனுமதித்ததற்கே தான் அந்த சிவில் யுத்தம் நடந்தது. அவர் அடிமை வாழ்வை ஒழிக்கவில்லை. அதன் பிறகு மார்டின் லூதர் கிங் அவர்களின் கனவு, அவரின் போராட்டங்கள் பெற்றுத் தந்தது குறைந்த பட்ச உரிமைகளை அமெரிக்க கருப்பின மக்களுக்கு. ஆனால் அதையே அவர்களால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. மார்ட்டின் லூதர் கிங் கொல்லப்பட்டார் என்பது உலகறிந்த உண்மை. கருப்பின மக்களுக்கு அமெரிக்காவில் விடுதலை கிடைத்து விட்டதாக என்னால் உணர முடியவில்லை. அத்துடன் முன்னேற்றம் என்ற பெயரில் மேற்கத்திய விரிவாக்கம் என்ற செயல்பாட்டுக்கு தங்கள் உயிரையே தந்திட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான செவ்விந்தியர்களை எண்ணும்போது இதயம் கனக்கின்றது. என் வாழ்க்கை மிகப் பெரிய மாற்றத்தை வெளிப்புறத்தில் பெறுகிறது. காரணம் விஞ்ஞானமும், தொழில் நுட்பமும் வளர்கின்ற காரணத்தால்.

அமெரிக்க வெள்ளை இனம் மாறியதாக எனக்குப் புரியவில்லை. தான் உயர்ந்த இனம்

என்ற எண்ணம் தங்கள் இதயத்தின் ஓர் ஓரத்தில் இருந்து கொண்டிருப்பதை எப்போதும் என்னால் பார்க்க முடிகிறது. உலகத்திற்கு மக்களாட்சிக்கு வழிகாட்டும் நாடாக இருக்கின்ற அமெரிக்கா தன்னை மக்களாட்சிக்கு உட்படுத்தி உள்ளார்களுள் தங்களை வளர்த்து சமப்பார்வை கொண்டவர்களாக மாற்றிக் கொள்ளவில்லையே என்பதுதான் என் ஆதங்கம். அமெரிக்காவில் தயாரிக்கப்பட்ட பல பிரகடனங்கள் உலகப் பிரசித்தி பெற்றவை. மற்ற நாடுகளுக்கு வழிகாட்டக் கூடியவைகள்தான். என் மனித குலத்துக்கே வழிகாட்டக் கூடியது தான். ஆனால் அமெரிக்க வெள்ளை இன மக்களை உள்ளார்களுள் மாற்ற முடியவில்லையே. மார்ட்டின் லூதர் கிங் சொன்ன அந்த வாக்கியம் தான் என் மனதுக்குள் இன்னும் ஏக்கமாக உள்ளது. ஒரு கருப்பினத்து மனிதனை எப்படிப் பார்க்கிறார்கள் என்பதுதான் மிகவும் முக்கியமானது என்று கூறி முடித்தார்.

அடுத்து ஒரு துருக்கிக்காரர் ஜெர்மனியில் பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பதாகவும், தான் ஆய்வு நிமித்தமாக அங்கு வந்திருப்பதாகவும் கூறிய அவர், இரண்டாம் உலகப்போரில் ஓட்டு மொத்தமாக அழிந்துபோன ஜெர்மனி மறு உருவெடுத்தது துருக்கியர்களின் கடின உழைப்பால். அவர்கள்தான் அனைத்துக் கட்டுமானப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அவர்களின் கடினமான உடல் உழைப்பில் தான் உருவானது இன்றைய நவ ஜெர்மனி. அதன் காரணமாகத்தான் துருக்கியர்களுக்குக் குடியுரிமையும் கொடுத்து அவர்கள் பெற்றோர்கள் வந்து செல்லவும் வழிவகை செய்து கொடுத்தது ஜெர்மனி அரசாங்கம். ஜெர்மனி எவ்வளவோ முன்னேற்றம் அடைந்து செல்வ வளம் மிக்க நாடாக உள்ளது என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. ஆனால் துருக்கியர்கள் இன்றுவரை அங்கு என்னென்ன பணிகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்று பார்த்தால், அவர்கள் அனைவரும் கடைநிலை ஊழியர்களாகவே தான் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் படிப்பதும் கூட கடைநிலை வேலைகளுக்கான பட்டையப்படிப்புக்களைத்தான் படித்து வருகின்றார்கள். அசல் ஜெர்மானிய இனத்தவர்கள் தான் மருத்துவர்கள், பொறியியல் வல்லுனர்கள் மற்றும் உயர் பதவிகள் அனைத்திலும் இருப்பார்கள். இதனை ஏன் என்று கேட்டால் துருக்கியர்களுக்கு மூளை வளர்ச்சி குறைவு, ஆகையால் அவர்கள் ஜெர்மானிய இனத்துக் குழந்தைகளுடன் போட்டி போட முடியவில்லை என்று விளக்கம் கொடுத்து, அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக உயர் பதவிகளில்

இருக்கும் துருக்கியர்களைக் காட்டி புறக்கணிப்பு ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்று அரசு கூறுகின்றது. துருக்கியர்கள் இரண்டாம் தர வாழ்க்கைதான் ஜெர்மனியில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். ஜெர்மனியின் மறு சீரமைப்புக்குப் பங்களித்த துருக்கியர்களின் வாழ்வு இன்றும் அடிமட்டத்தில்தான் இருக்கிறது என்பதை ஒவ்வொரு கணமும் உணருவேன். அது மட்டுமல்ல, துருக்கியர்கள் தொழுவதற்கு ஒரு மகுதியைக் கட்டுவதற்கு எத்தனை ஆண்டுகாலம் போராட வேண்டி இருந்தது என்பதைப் பார்க்கும்போது நாம் வாழும் தேசம் மக்களாட்சியில் இருப்பதாக நாம் கூறிக் கொள்கின்றோம். மக்களாட்சியின் அடிப்படைக் கூறுகளில் ஒன்று சமத்துவம். ஆனால் அந்த சமத்துவம் என்பது ஏன் பலருக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற கேள்வி எழுகிறது. அப்போதுதான் நமக்கு இன்னொரு கேள்வி பிறக்கிறது. அதாவது மக்களாட்சி யாருக்கானது என்ற கேள்வி.

அவரைத் தொடர்ந்து இன்னொருவர் எழுந்து தான் பிறப்பால் இங்கிலாந்துக்காரர், வளர்ப்பால் அமெரிக்கர், செயல்பாட்டால் இந்தியர். நான் இந்தியாவைப்பற்றித்தான் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். 30 ஆண்டுகாலமாக இந்தியா சென்று வருவது, அமெரிக்க பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் பணியாற்றுவது என்று என் வாழ்க்கை நகர்கிறது. நான் அதிகமாக ஆய்வு செய்வது இந்தியக் கிராமங்களில் வாழும் தலித்துக்களைப் பற்றியது. அவர்கள் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னும் தனியாக ஊருக்கு வெளியில் ஒரு ஒதுக்குப் புறத்தில் வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் யாருக்கும் நிலம் கிடையாது. ஊர் நடுவே இருக்கும் உயர் ஜாதிக்குடும்பங்களின் நிலங்களில் ஆண்களும் பெண்களும் விவசாய கூலி வேலை பார்ப்பார்கள். நிலச்சுவான்தார்கள் கொடுக்கின்ற சம்பளத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர்கள் வசிக்கும் பகுதி மிகவும் தாழ்வான பகுதி. அங்குதான் ஊர்க் கழிவுகளைக் கொட்டுவார்கள். உயர் சாதி இந்துக்கள் வசிக்கும் பகுதியில்தான் பள்ளிக்கூடம் இருக்கும், கூட்டுறவு வங்கி இருக்கும், அஞ்சல் அலுவலகம் இருக்கும், பஞ்சாயத்து அலுவலகம் இருக்கும், துணை சுகாதார நிலையம் இருக்கும், பாலர் பள்ளி இருக்கும், பொது வினியோகக் கடை இருக்கும், குடிதண்ணீர் மேல்நிலைத் தொட்டி இருக்கும், தண்ணீர் வரும் ஆழ்துளைக் குழாய் இருக்கும், சாலை வசதிகள் இருக்கும், குளங்கள் இருக்கும், குடிதண்ணீருக்கான ஊரணிகள் இருக்கும், கோவில்கள் இருக்கும், மளிகைக்கடைகள் இருக்கும், டிக்கடைகள் இருக்கும், காய்கறிக் கடைகள் இருக்கும், மீன் மார்க்கெட் இருக்கும், தெருவிளக்குகள் இருக்கும்,

பொதுக் கழிப்பிடங்கள் இருக்கும், விளையாட்டு மைதானம் இருக்கும். இந்த வசதிகளில் எதையும் இந்த தலித்துக்களால் உரிமையுடன் பயன்படுத்த முடியாது. எல்லா வசதிகளும் முக்கிய கிராமத்திற்கு வந்ததுபோக மீதத்தைத்தான் தலித்துக்கள் வசிக்கின்ற இடத்திற்கு செல்ல அனுமதிப்பார்கள். தலித் குடும்பத்திலுள்ள குழந்தைகள் பள்ளிக் கூடத்திற்கு பெரும்பாலும் செல்லாமல் தங்கள் தாய் தந்தையர்கள் வேலை செய்யும் வீட்டிலேயே தங்களும் ஆடு மேய்ப்பது, மாடு மேய்ப்பது போன்ற பணிகளைச் செய்து வந்தார்கள். ஒரு சிலர் மட்டும் மிகப்பெரிய போராட்டங்களுக்குப் பிறகு பள்ளி சென்று படிப்பார்கள். படித்து விட்டு பக்கத்து நகரங்களில் மேல்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பைத் தொடர்வார்கள். அதை முடித்து ஏதோ சிலருக்கு அரசு வேலைகள் கிடைக்கும். அவர்கள் நகரங்களுக்கு புலம் பெயர்ந்து விடுவார்கள். பெரும்பாலும் நகரங்களுக்குப் புலம் பெயர்ந்தவர்களுக்கு வாழ்க்கை மிகப்பெரிய போராட்டமாக இருக்காது. கிராமத்தில் சிக்குண்டவர்களுக்கு ஒரு சில வசதிகள் காலப்போக்கில் கிடைத்தன. இருந்தும் அந்த அடிமை வாழ்விலிருந்து மீள இயலவில்லை. நாடு சுதந்திரம் அடைந்து மக்களாட்சியை நிறுவ தங்களுக்கென ஒரு அரசியல் சாசனத்தை உருவாக்கி இந்தியர்கள் அனைவரும் சமம் என்று பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டனர் அரசியல் ரீதியாக. ஆனால் இந்தியச் சமூகம் சாதியத்தில் கட்டுண்டு அரசியல் சாசனம் கொடுத்த உரிமைகளை தலித்துக்களுக்குக் கொடுக்க மறுத்தது. நகரங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்து, படித்து அரசு வேலைகளுக்குச் சென்ற குடும்பங்கள் ஓரளவுக்கு உரிமைகளைப் பெற்று மற்றவர்களுடன் சமமான வாழ்க்கையை வாழ்கின்றனர். அதே நேரத்தில் பாபாசாகேப் டாக்டர் அம்பேத்கர் தொடங்கி இன்று வரை இவர்களை அடிமை வாழ்விலிருந்து விடுவிக்க போராடி வருகின்றனர். ஒரு சில மாநிலங்களில் அந்தப் போராட்டங்கள் வெற்றி பெற்று மற்ற ஜாதிகளுடன் சமமாக வாழ்வதையும் பார்க்க முடியும் கேரளா போல. வட மாநிலங்களில் இந்த ஜாதிய அடக்கு முறை மிக அதிகமாகக் காணப்படும். இந்திய அரசியல் தேர்தலுக்காக ஜாதியம் பயன்படுத்தப்படுவதால், அதேபோல் மதமும் பயன்படுத்தப்படுவதால் அரசியல் சாசனம் கூறுவதை விட்டு சமூகம் தன் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்துகின்றது. இந்த நிலை மாற இன்னும் நூறு ஆண்டுகள் கூட பிடிக்கும். தலித் மேம்பாடு என்று கூறிடும் கட்சிகள் கூட இந்தப் பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயகத்தில் பல சமரசங்களை ஆதிக்க சக்திகள் நிறைந்த அரசியல் கட்சிகளுடன் செய்து கொண்டு பாராளுமன்ற சட்டமன்றங்களுக்கு ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையில் பிரதிநிதிகளை அனுப்பிய

போதும் தலித்துக்கள் பிரச்சினையை அடிமட்டத்தில் தீர்க்க முடியவில்லை என்பதைத்தான் பார்த்து வருகிறோம் என்று முடித்தார்.

அதனைத் தொடர்ந்து என்னை அழைத்து அனுபவத்தையும், பார்வையையும் உணர்வையும் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள் என்றார். நான் கடைசி ஆளாக அந்தப் பணிமனையில் சேர்ந்ததால் மீண்டும் அவரிடம் ஒரு விளக்கம் கேட்டேன். நான் எதைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டேன். அவர் பொறுமையாகவும் நிதானமாகவும் என்னிடம் கீழ்க்கண்டவற்றைக் கூறினார். “உங்கள் வாழ்க்கை சிறுவயதிலிருந்து இன்று வரை எப்படிப்பட்ட மாற்றங்களை அடைந்தது என்பதை சமூக மாற்றத்துடன் இணைத்துக் கூற முடியுமா என்று முயலுங்கள்” என்றார். என் நினைவு தெரிந்ததிலிருந்து அதாவது விவரம் தெரிந்ததிலிருந்து இன்று வரை என் வாழ்வில் நடைபெற்ற மாற்றங்களை சமூக மாற்றத்துடன் ஒப்பிட்டு விளக்குகின்றேன் என்று கூறிவிட்டு நான் என் சிறு வயது அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள ஆரம்பித்தேன். கிராமப் பள்ளிக்கூடத்தில் முதல் வகுப்பில் என் தாய் தந்தையர் எனக்கு 4 வயதாக இருக்கும்போதே ஐந்து வயது நிரம்பி விட்டான் எனக் கூறி பள்ளியில் சேர்த்தார்கள். என் உண்மையான பிறந்த தேதி 21.3.1955. ஆனால் என்னைப் பள்ளியில் சேர்ப்பதற்காக 09.08.1953 என்று தவறாகத் தந்து சேர்த்து விட்டார்கள். காரணம் நான் எப்படியாவது படிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை என் பெற்றோர்களுக்கு. காலை நான் எழுந்தவுடன் பால் கரக்கும் மாடுகளுக்கு தீவனம் வைத்து என் தாய் பால் கரந்தவுடன் கடைகளுக்கு கரந்தபாலைக் கொண்டு சென்று கொடுக்க வேண்டும். கடைக்குச் செல்லுமுன் எனக்கு தேநீர் தயாரித்து தந்து விடுவார் என் அம்மா. தேநீர் குடித்து விட்டு, பாலை எடுத்துக் கொண்டு தேநீர் கடைகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு வந்து மாடுகள் கட்டி-யிருந்த இடத்தைச் சுத்தம் செய்ய வேண்டும். அதன் பின் வயலுக்குச் சென்று ஒரு சிறிய சாக்கு அளவிற்கு புல் அறுத்துவர வேண்டும். அதைக் கொண்டு வந்து மாட்டுக் கொட்டகையில் வைத்துவிட்டு, குளித்து விட்டு சாப்பிடுவேன். பழைய சோறு, பழைய கறி அத்துடன் ஊறுகாயையும் சேர்த்து சாப்பிட்டு விட்டு பள்ளிக்குச் செல்வேன். என்னைப் போன்ற அனைவரும் படிக்க வருவதில்லை. தலித்துக்கள் பள்ளிக்கே வரமாட்டார்கள். அவர்களுக்கு படிக்க வேண்டும் என்பதே தெரியாது.

வீடு என்பது தென்னங்கீற்று வேயப்பட்ட கொட்டகை அவ்வளவு தான். இரண்டு கொட்டகைகள். ஒன்று நாங்கள் குடியிருப்பதற்கு,

மற்ற கொட்டகை மாடுகளுக்கு. கோழிகளுக்கு மரப்பெட்டி பெரியதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். வீட்டில் ஆண்டு முழுவதும் தேவையான உணவு தானியமான நெல்லை சேமித்து வைப்பதற்கு மரத்தாலான பத்தாயம் என்ற சேமிப்புக் கிடங்கு ஒன்று இருக்கும். அடுத்து அவித்து அரைத்த அரிசியைக் கொட்டி வைத்துக்கொள்ள மண் ஜாடி என்பது பெரிய அளவில் இருக்கும். பள்ளிக்கூடத்தில் வகுப்பு என்பது இன்று போல் அறைகளாக தடுக்கப்பட்டு இருக்காது. வகுப்பில் படிப்பது தான். வீட்டுக்கு வந்து விட்டால் வீட்டில் உள்ள அனைத்து விவசாயம் தொடர்பான வேலைகளும், மாடுகளுக்குத் தீவனம் வைப்பது, வைக்கோல் போடுவது, பசும்புல் போடுவது என பல்வேறு பணிகள் இருக்கும். வீட்டில் மின்சாரம் இருக்காது. எங்கள் ஊரில் இரண்டு மூன்று வீடுகளில்தான் மின்சாரம் இருக்கும். அங்குதான் நாங்கள் மின் விளக்கினைப் பார்த்தோம். அவர்கள் வீடுதான் மாடிவீடு, அவர்கள் வீட்டில் தான் ரேடியோ இருந்தது. மற்றவர்கள் வீடுகள் அனைத்தும் தென்னங் கீற்றால் வேயப்பட்ட வீடுகள் தான். அவரவர் தோப்புக்களில் வீடுகளில் இருக்கும் பனைமரத்தை வெட்டி வீடு கட்ட பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள். தங்கள் வீட்டு தென்னை மரங்களிலிருந்து விழும் மட்டையைச் சேமித்து வைத்து முடைந்து தங்கள் வீட்டுக் கூரையை வேய்ந்து கொள்வார்கள். விவசாயம் முற்றிலுமாக இயற்கை விவசாயமாக இருந்தது. ஆடுமாடுகள் இவைகளின் உரங்கள், பசுந்தாள் உரங்கள் மட்டும் தான். இரசாயன உரம் பற்றி எதுவும் யாருக்கும் தெரியாது. ஊரில் குளங்கள், குட்டைகளுக்குப் பஞ்சமே இல்லை. எங்கு பார்த்தாலும் இருந்தன. சில குளங்கள் ஆடுமாடுகளுக்கு குளிக்க, தண்ணீர் குடிக்க ஒதுக்கியிருப்பார்கள்; சில ஊரணிகள் மனிதர்கள் குடிக்கும் நீருக்காக ஒதுக்கியிருப்பார்கள். பெரும் ஏரிகள் விவசாயப் பாசனத்துக்கு பராமரித்து வைத்துக் கொள்வார்கள். எல்லாக் குளங்களும், ஏரிகளும், ஊரணிகளும் கிராம சமுதாயத்தின் கட்டுப்பாட்டிலேதான் இருந்தன. நீரைப் பாதுகாப்பதற்கும், பகிர்ந்நளிப்பதற்கும் சில வழிமுறைகள் வகுத்து செயல்படுத்தி வந்தனர்.

நீர் மேலாண்மை வழிமுறைகள் என்பது எழுதப்படாத ஆனால் காலகாலமாக நடைமுறையில் இருக்கும் நியதிகள். நீர் பங்கீட்டு முறை என்பது நாம் இன்று பேசும் சமூக நீதியை எல்லாம் உள்ளடக்கிய ஒன்று. எல்லா வீடுகளிலும் ஆடுகள் மாடுகள் இருக்கும். நிலம் இல்லாத கூலித் தொழிலாளிகள் கூட ஆடுமாடு வளர்ப்பார்கள். அதற்குத் தேவையான மேய்ச்சல் நிலம் பொது நிலமாக கிராமங்களில் இருந்தது. கோழி வளர்ப்பு என்பது அனைவர்

வீட்டிலும் நடைபெறும் ஒரு செயலாக இருந்தது. மிகப்பெரிய வசதி படைத்தவர் வீட்டில் கூட இன்றுபோல் ஆடம்பர வாழ்வு கிடையாது. தேவைதான் பிரதானப்படுத்தப்பட்டு வாழ்வு முறை கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. பெரும்பாலானவர்களுக்கு விவசாயமும் விவசாயம் சார்ந்த தொழில்களும் தான் வாழ்வாதாரமாக இருந்தது. சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருந்தன. ஆனால் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகளின் விளைவுகள் புரியவில்லை. என்னைப் போன்றவர்களுக்கு கிராமங்களில் இருக்கும் சாதியப் பாகுபாடும் தெரியும், பொருளாதாரம் சார்ந்த வகுப்புப் பிரிவினையும் தெரியும். எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு சிந்தனை இருந்தது. எப்படியாவது படித்து நல்ல அரசு வேலைக்குச் சென்று விடவேண்டும். பணமும், பதவியும் தான் இந்தியாவில் எடுபடும். எனவே பதவியுடன் ஊர் வர வேண்டும் என்று எண்ணி வெறிபிடித்து படிக்க ஆரம்பித்தேன்.

இன்று அந்தக் கிராமத்திற்குள் சென்று பார்த்தால் எங்குப் பார்த்தாலும் பெரிய பெரிய மாடி வீடுகள், அதன் முன்பகுதியில் ஒரு விலையுயர்ந்த கார் நிற்கும். ஆனால் வயல்களில் விவசாயம் இல்லை, ஏரி, குளங்களில் தண்ணீர் இல்லை. வீட்டுக்குத் தண்ணீர் குழாய் மூலம் வருகிறது. ஆடுமாடுகள் யாரும் வளர்ப்பதில்லை, அனைத்தும் எங்கிருந்தோ பாக்கெட்டில் வருகின்றன. அனைவரும் சுதந்திரமாக இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். கிராமத்தில் இருந்த சமூக அமைப்புகள் தகர்க்கப்பட்டு விட்டன. சாதாரண பிரச்சினைக்கு காவல் நிலையம் செல்கின்றனர். பெருமளவில் புலம் பெயர்வு, அதன் மூலம் ஒரு பொருளாதாரம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. நிறைய கோவில்கள், நியதிகள் அற்ற சுயநல வாழ்க்கை, பொது வேலைக்கு ஆட்கள் கிடைக்கவில்லை. கடின உழைப்பிற்கு யாரும் தயாராக இல்லை. தற்சார்பு வாழ்க்கை முற்றிலும் சிதைக்கப்பட்டு, அரசை நம்பி வாழ்க்கை வாழும் பயனாளிக் கூட்டமாக கிராம வாழ்க்கை மாற்றப்பட்டுவிட்டது.

என் பள்ளி நாட்களில் வறுமை இருந்தது, மக்கள் ஏழைகளாக இருந்தார்கள். ஆனால் சுதந்திரமாக இருந்தார்கள். மதிப்புமிக்க வாழ்க்கையை வாழ்ந்தார்கள். அமைதி இருந்தது, சமூக வாழ்வு இருந்தது, சமூக ஒற்றுமை இருந்தது, அடக்குமுறையும் கூடவே இருந்தது. ஒருவருக்கொருவர் உதவியாய் வாழ்ந்து வந்தனர். பிறரின் சுக துக்கங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர். இன்று அனைத்தும் மாறி, சுயநலம் பேணும் மாந்தர்களாக மாறி நிற்கிறது சமூகம். என்னைப் போன்ற புலம் பெயர்ந்தவர்கள் போன

இடங்களில் சிறப்பான வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்கிறோம். இருந்தபோதும் கிராம வாழ்வு என்பது சிக்கல் நிறைந்ததாக, அமைதி இழந்ததாக, சமூக வாழ்க்கையைத் தொலைத்ததாகத்தான் உள்ளது என்பதை எவரும் மறுக்க இயலாது. இந்த விவரங்களை விளக்கிக் கொண்டிருந்தபோது, அந்தப் பேராசிரியர் குறுக்கிட்டு, இந்த விளக்கம் போதுமானது எனது உரையை ஆரம்பிக்க என்று கூறி அவர் உரையை ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது என் அனுபவப் பகிர்வை எடுத்து சற்று விவரித்தார். அவர் கேட்ட கேள்வி நமக்கு ஞாபகம் தெரிந்த காலத்திலிருந்து இன்றுவரை நடக்கும் சமூக பொருளாதார வாழ்வியல் மாற்றங்களை நம் வாழ்வுடன் இணைத்து ஒரு ஆராய்ச்சியாளராக விவரிக்க வேண்டும் என்பதுதான். அதைத்தான் நான் எனக்குத் தெரிந்தவரை பகிர்ந்து கொண்டேன். மற்றவர்கள் தங்கள் ஆய்வின் மூலம் நடந்த மாற்றங்கள், பிரச்சினைகளை எடுத்து வைத்தனர். அந்தப் பேராசிரியர் என்னிடம் நீங்கள் மானுடவியல் படித்துள்ளீர்களா என்று கேட்டார். இல்லை என்றேன். வரலாறு படித்தவன் என்றேன். எந்த முறைமையை வைத்து வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்வீர்கள் என்றார். நான் கூறினேன், காட்சிப்படுத்தி பார்த்து, புரிந்து கொள்ள முயல்வேன் என்றேன். அடுத்து உள்ளூர் வரலாற்றை உலக வரலாற்றுடன் பொருத்திப் பார்ப்பேன் என்றேன். ஒரு நிகழ்வை விளக்கிக் காட்டுங்கள் என்றார். உடனே நான் 1776ல் அமெரிக்க சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது பிரான்ஸில் என்ன நடந்து கொண்டிருந்தது, இங்கிலாந்தில் என்ன நடந்து கொண்டிருந்தது, இந்தியாவில் என்ன நடந்து கொண்டிருந்தது என்பதனை ஒன்றுடன் ஒன்று பொருத்திப் பார்ப்பேன் என்றேன். அப்படிப் பார்க்கின்றபோது நாடுகளுக்கிடையே இருக்கும் வேறுபாடுகளையும், வித்தியாசங்களையும், முரண்பாடுகளையும் பட்டியல் இட்டு விடுவேன் என்றேன். சிறப்பு என்று கூறிவிட்டு, நீங்கள் மதிப்பீடு செய்கின்றபோது, ஆய்வு செய்கின்றபோது முழுக்க முழுக்க தரவுகளை வைத்துத்தான் முடிவுக்கு வருவீர்களா என்றார். நான் தரவுகளைத் தாண்டி உள்ளூர்வின் அடிப்படையிலும் விளக்கங்கள் அளிப்பதுண்டு, என்றேன்.

அடுத்து அந்தப் பேராசிரியர் தன் உரையை ஆரம்பித்தார். நான் இங்குக் கூறப்போவது ஒரு புது முறைமையியல். அந்த முறைமையியல் உங்களுக்கும் தெரிந்திருக்கிறது என்று கூறிவிட்டு ஆரம்பித்தார். இந்த முறைமை அதாவது ரிப்ளக்ஷன் Reflection என்பதை மையப்படுத்தியது. சமூகம் மாறிக் கொண்டே

இருக்கிறது என்பதில் எந்த மாற்றமும் இல்லை. சமீபகாலமாக மாற்றத்தின் வேகம் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதையும் யாரும் மறுக்க இயலாது. ஆனால் இந்த மாற்றம் எந்த சமூகத்திற்கு வளர்ச்சிக்கும் மேம்பாட்டுக்கும் சாதகமாக இருக்கிறது, எந்த சமூகம் பாதிப்புக்கு உள்ளாகி இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இம்முறைமை உதவியாக இருக்கும் என்றார். குறிப்பாக இந்த முறைமை என்பது சிறு சமூகங்களில் ஏற்படும் மாற்றங்களைப் படம் பிடித்து புரிந்து கொள்ள உதவிடும் ஒரு முறைமை. இந்த முறைமை என்பதை சமூகவியல் படிப்பவர்கள் அல்லது மானுடவியல் படிப்பவர்கள் மட்டும் பயன்படுத்தப்படும் முறைமை அல்ல. ஓர் இலக்கியவாதி ஒரு சிறிய புதினத்தின் மூலம் ஒரு சமூகத்தின் வாழ்க்கை முறையை விளக்கிட முடியும். எம்.என்.சீனிவாஸ் ஒரே ஒரு ஊரை எடுத்து அலசி ஆராய்ந்து ஒரு கோட்பாட்டையே உருவாக்கினார் என்பது நாம் அனைவரும் அறிந்த உண்மை. செனகல் என்ற நாடு ஐரோப்பாவிற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் ஒரு ஆப்பிரிக்க தேசம். அதற்குப் பக்கத்தில் ஒரு சிறிய தீவு ஒன்று இருக்கிறது. செனகல் செல்வோர் எவரும் அங்குச் செல்லாமல் வரமாட்டார்கள். அங்கு ஒரு அருங்காட்சியகம் இருக்கிறது. அந்த அருங்காட்சியகத்தில் எப்படி ஆப்பிரிக்க தேசங்களிலிருந்து கருப்பின மக்களை ஆட்கள் வைத்து பிடித்து அந்தத் தீவில் வைத்து அவர்களை அடித்து பல வேலைகளுக்குப் பழக்கி பல நாடுகளுக்கு அனுப்புவார்கள் என்பதை தத்ரூபமாக விளக்கியிருந்தார்கள். அதைப் பார்ப்போர் நெஞ்சம் பதைபதைக்கும். எப்படி கருப்பின மக்களை வெள்ளையர்கள் விலங்குகள் போல் நடத்தி தங்களின் சுகபோக வாழ்க்கையைக் கட்டமைத்துக் கொண்டார்கள் என்பதை அந்த அருங்காட்சியகத்தைப் பார்த்தாலே தெரிந்து கொள்ளலாம். அங்கே ஒரு பாடல் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும். அது ஒரு சோகப் பாடல். அதாவது செனகலிலிருந்து கருப்பின இளைஞர்களை பிடித்துக் கொண்டுபோய் அந்தத் தீவில் அடைத்து வைத்து அடித்து துன்புறுத்தி வேலைக்குப் பழக்குவார்களாம். அப்பொழுது அந்த இளைஞர்கள் அழுவார்களாம். அந்தச் சத்தம் கரையோரம் குடியிருப்போருக்குக் கேட்குமாம். அதைக் கேட்டு கரையோரத்தில் வாழும் பெண் மக்கள் சோகமாகப் பாடும் பாட்டுத்தான் இன்று அந்த அருங்காட்சியகத்தில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நல்ல திடகாத்திரமாக வளரும் கருப்பின இளைஞர்களைப் பிடித்துக் கொண்டு தாய் தந்தையர்களுக்கு ஒரு தொகையைக் கொடுப்பார்களாம். அப்படி இளைஞர்களைக் கொடுக்க விரும்பாத பெற்றோர்கள் அந்த வியாபாரிகள்

வரும்போது தங்கள் குழந்தைகளை மறைத்து வைத்துக் கொள்வார்களாம். அந்த இளைஞர்களை வட அமெரிக்காவுக்கும் மற்ற ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் கப்பலில் கொண்டு செல்வார்களாம். செல்லும் வழியிலேயே பலர் இறப்பதும் உண்டாம். சென்றவர்கள் மீண்டும் வருவதும் இல்லையாம். ஒரு கொடிய வியாபாரம் எப்படி நடந்தது என்பதை ஒரு ஓவியக் கண்காட்சி விளக்கியிருக்கிறது. இதில் புள்ளி விவரங்கள் இருக்காது, வாழ்க்கை முறை பற்றி நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இப்படிப் படிக்கின்றபோது மக்களுடைய வாழ்க்கைமுறை எப்படியெல்லாம் மாற்றம் பெற்று வந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள முடியும். இதற்கு தரவுகள் என்பது புள்ளி விவரங்கள் அல்ல, நம் மனதில் பதிந்த ஞாபகங்கள் மற்றும் நினைவலைகள். ஒரு விவசாயி தன் விவசாயம் எப்படி மாற்றம் பெறுகிறது அதன் மூலம் அவன்தன் வாழ்வு எப்படி மாற்றம் பெறுகிறது என்பதைக் கூறமுடியும். ஆனால் காரண காரியங்களை அந்த விவசாயியால் கூற இயலாது. அதை ஆய்வாளர்கள் தரவுகளைக்கி சமகாலத்து சமூக பொருளாதார மாற்றத்துடன் ஒப்பிட்டு விளக்க வேண்டும். இந்தியாவில் ஒரு ஊடகவியலாளர் ஒரு விவசாயின் கடன்பற்றி விளக்க முயன்று அதன் மூலம் அந்தப் பகுதியின் விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரம் பொருளாதாரம் அனைத்தையும் விளக்கி அதன் மூலம் எப்படி விவசாயிகள் பல வகையில் சுரண்டப்படுகிறார்கள் என்பதை விளக்கி, அதிலிருந்து கொள்ளைகளில் உள்ள ஊழலை சுட்டிக்காட்டி எப்படிப்பட்ட கொள்கை வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்வார்.

அதே போன்று வரலாற்றுப்பதிவுகள் மற்றும் சில கதையாடல்களை வைத்து புனைவுகளுடன் புதினங்கள் உருவாக்கப்படுவது உண்டு. இதைக் கதையாடல்களாகக்கூட விளக்க முடியும். மிகவும் அமைதியாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் ஒரு சமூகமாக தேவையான வசதிகளுடன் ஒரு மானுட வாழ்வு எப்படி வாழ வேண்டுமோ அப்படி மரியாதையுடன் வாழக்கூடிய மானுடக் கூட்டங்கள் உலகில் நிறைய இருக்கின்றன. அந்த மானுடக் கூட்டங்களுக்கு இந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சி என்ற மந்திரச் சொல் தெரியவே தெரியாது. ஆனால் இந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் தோய்ந்து போனவர்கள் மானுடத்தின் மாண்புகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் பொருள் ஈட்டுதல் என்ற நிலைப்பாட்டை பின்புலத்தில் வைத்துச் செயல்படும்போது மானுடத்தின் பல பகுதிகள் அமைதியிழந்து நிற்கின்றன என்பதையும் நம்மால் பார்க்க முடிகிறது. அடிப்படையில்

எவைகள் மாறின, எவை எவையெல்லாம் மாற்றம் பெறவில்லை, எவை எவை மக்களைப் பின்னுக்குத் தள்ளுகின்றன. இவைகளை மக்களின் வாழ்க்கை முறையைப் பார்த்தால் தெரிந்து கொள்ளலாம். நவீனப்படுத்தப்பட்ட தொழில் நுட்பங்கள் மானுட வாழ்வு முறையை மிகப் பெரிய அளவில் மாற்றியமைத்துள்ளன.

தொழில் நுட்பங்கள் மிக எளிதாக மக்களைக் கவர்ந்து விடுகின்றன. அதே தொழில் நுட்பம் மக்களிடமிருக்கின்ற பிற்போக்குத் தனமான சிந்தனைகளையும், செயல்பாடுகளையும் மாற்ற இயலவில்லை என்பதையும் இன்றைய சமுதாயத்தில் பார்த்து வருகிறோம். சிவப்பிந்திய இனத்தின் தலைவனை வெள்ளை மாளிகைக்கு அழைத்தார் ஒரு அதிபர் பேச்சுவார்த்தைக்கு. அந்தத் தலைவர் கூறினான் என் காட்டுக்கு வா, எங்கள் வாழ்வு எவ்வளவு மேன்மையானது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள. நீ வாழ்வது ஒரு செயற்கை. நீ சிமெண்ட் மற்றும் இரும்புக் காட்டுக்குள் இருந்து கொண்டிருக்கிறாய். நீ நாகரீக வாழ்க்கை வாழ்வதாகக் கூறிக் கொண்டு, எங்களை மாற்ற முனைகின்றாய். இங்கு வந்து பார், எவ்வளவு உயர்வான மேன்மையான வாழ்வை வாழ்கிறோம் என்பதைப் புரிந்து கொள்வாய். எங்கள் காட்டில் அடிக்கும் காற்று, மரங்களும் விலங்குகளும் பறவைகளும் எழுப்புகின்ற ஒலி, இரவில் நிலவின் அழகு அனைத்தையும் அனுபவிக்கக் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும். இப்படி இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கையின் மேன்மையைச் சித்தரித்து எழுதினான் அந்த மனிதன். அந்தக் கடிதம்தான் சுற்றுச் சூழலியலாளர்கள் அடிப்படையாகக் கருதுவது.

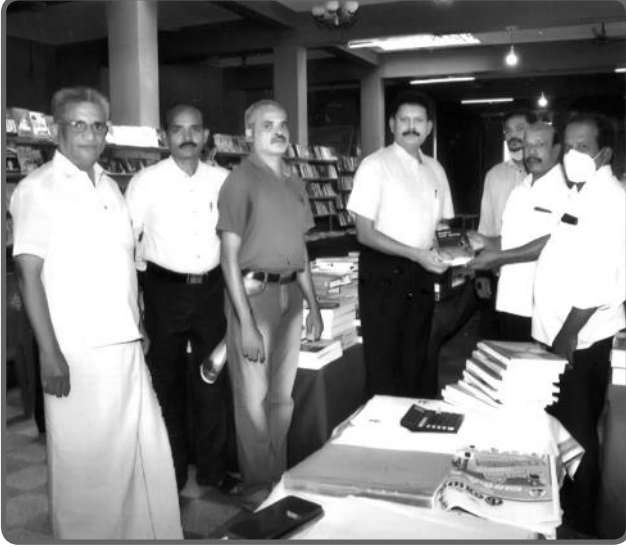
எனவே மக்கள் வாழ்க்கை முறை பற்றி சிந்திக்கும்போது குறிப்பாக மாற்றம், வளர்ச்சி, மேம்பாடு என்று சிந்திக்கும்போது புள்ளி விவரங்களுக்குப் பதிலாக ஒரு சில மனிதர்களின் வாழ்க்கைச் சூழலை ஒரு புதினமாக்கி மக்களுக்குக் கொண்டு செல்லும்போது புதிய கருத்தாடல்களாகக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். ஒற்றை மனிதரை வைத்து அந்த ஊரையே மதிப்பீடு செய்து விடமுடியும். இதற்கு ஆழ்ந்த நினைவாற்றலும், செய்திகளைத் தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கும் முறைமையும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஒரு துறையில் நீண்ட நாள் அனுபவம் பெற்ற மனிதர்களுக்கு இது எளிதாகச் சாத்தியப்படும். இந்த ஆய்வு முறை மூன்றாவது உலக நாடுகளில் மிகவும் தேவையான முறைமையும் கூட என்று தன் உரையை நிறைவு செய்தார்.

வாழ்ப்பாடியில் புத்தகக் கண்காட்சி

21-07-2021 அன்று சேலம் வாழ்ப்பாடியில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் மற்றும் வாழ்ப்பாடி நெஸ்ட் அறக்கட்டளை இணைந்து நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியை சேலம் மாவட்ட கல்வி அலுவலர் திருமதி L.சுமதி அவர்கள் திறந்துவைத்தார். நெஸ்ட் அறக்கட்டளைத் தலைவர் கவிஞர் பெ. பெரியார் மன்னன் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். இதில் என்.சி.பி.எச். மண்டல மேலாளர் R. ரங்கராஜன், என்.சி.பி.எச். கிளை மேலாளர் D.சத்தியசீலன் மற்றும் பொதுமக்கள் கலந்துகொண்டனர்.

இராசிபுரம் புத்தகக் கண்காட்சி

30-07-2021 அன்று சேலம் இராசிபுரத்தில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் மற்றும் தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் இணைந்து நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியை நாமக்கல் மாவட்ட முதன்மைக் கல்வி அலுவலர் திரு. பெ. அய்யண்ணன் அவர்கள் திறந்து வைத்தார். நாமக்கல் மாவட்ட கல்வி அலுவலர் திரு. பெ. பாலசுப்ரமணியம் அவர்கள் முதல் விற்பனையைத் தொடங்கி வைத்தார். தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்ற மாநிலச் செயலாளர் கவிஞர் நாணற்காடன் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். இதில் என்.சி.பி.எச். மண்டல மேலாளர் R. ரங்கராஜன், என்.சி.பி.எச். கிளை மேலாளர் D.சத்தியசீலன் மற்றும் பொதுமக்கள் கலந்துகொண்டனர்.

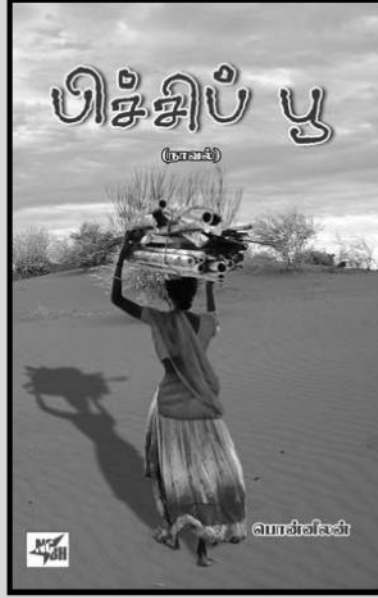
என்.சி.பி.எச்.சின் புதிய வெளியீடுகள்...

கழலை

இலக்குமிகுமாரன் ஞானதிரவியம்

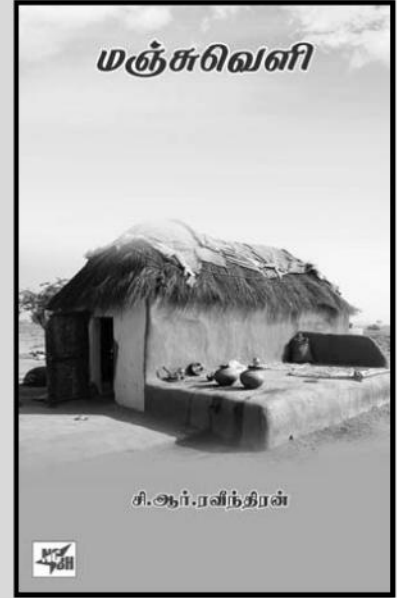
₹ 220/-

பிச்சிப் பூ

பொன்னலன்

₹ 70/-

மஞ்சுவெளி

சி.ஆர்.ரவீந்திரன்

மஞ்சுவெளி

சி.ஆர்.ரவீந்திரன்

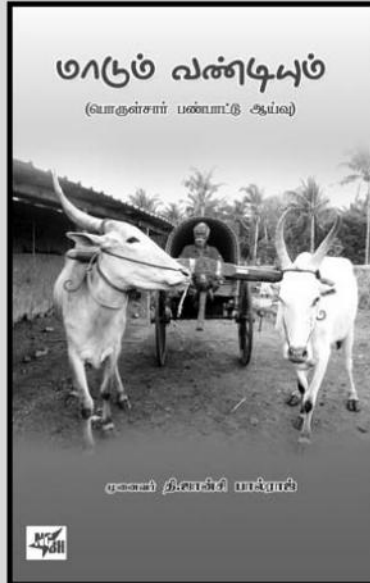
₹ 170/-

மொழிபெயர்ப்பு நெறிமுறைகள்

பேராசிரியர் இரா.மருதநாயகம்

₹ 135/-

மாடும் வண்டியும்

(பொருள்சார் பண்பாட்டு ஆய்வு)

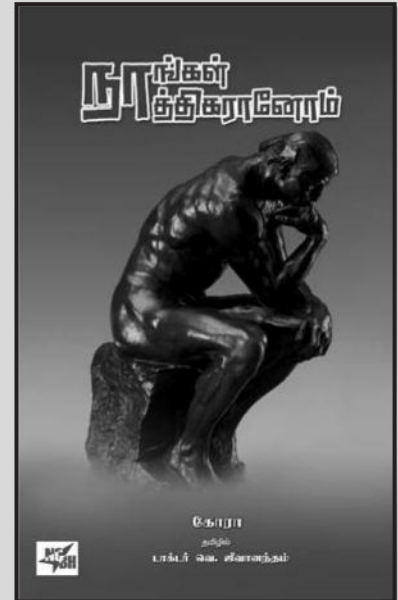
முனைவர் தி.ஜான்சி பால்ராஜ்

மாடும் வண்டியும்

(பொருள்சார் பண்பாட்டு ஆய்வு)

முனைவர் தி.ஜான்சி பால்ராஜ்

₹ 130/-

நாங்கள் நாத்திகரானோம்

கோரா

தமிழில்: டாக்டர் வெ.ஜீவானந்தம்

நாங்கள் நாத்திகரானோம்

கோரா

தமிழில்: டாக்டர் வெ.ஜீவானந்தம்

₹ 60.00

கட்டுரை

தாய்மொழிக் கல்வியும் தாய்மொழிவழிக் கல்வியும்

த.சுந்தரராஜ்

தாய்மொழிக் கல்வி:

தமிழ் மொழியை முதல் மொழி, இரண்டாம் மொழி என்னும் இரு நிலைகளில் கற்பிக்கும் சூழல் எனக்கு அமைந்தது. முதன்முதலில் தமிழை இரண்டாம் மொழியாகத் தான் கற்பித்தேன். அது வட இந்தியாவிலும், ஜெர்மனியிலும் உள்ள சில உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் நிகழ்ந்தது. புதுதில்லி ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர்பட்ட ஆய்வாளராக இருந்த காலகட்டத்தில் பகுதிநேரமாக தமிழ் கற்பித்தேன். வரலாறு, சமூகவியல், தெற்காசியவியல் முதலிய துறைகளைச் சார்ந்த முதுகலை மாணவர்களும், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்களும் அவர்களது ஆய்வு சார்ந்து தமிழ் மொழியைப் படிக்க வந்தார்கள். அதேபோன்று ஜெர்மனியில் கொலோன் பல்கலைக்கழகத்தில் வருகைதரு ஆய்வாளராக இருந்த காலகட்டத்தில், அப்பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள இந்தியவியல் மற்றும் தமிழியல் ஆய்வு நிறுவனத்தில் இளங்கலை மற்றும் முதுகலை பயிலும் மாணவர்களுக்கு தமிழ் கற்பிக்கும் சூழல் வாய்த்தது. புகழ்பெற்ற இவ்விரு கல்வி நிறுவனங்களிலும் தமிழை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கும் போதும், தமிழ் குறித்து விவாதிக்கும் போதும் நான் எதிர்கொண்ட அனுபவங்கள் புதுமையானவை.

“

கல்லூரியில் இரண்டு ஆண்டுகள் தமிழை பகுதி ஒன்றாகப் படித்த மாணவனை தமிழில் ஒரு விண்ணப்பக்கடிதம் எழுதச் சொன்னால் எழுதத்தெரிவதில்லை. இந்தத் திறன் அவர்களுக்கு தாய்மொழியாகிய தமிழிலும் இல்லை, ஆங்கிலத்திலும் இல்லை. தாய்மொழியை தவறின்றி எழுதத் தெரிந்தால்தான் ஆங்கிலத்தை தவறின்றி எழுத முடியும் ”

ஐவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்திலும், கொலோன் பல்கலைக்கழகத்திலும் என்னிடம் தமிழ் படிக்க வந்த மாணவர்களில் சரிபாதி ஈழத்தமிழர்கள். போரின் நிமித்தம் ஈழத்திலிருந்து வெளியேறி ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, கனடா என உலகின் பல பகுதிகளில் சிதறிக்கிடக்கும் ஈழத்தமிழர்கள். புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தங்களின் வேராக, மூலமாக உணர்வது மொழியைத் தான். மொழி வழியிலான இன அடையாளம் வலிமையானது. எனவே கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக வெவ்வேறு சூழல்களில் ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து உலகின் பல பகுதிகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஈழத்தமிழர்களின் அடுத்தடுத்த தலைமுறைகள் தங்கள் வேரைத்தேடி தமிழ் படிக்க வருகிறார்கள். இத்தேடுதல் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் மட்டும் நிகழவில்லை, புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர்கள் கல்வி கற்கச்செல்லும் எல்லா நாடுகளிலும் நிகழ்கின்றது. அப்படித்தான் அமெரிக்காவிலும், கனடாவிலும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழர்களின் பிள்ளைகள் இந்தியாவின் ஐவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் அறிவியலும், சமூகவியலும் கற்க வந்த போது, பகுதிநேரமாகத் தமிழ் படிக்க என்னிடம் வந்தார்கள். “எங்கள் பெற்றோருக்குத் தமிழ் தெரியும்; எங்களுக்குத் தான் தெரியவில்லை, தமிழ் எங்கள் தாய்மொழி; எங்கள் அடையாளம்” என்னும் அவர்களின் உணர்வை அவர்களுடன் உரையாடும் போது உணர்ந்திருக்கிறேன். இதே உணர்வோடு கொலோன் பல்கலைக்கழகத்தில் உள்ள இந்தியவியல் துறையில் தமிழ் படித்த ஈழத்தமிழர்களையும் நான் அறிவேன். ஈழத்தமிழர்களைத் தவிர்த்துத் தமிழை இரண்டாம் மொழியாகப் படிக்க வந்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள் மலையாளிகளும், வங்காளிகளும். திராவிட மொழிக்குடும்பத்தின் தாயான தமிழின் மீது உள்ள ஆர்வத்தால் உந்தப்பட்டவர்கள் அவர்கள்.

அவ்விரு பல்கலைக்கழகங்களிலும் தமிழ் சார்ந்து ஆய்வு செய்பவர்கள், அதன் நிமித்தம் தமிழ் படிக்க வருபவர்களின் தமிழ் குறித்த எண்ணமும், கருத்தியலும் அவர்களுக்கு தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியருக்கு மிகுந்த ஊக்கம் அளிப்பவை. அவை தமிழ் படிப்பவர்கள் மீதும், தமிழ்ப்பட்டதாரிகள் மீதும், தமிழாசிரியர் மீதும் நம் தமிழ்ச்சமூகம் கொண்டிருக்கும் எண்ணங்களுக்கு நேரெதிரானவை. தமிழின் வளத்தையும் வரலாறையும் நன்கு உணர்ந்திருந்தவர்கள் அவர்கள். அதனால் தான் அவர்களுக்கு தமிழின் மீது தனிப் பற்று இருக்கிறது. தமிழ் மொழியின் இயல்பையும், இலக்கியங்களையும் கற்கும் போது உள்ளம் களிப்புற்று தமிழாசிரியர் மீது மிகுந்த அன்புகொள்வார்கள். அதனால் தான் அவர்களுக்கு தமிழ் கற்பிப்பது கரும்பு தின்னுவது போல இருக்கிறது.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக, தமிழை முதல் மொழியாக தமிழகத்தில் உள்ள சில தனியார்

கல்லூரிகளில் கற்பித்து வருகிறேன். தமிழத்தில் தமிழ் கற்றுக்கொடுப்பது வெளிநாட்டில் கற்றுக்கொடுப்பதை விட கடினமானதாகவே உணர்கிறேன். இந்த உணர்வு தமிழ் படிக்க வரும் மாணவர்களையும், தமிழ் வகுப்பையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுகிறது. அவ்விரு கூறுகளுக்குப் பின்னணியாக சமூகமும், அச்சமூகத்திற்கு கல்வி புகட்டும் (தனியார்/ அரசு) கல்வி நிறுவனங்களும் இருக்கின்றன. தமிழகத்தின் இருவேறு பகுதிகளில், அதாவது ஈரோடு, கோவில்பட்டி என்னும் இரு ஊர்களில் (சிறு நகரங்கள்) உள்ள தனியார் கல்லூரிகளில் தமிழ்க் கற்பித்தேன். அவ்விரு கல்லூரிகளிலும் எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்கள் அதிர்ச்சியூட்டுபவை.

தமிழை முதல் மொழியாகவும் இரண்டாம் மொழியாகவும் கற்பிக்கையில் இவ்விரு வகுப்புகளுக்கும் உள்ள சில யதார்த்தங்களை இங்கு ஒப்பிடுகிறேன்.

தமிழை இரண்டாவது மொழியாகப் படிக்க வரும் மாணவர்களிடம் இருக்கும் ஆர்வம், தமிழை தாய்மொழியாகப் படிப்பவர்களிடம் இல்லை என்னும் அடிப்படை உண்மையை நான் நேரடியாக உணர்ந்தது இந்தத் தனியார் கல்லூரிகளில் தான். தமிழை தாய்மொழியாக, அல்லது முதல் மொழியாகப் படிக்கும் கல்லூரி மாணவர்கள், தனக்குத் தமிழ் பேசத்தெரியும் என்னும் நிலையிலேயே திருப்தி கொள்ளும் மனநிலை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதுதான் அவர்களின் தமிழ் மொழித்திறனைக் குறைக்கும் முதல் காரணியாக நான் கருதுகிறேன். அவர்கள் தன் சிந்தனையை அல்லது பேச்சை எழுத்தில் எழுதச்சொன்னால் திணறுகிறார்கள். தமிழை பேச்சு வழக்கில் அழகாகப் பேசும் மாணவர்கள், தமிழ் எழுத்து வழக்கிற்கு உள்ள இயல்புகளையும், முறைகளையும் அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதனால் பேச்சு வழக்கில் தேர்ச்சி பெற்றும், எழுத்து வழக்கில் தன் கருத்தைக் கச்சிதமாக விளக்கத் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் எழுத்து வழக்கு தான் கற்றவரையும், கல்லாதவரையும் பிரிக்கும் மொழி-வியல் கோடு. ஆங்கில மொழியைப் போன்றதல்ல தமிழ், அதாவது பேசுவது போன்றே எழுதுவதில்லை. தமிழ் இரட்டை வழக்குடைய மொழி. பேச்சுத்தமிழும் எழுத்துத்தமிழும் வெவ்வேறான வடிவம் கொண்டவை. தமிழ் மொழியைப் பற்றிய இந்த அடிப்படைப் புரிதல் அவசியம். என்னிடம் தமிழை இரண்டாம் மொழியாகப் படித்த மாணவர்கள் முதல் வகுப்பிலேயே வியப்புடன் எழுப்பிய கேள்வியும் இதுதான்.

கல்லூரியில் இரண்டு ஆண்டுகள் தமிழை பகுதி ஒன்றாகப் படித்த மாணவனை தமிழில் ஒரு விண்ணப்பக் கடிதம் எழுதச் சொன்னால் எழுதத்தெரிவதில்லை. இந்தத் திறன் அவர்களுக்கு

தாய்மொழியாகிய தமிழிலும் இல்லை, ஆங்கிலத்திலும் இல்லை. தாய்மொழியை தவறின்றி எழுதத்தெரிந்தால் தான் ஆங்கிலத்தை தவறின்றி எழுத முடியும் என்னும் தர்க்கம் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். மாணவர்களின் இந்த மொழித்திறன் குறைபாட்டை அங்குக் கல்வி போதிக்கும் பொறுப்புடையவர்கள் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. மாணவர்களை அந்த அவலத்திலிருந்து மீட்டெடுக்கும் முயற்சியோ, பயிற்சியோ அளிக்காமல் அவர்களின் மொழித்திறனை மேலும் சீரழிக்கும் சில நிகழ்வுகளைக் கண்டு நான் அதிர்ச்சியுறுகிறேன். “மாணவர்களுக்கு விண்ணப்பக்கடிதம் கூட எழுதத்தெரியவில்லை” என்று குறைகூறும் துறைத்தலைவர்கள் விண்ணப்பக்கடிதத்தை (letter), தகவல் சொல்லும் படிவமாக (form) மாற்றுகிறார்கள். பெயர், வகுப்பு, விடுப்பு நாள், விடுப்பிற்கான காரணம் ஆகியவற்றை மட்டும் நிரப்பிக்கொடுக்கும் வகையில் அப்படிவத்தை வடிவமைத்திருக்கிறார்கள். இதில் மற்றொரு துரதிர்ஷ்டமான விஷயம் என்னவென்றால், இந்த மாணவர்களுக்கு பகுதி -1 தமிழ் பாடத்தில், ‘விடுப்புக்கடிதம்’ எழுதும் பயிற்சி ஒரு பாடமாக இருக்கிறது என்பதுதான். விடுப்புக்கடிதத்தைக் கற்பிக்கும் எண்ணைப் போன்ற மொழியாசிரியர்களுக்குத் தான் அதிர்ச்சியளிக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் கல்லூரிகள் மாணவர்களின் தாய்மொழியாகிய தமிழ் மொழியையும், தமிழ்ப்பாடத்தையும் அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுப்பதில் செல்லவேண்டிய தூரம் அதிகம் இருக்கிறது.

தற்காலத் தமிழிலக்கியத்தில் வட்டார வழக்குகள் பெற்றிருக்கும் செல்வாக்கின் பின்னணியில், அம்மாணவர்களின் பேச்சு வழக்கில் உள்ள வட்டாரத்தன்மையை மொழித்திறன் நோக்கில் அறியும் சோதனையும் அவ்வப்போது செய்வதுண்டு. தமிழ் வட்டார வழக்கு இலக்கியத்தில் கரிசல் வழக்கின் செல்வாக்கிற்கு வித்தாக விளங்கும் கோவில் பட்டியில் உள்ள ஒரு கல்லூரியில் பணியாற்றியபோது, மாணவர்களிடம் புகழ்பெற்ற கரிசல் வட்டார எழுத்தாளர்களான கு.அழகிரிசாமி,

கி.ராஜநாராயணன், பூமணி, சோ.தர்மன் முதலியோரின் படைப்புகளைக் கொடுத்து வாசிக்கச் சொல்லுவேன். அம்மாணவர்கள் தான் பேசும் வட்டார வழக்கிலேயே உள்ள அப்படைப்புக்களை பிழையில்லாமல் அழகாக வாசிப்பார்கள். ஆனால் அவ்வட்டார வழக்கை அப்படியே எழுத்தில் எழுதச்சொல்லும் போது அவர்களால் துல்லியமாக எழுதமுடியவில்லை. இது கொஞ்சம் கடினமானதுதான், ஆனால் இந்தப்பயிற்சி மொழித்திறன் வளர்ச்சியில் முக்கியப் பங்கு வகிப்பதோடு, மாணவர்களை வட்டார வழக்கில் இலக்கியம் படைக்கத்தூண்டுவதாகவும் இருக்கிறது. இது மு-ல-ள, ண-ன, ர-ற ஆகிய ஒலிகளுக்கு இடையிலுள்ள ஒலிப்பியல் வேறுபாடுகளை துல்லியமாக அறியாதிருத்தல் என்னும் தமிழர்களின் பொது ஒலிப்பியல் சிக்கலைக் களைவதோடு, பேச்சு வழக்கை எழுத்துக்கு மடைமாற்றுவதால் வட்டார இலக்கியங்கள் பெறும் வீரியத்தைப் பற்றிய புரிதலையும் உணர்த்துகிறது. தமிழை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்றவர்கள் தமிழின் இரட்டை வழக்கைப் பற்றி விழிப்புணர்வு உடையவர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் பேச்சு வழக்கின் வட்டாரத்தன்மையை அறியாதவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு அவ்வழக்கின் வட்டார அடையாளத்தை இனம்காட்டுவது எனது பணியாக இருந்தது.

தாய்மொழிவழிக் கல்வி:

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகத்திற்கு உட்பட்ட கல்லூரிகளில் பயிலும் மாணவர்களின் மொழித்திறனைப் பற்றிய புரிதல் நமக்கு அவசியம். திருநெல்வேலி, நாகர்கோவில், தூத்துக்குடி ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களும் கிராமங்களால் நிறைந்தவை. கிராமப்புறங்களில் அதிகமான கல்விநிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் சரியாகச் சொல்வதென்றால் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்துக்கு உட்பட்ட 89 கல்லூரிகளில் பயிலும் மாணவர்களில் பெரும்பான்மையினர் கிராமப்புறத்தைச் சார்ந்தவர்கள். இக்கல்லூரிகளில்

பாடம் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு ‘நாம் கிராமப்புற மாணவர்களுக்கும், முதல்தலைமுறை மாணவர்களுக்கும் கற்பித்துக்கொண்டிருக்கிறோம்’ என்ற உணர்வை வகுப்பறையின் அக, புற சூழல்கள் தொடர்ச்சியாக வழங்கிவருகின்றன.

நம் கல்லூரிகளில் தமிழைத் தவிர்த்த பிற பாடங்கள் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் தான் இருக்கின்றன. ஆங்கிலத்தில் உள்ள பாடங்களை ஆங்கிலத்தில் நடத்துவதற்கான சூழல் இங்கே இருக்கிறதா? என்பதை ஆராய்கையில் இரண்டு வாதங்கள் விவாதங்களாகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று வாதம், மற்றொன்று பிடிவாதம்.

முதலாவது ‘மாணவர்களுக்குப் புரியாது’ என்னும் வாதம். இது கற்றுக்கொடுக்கும் ஆசிரியரின் நேரடி அனுபவத்தில் உருவானது. இதை நீங்கள் ஏறத்தாழ எல்லாக் கல்லூரியிலும் பார்க்கலாம். ஏனென்றால் இதற்கான காரணத்தில் நியாயமிருக்கிறது. வகுப்பில் உள்ள மாணவர்கள் அனைவரும் பள்ளிக்கல்வியை ஆங்கில வழியில் கற்றவர்கள் அல்ல. பெரும்பான்மையினர் தமிழ்வழியில் கற்றவர்கள். வகுப்பறைக்குள் ஆசிரியர் எதிர்கொள்ளும் இந்தப் பிரச்சினையினால் அவர் தமிழ்வழியில் பாடம் நடத்துகிறார். சில வகுப்புகள் தமிழும், ஆங்கிலமும் கலந்து நடத்தப்படுகின்றன. ஆனால் வணிகவியல் போன்ற ஒரு சில கலைத்துறைகளைச் சார்ந்த பாடப்புத்தகங்களே தமிழில் உள்ளன. அறிவியல், கணிதம் முதலிய துறைசார்ந்த பாடங்கள் அனைத்தும் ஆங்கிலத்தில் தான் இருக்கின்றன. ஆசிரியர் அவற்றை தமிழில் விளக்குகிறார். வணிகவியல் போன்ற சில துறைகளுக்கு பாடநூல்கள் தமிழில் இருந்தாலும், மாணவர் பயிலும் கல்லூரி எந்த மொழியில் கற்பிப்பதற்கு பல்கலைக்கழக அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறதோ அந்த மொழியில் தான் அவர் தேர்வு எழுதவேண்டும். இங்கு பெரும்பாலான கல்லூரிகள் ஆங்கில வழியை தான் வாங்கிவைத்திருக்கின்றன. அதற்குக்காரணம் ஆங்கிலமும், ஆங்கிலவழியும் இன்று பெரும் வணிகப்பொருளாக மாறியிருப்பதே. 2018-ஆம் ஆண்டு வரை ஆங்கிலவழியில் அங்கீகாரம் வாங்கிவைத்திருந்த கல்லூரிகளிலிருந்து தமிழ்வழியில் எழுதப்பட்ட தேர்வுத்தாள்களையும் பல்கலைக்கழகம் ஏற்றுவந்தது.

இரண்டாவது வாதம் பிடிவாதம். அதாவது ‘ஆங்கிலத்தில் தான் படிக்க வேண்டும்’, ‘ஆங்கிலத்தில் தான் தேர்வு எழுதவேண்டும்’ என்பது. இதை ஆங்கிலத்தை வைத்து சம்பாதிக்கும் தனியார் கல்லூரிகள் தொடர்ச்சியாக வலியுறுத்தி வந்தன. அதைத்தான் 2018-க்குப் பின் பல்கலைக்கழகம் கட்டாயமாக்கியிருக்கிறது.

ஆனால், பல்கலைக்கழகத்தின் 29-ஆவது நிறுவன தினத்தை முன்னிட்டு துணைவேந்தர்

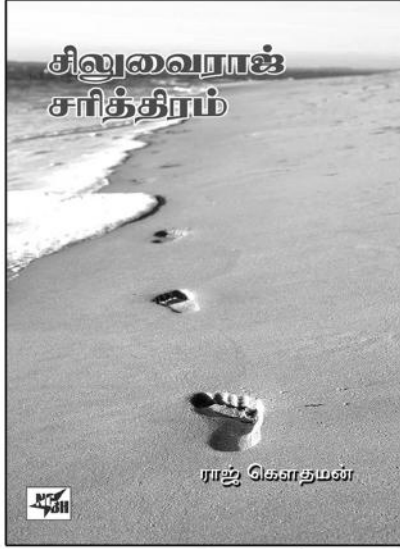
அளித்த பேட்டியில் சொன்ன காரணம் இது: “1990-ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட பல்கலைக்கழகம் ‘பி’ கிரேடு அந்தஸ்திலிருந்து தற்போதுதான் ‘ஏ’ கிரேடு அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ளது. ஆங்கிலப்புலமையில் சிறந்து விளங்கிய தமிழகம், தற்போது பின்தங்கியிருக்கிறது.” அதோடு, மற்றொரு உண்மையையும் போட்டு உடைத்திருக்கிறார், “ஆங்கில வழியில் கற்பிப்பதாக அனுமதி வாங்கும் பல கல்லூரிகள், தமிழ் வழியில் கற்பித்து, தமிழில் தேர்வெழுத வைக்கின்றன. ஆனால் ஆங்கில வழியில் பயின்றதாகச் சான்றிதழ் கொடுக்கின்றன.”

பட்டப்படிப்பு என்னும் கனவோடு கல்லூரிக்கு வரும் கிராமப்புற மாணவர்களின் சிந்தனையும், செயல்திறனும் நகர்ப்புற மாணவர்களிலிருந்து நிறைய வேறுபட்டிருக்கின்றன. கற்றலுக்கான முக்கியத்துவம் நகர்ப்புறங்களை விட கிராமப்புறங்களில் குறைவு. இதுபோன்ற பல சமூகப்பின்னணியில் இருந்து வரும் மாணவர்களிடம் ஆரோக்கியமான சிந்தனையும், கற்கும் திறனும், கற்றதை அவர்கள் மொழியில் வெளிப்படுத்தும் திறமையும் அபாரமாக இருக்கின்றன. ஆனால் நாம் அமெரிக்காவையும், ஐரோப்பிய நாடுகளையும் முன்மாதிரியாகக் கொண்டு நம் கிராமப்புற கல்வி நிறுவனத்திற்குள் கற்றல்-கற்பித்தல் என்னும் பெயரில் புதுப்புது அளவுகோல்களைக் கொண்டுவருகின்றோம். இந்த அளவுகோல்கள் திறமையுடைய மாணவர்களையும் திறனற்றவர்களாக மாற்றிக்கொண்டிருப்பதை என்னுடைய ஆசிரிய அனுபவத்தில் நேரடியாக உணர்ந்திருக்கின்றேன். அப்படிப்பட்ட அளவுகோல்களில் ஒன்றுதான் ஆங்கில வழியில் தான் தேர்வு எழுதவேண்டும் என்று மாணவர்களைக் கட்டாயப்படுத்துவது. இதை யார் கட்டாயப்படுத்துகிறார் என்பதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நம் கல்வி முறைச்சட்டங்களில் பெரும்பாலானவை கற்பவர், கற்பிப்பவர் வழியில் உருவாகாமல், கல்வியை நிர்வகிப்பவர் வழியில் உருவாவதன் விளைவு இது.

ஆசிரியரையும் அவர் கற்பிக்கும் பாடத்தையும் மாணவர்கள் தங்கள் கற்றல் முறையில் நாள்தோறும் எதிர்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவையிரண்டும் மாணவர்களின் மொழியில் இருக்கின்றனவா? கல்வியில் மிகச்சிறந்து விளங்கும் பின்லாந்து முதலிய நாடுகளில் ஆசிரியரும், அவர் கற்பிக்கும் பாடமும் மாணவர்களின் மொழியில் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தியா போன்ற பன்மொழிச்சூழலுள்ள நாட்டில் அது சாத்தியமில்லை என்றே நாம் வாதிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். மாணவர்களின் மொழித்திறன்களையும், வாழ்வியல் பின்புலத்தையும் உணர்ந்து அவர்களுக்கான கற்பிக்கும் மொழியையும், பாடத்திட்டத்தையும் உருவாக்கத் தவறியிருக்கிறோம்.

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய நூல்கள்

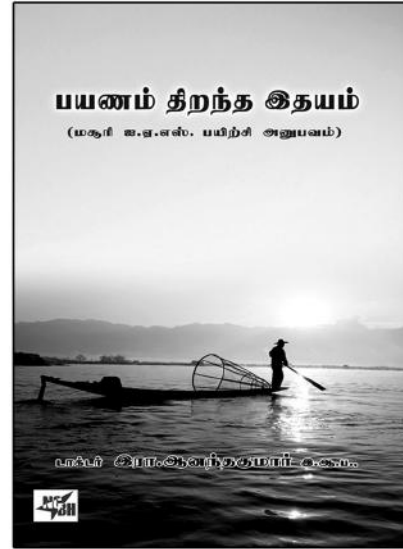
சிவ்வைவராஜ் சரித்திரம்
ராஜ் கௌதமன்
₹ 560/-

**நெசவாளர்களும்
துணிவணிகர்களும்**
எஸ்.ஜெயசீல் ஸ்ப்பன்
தமிழில்: ந.அதியமான்
₹ 210/-

**தமிழக கிராமிய
விளையாட்டுகள்**
குமாரி ஆதவன்
₹ 230/-

பயணம் திறந்த இதயம்
(மகூர் க.ஏ.எஸ். பகிற்சி அனுபவம்)
டாக்டர் இரா.ஆனந்தகுமார் இ.ஆ.ப.,
₹ 155/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050
☎: 044-26251968, 26258410, 48601884 Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

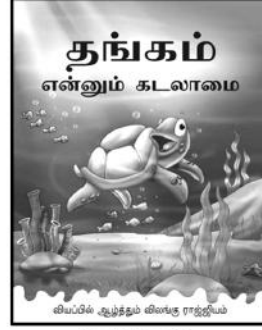
நெஸ்லிங் புதிய வெளியீடுகள்

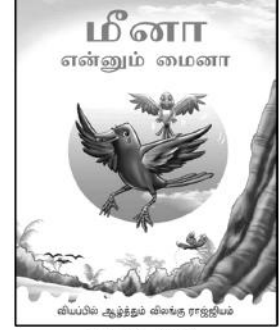
₹ 85.00

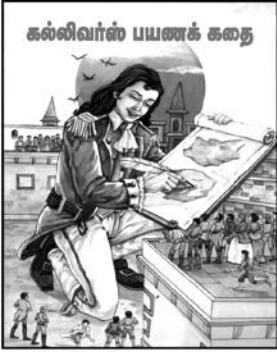
₹ 65.00

₹ 70.00

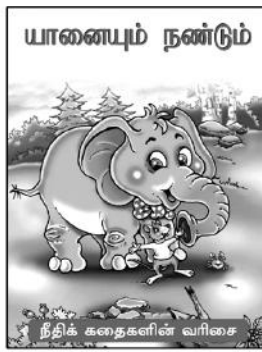
₹ 70.00

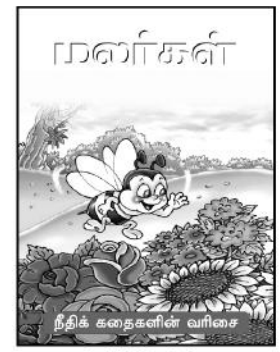
₹ 70.00

₹ 70.00

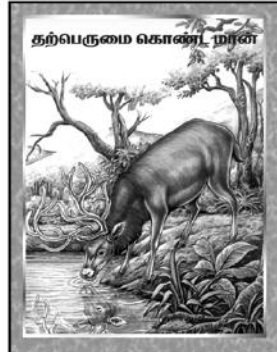
₹ 70.00

₹ 70.00

₹ 70.00

₹ 70.00

₹ 100/-

(இரண்டு புத்தகங்களும் சேர்த்து)

₹ 70.00

தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலத்தில்

சிறார்கள்ளுக்கான நூல்களை வெளியிடும் சிறந்ததொரு புத்தக நிறுவனம்

நெஸ்லிங் புக்ஸ் பப்ளிஷிங் & டிஸ்ட்ரிபியூட்டர்ஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050
☎: 044- 26251968, 26258410, 48601884,
Email: nestlingbooks@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

குழந்தைகளின் கற்றல் திறனை

உயக்கப்படுத்தும் காரணிகள்

த. நிர்மல் கருணாகரன்

தற்காலத்திய கல்விமுறையில் இலக்கியம், வணிகம், பொருளாதாரம், வரலாறு, அறிவியல், சமூகவியல், பண்பாட்டியல், மானிடவியல், பொறியியல் போன்ற பல்வேறு பிரிவுகள் இருந்தபோதிலும், இது சமூகம், அரசு, பொருளாதாரம் என்பதான தன்மைகளில் இயக்கம் கொள்கிறது. தற்போதைய கல்வியின் நோக்கம் பொருளாதாரம் என்ற போக்கில் செல்வதென்பது ஆபத்தானதும், அபத்தமானதும், மலிவானதாகவும் கூட கருதலாம். ஆனால் கல்வி என்பது அடிப்படையில் சமூக முன்னேற்றம், வளர்ச்சி என்றிரு தன்மைகளில் பல்வேறு இலக்குகளைக் கொண்டது. அதன்போக்கு தற்போது ஒற்றைப் புள்ளியை நோக்கிச் செல்வது எதிர்காலத்தின் சமூகநிலையைக் கேள்விக்குள்ளாக்கிவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகைய சூழலில் சமூக முன்னேற்றம், வளர்ச்சி, மனித நடத்தை என்ற தன்மைகளில் அணுகுகையில் குழந்தைகளுக்கான கல்வியையும் நாம் மறுசமூகம் செய்யவேண்டிய காலகட்டத்தில் உள்ளோம். விளையாட்டு முறையிலான குழந்தைக் கல்வி என்ற நிலை பிரதானப்பட்ட போதிலும் அதன் பயன் என்பது கேள்விக்குறியானது. விளையாட்டு மட்டுமே குழந்தைகளின் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் சிந்தனைக்கும் சமூக நடத்தைக்கும் முழுவதுமாக வழிவகுத்திட முடியாது.

குழந்தைகளுக்கான கல்விமுறையில் நாம் கடந்த முப்பது ஆண்டுக்கு முன்னரான கலைத்திட்டத்திற்குத் திரும்ப வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளோம். தற்போது விளையாட்டு முறை கல்வியில், குழந்தைகளின் நினைவுத்திறன், மனனம் செய்தல், ஒப்புவித்தல், பிழையின்றி எழுதுதல், பழம் பாடல்களை அறிந்து கொள்ளுதல், இயற்கை சார்ந்த பாடல்கள், பறவைகள், விலங்குகள் உள்ளிட்டவற்றை இலக்கியங்களில் தேடுவதற்கான சிந்தனையை ஊக்கப்படுத்துவதில்லை என்றே தோன்றுகின்றது. குழந்தைகளுக்கான இலக்கியங்கள் தமிழில் ஏராளமாக எழுதப்பட்டுள்ள போதிலும் அவற்றை வாசிப்பதும், குழந்தைகளுக்குக் கொண்டு செலுத்துவதிலும் தவறு உள்ளது. அதற்கான தளவாடங்களை ஏற்படுத்துவதிலும் கல்வி நிறுவனங்கள் தவறுகின்றன என்றே தோன்றுகிறது. ஆகவே, அவற்றைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியதாக இச்சிறு கட்டுரை அமைகிறது.

பள்ளிகளில் குழந்தைகளுக்கான நூலகம்

அரசு ஆரம்பப் பள்ளிகள், தனியார் ஆரம்பப் பள்ளிகள், நர்சரி, பிரைமரி பள்ளிகள் போன்ற நிறுவனங்கள் குழந்தைகளுக்கான விளையாட்டுத் தளவாடங்களை வாங்குவதிலும் அதனை ஏற்படுத்தித் தருவதிலும் காட்டும் சிரத்தை, குழந்தைகளுக்கான நூலகங்களை அமைத்தல், குழந்தை படிப்பதற்கென்று குழந்தை எழுத்தாளர் எழுதிய குழந்தைகளுக்கான நூல்களைச் சேகரித்தல், என்பது மிகவும் அருகிவருகின்றது. குழந்தைகளுக்கான பள்ளிகள் தொடங்கப்படுகையில் அதன் விளம்பரங்களில் கூட நூலகங்கள் இருக்கின்றன. குழந்தைகளுக்குக் குழந்தை இலக்கியங்கள் சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதான பதாகைகள் இருப்பதாகக் கூட தெரியவில்லை. நிறுவனம் தொடங்கி அதனுள் இயங்கும் கல்வியாளர்கள் நூலகங்கள் அமைப்பதற்கும், நூல்களைச் சேகரிப்பதற்கான சிரத்தைகள் எடுப்பதற்கும் தவறுகின்றனர். சில நிறுவனங்களில் நூலகம் தொடங்கி தற்போது கிடைக்கும் படங்கள், கார்ட்டூன், விளையாட்டுத் தொடர்பான நூல்கள் சேமித்து வைத்துள்ள போதிலும் அதனை ஒரு பாதுகாப்புப் பெட்டகமாகவே பெரும்பாலும் பயன்படுத்துகின்றனர். குழந்தைகள் அவற்றை எளிதாக எடுக்கவே, எளிதில் பயன்படுத்த கற்றுக்கொடுக்கும் கல்வியோ மிகவும் குறைந்து வருகின்றது என்பதைக் கல்வி நிறுவனங்களில் காணமுடிகிறது. எனவே, தொடக்கப் பள்ளி முதல் மேல்நிலைப் பள்ளி வரை அனைத்திலும் நூலகம் தொடங்கி தனியாக நூலகர்கள் பணி அமர்த்தப்படுவதோடு, குழந்தைகளுக்கான நூல்களை குழந்தைகள் அணுகுவதை எளிமைப்படுத்த வேண்டும். பள்ளிக்கல்வித் திட்டத்தில் நூலகம்,

நூலகப் பணியாளர் பற்றி இருந்தாலும், இன்று பல்வேறு பள்ளிகளில் நூலகமே இல்லாத நிலைதான். அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் நூலகம் தொடங்கி நூலகர்களை நியமிக்க வேண்டும், அப்பொழுதுதான் குழந்தைகளுக்கான நூல்கள், இதழ்கள் வாங்கி பயன்படுத்தி, குழந்தைகளை உற்சாகப்படுத்தி குழந்தைகளிடையே வாசிக்கும் பழக்கத்தை ஊக்கப்படுத்த முடியும்.

குழந்தைகளுக்கான ஆசிரியர்கள் - குழந்தை இலக்கியத்திற்கான ஆசிரியர்

ஆசிரியர்கள் என்பவர்கள் பெற்றோர்கள் தான். ஒவ்வொரு பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்கள் தான் என்பது பொதுக்கருத்து. கல்வியாளர்களின் கருத்தும் கூட. உண்மையும் கூட. ஆனால், தற்காலத்திய ஆசிரியர்களிடம் விளையாட்டு முறையிலான கல்வியும், ஊடகம் சார்ந்ததான கல்வியும் கற்றல் முறையுமே உள்ளன. குழந்தை இலக்கியத்திற்கான நூல்கள், குழந்தை உளவியல் சார்ந்த நூல்கள், குழந்தையின் வளர்ச்சி, முன்னேற்றம், அறிவுத்திறன், மொழித்திறன் போன்ற தன்மைகளையும் அறிந்து அதற்கான முறையிலான கற்றலை உருவாக்கும் நோக்கிலான கற்பித்தல் குறைந்து வருகின்றது என்றே சொல்லமுடியும். ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய பள்ளிகளில் குழந்தை இலக்கிய நூல்கள், மாத, வார இதழ்கள், கதைகள் உள்ளிட்ட நூல்களை வாங்குவதிலும், வாசிப்பதிலும் அவற்றை குழந்தைகளுக்குக் காட்டுவதிலும், வாசிக்கப்பழக்குவதிலும், அவற்றின் பயனை எடுத்துச்சொல்லுவதிலும், அவற்றினூடான அறிவை வளர்ப்பதிலும் சிரத்தை எடுப்பது குறைந்து வருகிறது. இத்தகைய முன்னெடுப்புகளில்தான் குழந்தைகளையும் குழந்தை இலக்கியத்தையும் வளர்ச்சிப் பாதையில் செல்லுவதற்கு ஊக்கப்படுத்த முடியும். குழந்தை இலக்கிய நூல்களை வாங்கி வாசித்து அதன் மீதான அனுபவத்தைத் தங்களுடைய குழந்தைகளுக்குச் சொல்லுவதும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதும் ஆசிரியர்களின் பங்களிப்புகளில் ஒன்றாகும்.

குழந்தை எழுத்தாளர்கள்

இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழில் குழந்தை இலக்கிய எழுத்தாளர்கள் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்டோர் இருந்தனர். பாரதியார் தொடங்கி கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, அழ.வள்ளியப்பா, பெ.தூரன் உள்ளிட்ட நீண்ட பட்டியல் உண்டு. தற்காலத்தில் இவர்கள் எழுதிய நூல்களே மிகுதியாக உள்ளன. அவர்களின் தொடர்ச்சியாக அவர்களுக்குப் பிற்பாடே தற்போது எழும் சமூக மாற்றங்களை உட்புகுத்தி குழந்தைகளுக்கு எழுதும் இலக்கியங்கள் குறைந்து வருகின்றன. ஊடகங்கள் குழந்தைகளை ஒரு

மாந்திரீக உலகத்தில் கொண்டு சென்று கொண்டிருப்பதை பெற்றோர்களும், ஆசிரியர்களும், எழுத்தாளர்களும் அங்கீகரிக்கின்றனர் என்றே உணரமுடிகிறது. அவை தவறான பாதை என்றபோதும் அவர்களைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு இத்தகைய சமூகத்திற்குப் பெரிதும் உள்ளது. குறிப்பாக குறிப்பிட்ட மூன்று தரத்தாருக்கு அதிகம் உள்ளது. அவற்றை மீட்டெடுக்க பழைய இலக்கியங்களைக் குழந்தைகளுக்கு வாசிக்கப்பழக்குவதும், புதிய இலக்கியங்களைத் தோற்றுவித்து அவற்றை குழந்தைகளுக்குக் கொண்டு செலுத்துவதுமே பிரதானமாக அமையும். அதில் ஆண் எழுத்தாளர்களே அதிக அளவில் குழந்தை இலக்கியம் படைத்தனர்.

தமிழில் குழந்தை இலக்கியம் படைக்கும் பெண் எழுத்தாளர்கள் இன்றும் குறைவாகவே உள்ளனர். குழந்தைகளுடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு ஆண்களை விட பெண்களுக்குத் தான் அதிகம் உள்ளது. ஆனாலும் குழந்தைகளுக்காகப் பெண்கள் எழுதுவது குறைவாகவே உள்ளது. இந்த நிலை மாறவேண்டும். பெண்கள் குழந்தை இலக்கியம் எழுத அதிக அளவில் வருவது குழந்தை இலக்கியத்தை வளர்ச்சிப் பாதையில் அழைத்துச் செல்லும். பெரியவர்களுக்கு எழுதக் கூடிய எழுத்தாளர்கள் ஒரு நூலை (கவிதை, நாவல் போன்ற நூல்கள்) வெளியிடுவதை மிகப்பெரிய விழாவாகக் கொண்டாடுகின்றனர். விளம்பரப்படுத்துகின்றனர். விற்பனைக்குக் கொண்டு செல்லுகின்றனர். விருது கொடுத்துக் கௌரவிக்கின்றனர். பாராட்டுதலுக்கு உள்ளாக்குகின்றனர். அவர்களுக்குச் சிறப்பான வரவேற்பு அளிக்கப்படுகிறது. அந்த நூல்கள் பற்றி விமர்சனங்களும் கருத்தரங்குகளும் ஏராளமாக நிகழ்கின்றன. ஆனால் குழந்தை இலக்கிய நூல்கள் எழுதும் படைப்பாளர்களுக்கு உரிய அங்கீகாரம் அளிக்கப்படுவது என்பது அவர்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் இல்லையென்றே தோன்றுகிறது. குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு அர்ப்பணிப்போடு உழைக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கு உரிய அங்கீகாரத்தை அளிப்பதும், குழந்தைகளை அவ்விலக்கியங்களை வாசிக்கச் செய்தலும் அடிப்படைக் கடமைகளாகும்.

குழந்தை இலக்கியம் வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க சில செய்திகள்

குழந்தை இலக்கிய நூல்கள் குழந்தைகளின் கவனத்தைக் கவரும் வகையில் அட்டைப்படங்களுடன் இருத்தல் அவசியம். குழந்தை இலக்கிய நூல்கள் இன்று பெருமளவு வெளிவந்துள்ளன; கதை, பாடல், புனைகதை, நாடகம், மொழிபெயர்ப்புகள் போன்ற பல்வேறு வகைகளில் வெளிவந்திருக்கின்றன. தமிழில் முதல் சிறுவர் கதை நூல் கி.பி. 17 ஆம்

நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வீரமாமுனிவர் எழுதிய பரமார்த்தகுரு கதையாகும். பின்னர் 1988 ஆம் ஆண்டு கொழும்பு நகரில் பிரோன்ஸ்வேல்டு என்பவரால் தொகுத்து வெளியிடப் பெற்ற குழந்தைக் கதைத் தொகுப்பு என்ற நூல் தமிழ் மொழியில் தோன்றிய சிறந்த கதைத்தொகுதியாகும். நாடோடிக் கதைகள், நாட்டார் வழக்காற்றியல் கதைகளை நூலாக்கம் செய்யும் முயற்சிகள் நடந்த அதே காலகட்டத்தில் குழந்தைகளுக்கான நூல்களும் மிகுதியாகத் தோன்றின. கதைகளைத் தொகுக்கவும் செய்தனர். அழ.வள்ளியப்பா, வை.கோவிந்தன், தி. ஜானகிராமன், தம்பி சீனிவாசன், ராஜம் கிருஷ்ணன், கல்வி கோபாலகிருஷ்ணன், செல்லகணபதி, குழ.கதிர்சேசன், கி.ராஜநாராயணன், வாண்டு மாமா, லூர்து எஸ்.ராஜ் போன்ற எழுத்தாளர் குழந்தைகளுக்கான கதைகளை எழுதவும், பிறமொழியில் எழுதப்பட்ட குழந்தை இலக்கியப் படைப்புகளை மொழிபெயர்த்தும் தமிழில் குழந்தை இலக்கியத்திற்கான பணியை அவ்வப்போது செய்து வந்துள்ளனர். எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், உதயசங்கர், விழியன், கொ.மா.கோ.இளங்கோ, யூமா வாசுகி மற்றும் பலர் பிறமொழி குழந்தை இலக்கியப் படைப்புகளை மொழிபெயர்த்துத் தருகின்றனர்.

தமிழில் பயண நூல்கள், வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் பெருமளவு வெளிவந்துள்ளன. குழந்தை இலக்கியத்தில் சிறப்பாகக் கருதுபவை குழந்தைகளுக்குப் பெரிதும் பயன்படுபவை தி.சு.அவிநாசிலிங்கம் செட்டியாரின் முயற்சியால் பெ.தூரனைத் தலைமை ஆசிரியராகக் கொண்டு பத்து தொகுதிகளாகத் தோன்றிய குழந்தை இலக்கிய களஞ்சியமாகும். இது தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்ட தொகுப்பு நூல்கள் ஆகும். அதன் பிற்பாடுதான் குழந்தை களஞ்சிய நூல்கள் பலரும் வெளியிட்டனர். மணவை முஸ்தபா உருவாக்கிய முப்பெரும் கலைக்களஞ்சியங்கள், சிறுவர் கலைக்களஞ்சியங்கள், இளைஞர் இஸ்லாமியக் கலைக்களஞ்சியம், இளையார் அறிவியல் கலைக்களஞ்சியம் ஆகியனவாகும். பூவண்ணன் அவர்கள் குழந்தைகள் கலைக்களஞ்சியம் என்று பத்து தொகுதிகளில் வெளியிட்டுள்ளார்.

குழந்தைகளுக்கான பத்திரிகைகள்

குழந்தை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றியது குழந்தை இதழ்கள் ஆகும். 1951 ஆம் ஆண்டில் தான் உலக அளவில் முதல் சிறுவர் இதழ் ஜான் நியூஸரி என்பவரால் இங்கிலாந்தில் 'தி லில்லி புட்டியன்' என்று தொடங்கப்பெற்றது. தமிழில் முதல்

முன்னேற்றப் பதிப்பகத்தின்
வாயிலாக மொழிபெயர்ப்பு
செய்யப்பட்டு தமிழுக்கு கதைகள்,
நாவல், சமூக அரசியல்,
சமூகவிஞ்ஞானம்,
குழந்தை உளவியல்,
கல்வி, மனநலம் என
அனைத்துத்துறை
நூல்களையும் மொழிபெயர்த்து
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்
வாயிலாக தமிழ் உலகிற்கு
அறிமுகம் செய்து
தமிழ் மொழிக்கு
வளம் சேர்த்துள்ளது.

குழந்தை இலக்கிய இதழ் 'பால தீபிகை' நாகர்கோவிலில் காலாண்டிதழாகத் தொடங்கப்பெற்றது. பின்னர் 1849 ஆம் ஆண்டு 'நேசத்தோழன்' என்னும் காலாண்டிதழ் பானையங்கோட்டையில் வெளிவந்தது. 1956 ஆம் ஆண்டு ஜோஸப் பால்மோர் என்பவர் 'பாலியர் மித்ரன்' எனும் மாத இதழை வெளியிட்டார். இதுதான் முதல் மாத இதழாகும். பின் தமிழில் குழந்தை இதழ்கள் வளர்ச்சியில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கு பெரும் பங்கு உண்டு. 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில் ஏராளமான குழந்தை இதழ்கள் பல்வேறு ஆசிரியர்கள், நிறுவனங்களாலும் வெளிவந்தன. காலங்கள் செல்லச் செல்ல குழந்தைகளுக்கென்று இதழ் வெளிவருவது குறைந்தது. தற்போது பதினைந்து இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவருவதாகத் தெரிகிறது. தினசரி நாளிதழ்களான தினமலர், தினத்தந்தி, தி இந்து, தினமணி ஆகிய நாளிதழ்களில் குழந்தைகளுக்கான இணைப்பாக வெளியிட்டு வரும் இதழ்களே மிகுதியாக இருக்கிறது. குழந்தைகளுக்கென்று சில இதழ்கள் பெரிய எழுத்துக்களில் படங்களுடன் சில இதழ்கள் வெளிவருகின்றன.

குழந்தைக் கல்விக்கான ஊடகம்

குழந்தைகளுக்கான ஊடகம் தொடக்கத்தில் வானொலியாக இருந்தது. பின்பு தொலைக்காட்சி வெளிவந்த பின் குழந்தைகளுக்கென்று சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளை பல ஆண்டுகளாக வழங்கி வருகின்றன. இவ்விரு கருவிகள் தோன்றிய காலம் முதலே

குழந்தைகளுக்கான பங்களிப்புகளைச் செய்தவண்ணம் உள்ளன. தற்போது தனியார் தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் பெருகிவிட்டதால் சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளை பெரும்பாலும் ஒளிபரப்புகின்றன. அதில் வரும் நிகழ்ச்சிகள் குழந்தைகளைக் கவர்ந்து விற்பனைப் பொருள்களை அவர்கள் மீது சுமத்துகின்றனவே ஒழிய குழந்தைகளின் அறிவு வளர்ச்சிக்குத் தேவையான செய்திகள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. இத்தகைய தொலைக்காட்சிகளின் வழியாக, குழந்தைகளின் மொழித்திறனை வளப்படுத்துவது போலவும், குழந்தைகளை நூல்கள் வாசிக்கக் கற்றுக்கொடுக்கவும், காட்சி ஊடகங்கள் முயன்றால் குழந்தைகளின் வளர்ச்சிக்கும் குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் நலம் சிறக்கும்.

சின்னத்திரைகளில் குழந்தைகளைக் கொண்டு உருவாக்கப் பெறும் தொடர்களில் குழந்தைகளானது அழ.வள்ளியப்பாவின் நீலா மாலா தொடர், விக்கிரமாதித்தன் கதை போன்றவை தோற்ற காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க வரவேற்பைப் பெற்றன. தற்போது குழந்தைகளுக்கான நிகழ்ச்சிகள் வியாபாரமே. அறிவுப் பரப்புதல்களோ, கற்றுத்தருபவையோ மிகக் குறைவு. பொழுதுபோக்கு அம்சமாகவும் விற்பனைக் கூடமாகவும், புதிய விற்பனைப் பொருட்களை அறிமுகப்படுத்தி மடைமாற்றம் செய்வதுமான வேலைகளைச் செய்கின்றன.

ஆய்வுகள்

குழந்தை இலக்கியத்திற்கான ஆய்வுகள் பெருமளவு வெளிவர வேண்டும். தமிழ்மொழியில் குழந்தை இலக்கிய ஆய்வுகள் குறிப்பிட்ட படைப்பாளிகளின் படைப்புகளை எடுத்து ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தமிழ்மொழியில் ஆய்வுகள் சங்க இலக்கியம் தொடங்கி இக்கால இலக்கியம் வரை மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால் குழந்தைகள், குழந்தை இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகள் அரிதாகவே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மேலைநாடுகளில் குழந்தை இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகள் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களில் பல்வேறு பொருண்மைகளில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. உதாரணமாக கலாச்சாரம், மொழி, பண்பாடு, சமூகவியல், உளவியல் போன்ற முறைகளில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால் தமிழில் குழந்தை இலக்கிய ஆய்வுகள் என்பது குழந்தைப்பாடல்கள், கதைகள், நாவல்கள் என படைப்பாளிகளின் படைப்புகளான பொதுவான தலைப்புகளில் தான் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தமிழ் மொழியில் குழந்தை இலக்கிய ஆய்வை பல்வேறு தன்மைகளில் மேற்கொண்டு குழந்தை இலக்கிய ஆய்வுத்துறையை மேம்படுத்த வேண்டும்.

பதிப்பகங்கள்

இன்று தமிழில் பல்வேறு பதிப்பகங்கள் குழந்தை இலக்கியப் படைப்புகளை வெளியிட்டு வருகின்றன. இதில் பழனியப்பா பிரதர்ஸ், மணிவாசகர் பதிப்பகம், வானதி பதிப்பகம், ஐந்திணைப் பதிப்பகம், பாரதி புத்தகாலயம் ஆகிய பதிப்பகங்களில் ஆய்வு நூல்கள் வெளியிட்டு வருகின்றன. ஆனாலும் குழந்தை இலக்கிய நூல்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்து பெருமளவு குழந்தை இலக்கிய நூல்களை வெளியிடுகின்றன. பாரதி புத்தகாலயம் புக்ஸ் பார் சிலர்ன் என்ற பதிப்பு மூலம் கல்வி, குழந்தை இலக்கியம் தொடர்பான நூல்களை வெளியிட்டு வருகின்றது. இன்று பல பதிப்பகங்கள் குழந்தை இலக்கிய நூல்களை வெளியிடுகின்றன. பழனியப்பா பிரதர்ஸ் புத்தக நிலையம் குழந்தை இலக்கிய நூல்களை வெளியிட்டு குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றிவருகின்றது. இந்திய அளவில் நேசனல் புத்தக டிரஸ்ட் இந்திய மொழிகளில் அனைத்து மொழிகளில் வெளிவரும் குழந்தை இலக்கிய நூல்களை மொழிபெயர்த்து வெளியிடுகின்றது. முன்னேற்றப் பதிப்பகம், மாஸ்கோ, விற்பனையாளர் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் சென்னை. இதன்

வாயிலாக குழந்தைகள் இலக்கியத்திற்கு வலுசேர்க்கும் விதத்தில் சிறந்த நூல்களை வெளியிட்டுள்ளன. அந்த வகையில் வசீலி சுகம்லீன்ஸ்கி இதயம் தருவோம், குழந்தைகள், குழந்தைகளுக்கு, ஷ.அமனஷ்வீலி குழந்தைகள் வாழ்க, அ.வி.பெத்ரோவ்ஸ்கி பருவமற்றும் கல்வி உளவியல் போன்ற சிறந்த நூல்கள் குழந்தைகளைப்பற்றி அறிந்து கொண்டு குழந்தை இலக்கியம் படைப்பவர்களுக்கும், குழந்தைகள் பற்றி ஆய்வு செய்பவர்களுக்கும் சிறந்த நூல்களை ரஷ்யாவில் இருந்து முன்னேற்றப் பதிப்பகம் வெளியிட்டு நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. தமிழில் குழந்தைகள் நூல்கள் வெளிவருவதற்கும் அடித்தளமிட்டது முன்னேற்றப் பதிப்பகத்தின் குழந்தைகள் நூல்கள் என்று தான் கூற வேண்டும். குழந்தை உளவியல் குழந்தை இலக்கியம் தொடர்பாக ஆய்வு செய்பவர்கள், குழந்தை இலக்கிய செயற்பாட்டாளர்கள் வாசிக்க வேண்டிய முக்கியமான நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. ஆனால் தமிழில் இதனைப் போன்ற நூல்கள் வருவதற்கு முன்னோடி நூல்கள் ஆகும்.

முன்னேற்றப் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்டு தமிழுக்கு கதைகள், நாவல், சமூகஅரசியல், சமூகவிஞ்ஞானம், குழந்தை உளவியல், கல்வி, மனநலம் என அனைத்துத்துறை நூல்களையும் மொழிபெயர்த்து நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகம் செய்து தமிழ் மொழிக்கு வளம் சேர்த்துள்ளது.

முடிபாகச் சில

குழந்தை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு மத்திய மாநில அரசுகள் தனியாக நிதிகளை ஒதுக்கி நூலகங்கள் தொடங்கவும், நூல்களைத் தொகுக்கவும், அதற்கான கல்வி முறைகளை உருவாக்கவும் செய்தால் குழந்தைகளின் கல்விவழியாகக் குழந்தை இலக்கியம் வளம் பெறும். தற்போதுள்ள இலக்கிய சங்கங்கள், கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள் ஆண்டுதோறும் குழந்தை இலக்கியத்திற்கான சொற்பொழிவுகள், கருத்தரங்குகள், பயிலரங்குகள் போன்றவற்றை நடத்தவேண்டும். குழந்தைகளுக்கான கல்வியையும் குழந்தை இலக்கியத்திற்கான வளர்ச்சியையும் சிந்திக்காமல் சீர்படுத்தாமல் குழந்தைகள் தினம் போன்ற கொண்டாட்டங்களால் சிறிதும் பயனில்லை என்றே எண்ணமுடிகிறது. குழந்தை இலக்கியம் படைப்பாளர்களையும், கல்வியையும் ஊக்கப்படுத்த அவர்களுக்கென்று ஊக்கத்தொகை வழங்கினால் குழந்தை இலக்கியம் பலம்பெறும் என்று தற்போதைய கல்வியின் வழியாக அறியமுடிகிறது.

வேலூர் - ராணிப்பேட்டை - சோளிங்கரில் புத்தகக் கண்காட்சி

- 04.08.2021 அன்று வேலூர் கிளையில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியை வேலூர் மாவட்ட மைய நூலகர் திரு.K.R.பழனி அவர்கள் திறந்துவைத்தார். இதில் கல்லூரிப்பேராசிரியர்கள், அரசு பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்கள், என்.சி.பி.எச். வேலூர் கிளை மேலாளர் எஸ்.முருகேசன் மற்றும் பொது மக்கள் கலந்துகொண்டனர்.
- ராணிப்பேட்டை மாவட்டம் சோளிங்கரில் உண்ணாமலையம்மாள் திருமண மண்டபத்தில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் 4.08.2021 முதல் 15.08.2021 வரை புத்தகக் கண்காட்சியை நடத்தியது.
- ராணிப்பேட்டை மாவட்டம் வாலாஜாப்பேட்டையில் GP ராணி மஹாலில் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் 4.08.2021 முதல் 15.08.2021 வரை புத்தக கண்காட்சியை நடத்தியது.

நூல் விமர்சனம்

அன்னா ஸ்வீர் கவிதைகள்
தமிழில்: சமயவேல்
வெளியீடு: தமிழ்வேளி, சென்னை
பக்கங்கள்: 128
விலை: ரூ 100

நானா என்னை அவர்கள் செதுக்குவார்கள்...

ச.வினசென்ட்

அன்னா ஸ்வீர் போலந்து நாட்டின் பெண் கவிஞர். இவர் பிறந்த போது போலந்து இதற்குமுன்னர் கண்டிராத அரசியல் கொந்தளிப்பையும் வன்முறையையும் சந்தித்துக் கொண்டிருந்தது. இலக்கிய வளமிக்க போலந்து நாட்டில், கடுமையான காலகட்டங்களில், குழப்பமான சூழல்களில் கவிதை மொழி மிகவும் தேவைப்படுகிறது என்று அன்னா நம்பினார்; அந்த நம்பிக்கையின் தேவையினாலேயே அவர் கவிதை மொழியைத் தேர்ந்தெடுத்தார். “மெய்நிலையை வெளிப்படுத்தும் போது, கவிதை அதனை ஆட்கொள்கிறது, வெற்றி கொள்கிறது; இப்பேருலகின் அச்சுறுத்தலிலிருந்து மனிதனைப்பாதுகாக்க அவனைச்சுற்றி மென்மையான தளிர்போன்ற சிறு உலகினை கவிதை படைக்கிறது.”

அன்னா ஸ்வீரின் கலை அவர் உயிர் வாழவே தேவைப்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல, உலகம் மாறிவருகிறது; அதன் வழிகளும் மாறிக்கொண்டிருக்கின்றன. நிலையாக எதுவும் இல்லை. பெண்களும் கலைஞராக ஆகவேண்டிய சூழல். வேறுபல பணிகளையும் அவர்கள்

“ போர் என்னை
வேறொரு பெண்ணாக
மாற்றியது.
அப்போதுதான் எனது
வாழ்க்கையும் என்
சமகாலத்தவர்கள்
வாழ்க்கையும்
எனது கவிதையில்
நுழைந்தன.
போர்தான் எனது
அடையாளத்தை
உருவாக்கிற்று. ”

ஏற்கவேண்டிய இன்றைய மாறிவரும் சூழல். சிற்றின்பக் கிளர்ச்சிகளைத் தூண்டும் உடல்தேடல்களை அவை இவர்களுக்கு அறைக்கூவல்களாக ஆக்கின. இவற்றையெல்லாம் ஸ்வீர் தனக்கே உரிய கண்ணோட்டத்தோடு நோக்கினார். அந்நோக்கு படைப்பிலக்கியமாக ஆயிற்று. இன்றைய உலகில் மிகவும் தேவைப்படும் ஒரு வாழ்க்கைத் தத்துவம் நமக்குக் கிடைக்கிறது.

ஸ்வீர் 1909 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தந்தை ஓர் ஏழை ஓவியர்; தாய் ஒரு முன்னாள் பாடகர். இருவரைப்பற்றியும் அப்போதைய வாழ்க்கை பற்றியும் அவர் கவிதைகள் புனைந்திருக்கிறார். அப்போது அனுபவித்த பசி பற்றியும், அவரது தந்தையின் ஓவியக்கூடம் வார்சா குண்டுவிச்சில் தவிடுபொடியான அதிர்ச்சி பற்றியும் அவர் எழுதுகிறார். அவர் கலைத்துறையில் பயிற்சிபெற விரும்புகிறார். ஆனால் வார்சா பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்ந்து இலக்கியம் படிக்கிறார். கவிதைமேல் காதல் பிறக்கிறது. அவரது முதல் கவிதை 1930களில் வெளியாகிறது. 1934 இல் அவரது கவிதை ஒன்று போட்டியில் பரிசுபெறுகிறது. 1936 இல் அவரது முதல் படைப்பு Poems and Prose என்ற நூலாக வெளிவருகிறது.

உலகப்போர், நாசி அடக்குமுறை, வார்சா புரட்சி ஆகியவை நடந்த காலங்களில் அவர் எழுதிய கவிதைகள் புகைப்படம்போல விவரங்களைப் பதிவு செய்கின்றன. அவை பயங்கரம், துயரம், எப்போதாவது கிடைக்கும் ஆறுதல்கள் ஆகியவற்றைப் பிரதிபலிக்கும். இக்கவிதைகளின் தொகுப்பு Building the Barricade என்ற நூலாக 1977 ஆம் ஆண்டுதான் வெளியாயிற்று.

1944 இல் மறைந்து இயங்கிய எதிர்ப்பு இயக்கம் நாசிகளுக்கு எதிராகப் பெரும் புரட்சியைத் தொடங்கிற்று. அந்த வார்சா எழுச்சியில் ஸ்வீர் பங்கு கொண்டார். போருக்குப் பின் ஏற்பட்ட சோவியத் ஆட்சியின் அடக்குமுறையிலும் அவர் பாதிக்கப்பட்டார்.

பல ஆண்டுகள் அவர் சிறையிலேயே கழிக்க வேண்டியிருந்தது. நாசி ஆட்சியின்போது அவர் ஒருமுறை சிறைவைக்கப்பட்டார். ஒரு நாள் அவருக்கு மரணம் உறுதியாகிவிட்டது. அவரும் காத்துக்கொண்டிருந்தார் - கொலைக்களத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட. ஆனால் தப்பி விட்டார். விடுதலை செய்யப்பட்ட பிறகு தலைமறைவாகி, அரசியல் கட்டுரைகள் எழுதுவதில் ஈடுபட்டார். அதேசமயம் செவிலியராகவும் பணிபுரிந்தார். "போர் என்னை வேறொரு பெண்ணாக மாற்றியது. அப்போதுதான் எனது வாழ்க்கையும் என்

சமகாலத்தவர்கள் வாழ்க்கையும் எனது கவிதையில் நுழைந்தன. போர்தான் எனது அடையாளத்தை உருவாக்கிற்று," என்று எழுதுகிறார். வார்சாவிலிருந்து கிராகோவிற்கு இடமாற்றம் ஏற்படுகிறது. அங்கே எழுத்தாளர் வீடு என்று அழைக்கப்படும் இடத்தில் தங்கியிருக்கிறார். பிறகு நாடகங்கள் எழுதத் தொடங்குகிறார். 1946 முதல் 1950 வரையில் நாடகங்களும் குழந்தைகளுக்கான நூல்களும் எழுதுகிறார்.

ஸ்வீர் தனது 44ஆம் வயதில் திருமணம் செய்து கொள்கிறார். திருமணம் செய்துவைத்தவர் பின்னர் இரண்டாம் ஜான் பால் என்ற புகழ்மிக்க போப்பாண்டவராக ஆன குரு. 13 ஆண்டு திருமண வாழ்க்கைக்குப் பிறகு மணமுறிவு ஏற்படுகிறது. ஒரு துறவி போல வாழ்கிறார். உடல் கட்டுப்பாடு, தாவர உணவு, யோகப் பயிற்சி, நடை ஓட்டம் என்று காலம் ஓடுகிறது. புற்று நோயால் அவதிப்பட்ட அவர் 1984 ஆம் ஆண்டு மரணம் அடைந்தார்.

இவ்வாறு ஸ்வீர் அவருடைய குழந்தைப்பருவ அனுபவங்கள், போர்க்கால, சோவியத் ஆட்சிக்கால அனுபவங்கள் ஆகியவற்றால் உருவாக்கப்படுகிறார். ஸ்வீர் என்ற பெண், ஸ்வீர் என்ற போலந்து நாட்டுக் கவிஞர் தனது அனுபவங்களை எளிமையாக வெளிப்படுத்துகிறார். அதிக அலங்காரங்கள், உவமைகள் இருக்காது; ஒருவகை மெய்நிலை, யதார்த்தம் இருக்கும். உணர்வுக் கிளர்ச்சிகள் வெளிப்படையான சொற்கள்மூலம் தோன்றாது. ஆனால் வாசகரின் உணர்வுகள் மென்மையாகத் தூண்டப்படும்; அதுதான் அன்னா ஸ்வீரின் கலை.

ஸ்வீரின் கவிதைகளில் நாம் காணும் கருப்பொருள்களை நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்: அவருடைய குழந்தைப் பருவ நினைவுகள், போரின் பயங்கரம், துயரம், ஆறுதல், வீரம்; உடல்செயல்கள், பெண்மை.

1. தந்தையின் ஓவியக்கூடம், தாய் பற்றிய நினைவுகள் பக் 28, 29, 31
2. போரின் பயங்கரம். ஸ்வீரின் அனுபவங்கள்; ஆற்றாமை. உணர்ச்சிக் கலப்பில்லாத வெளிப்பாடு, பக் 40, 50
3. உடலைச் சிற்றின்பக் கிளர்ச்சியின் அனுபவமாகக் காணல் ஒரு புறம் இருக்கும். ஆனால் அன்றாட உடல் செயல்கள் ஆகிய நடத்தல், கொட்டாவி விடுதல், குரட்டை, மூச்சு விடுதல் ஆகியவற்றின் நளினைத்தைப் பாடும் உடல் கவிதைகள் அவை. அதே சமயம் உடலின் இறப்பு புரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஓர் உண்மை. இங்கே முரண்களின் பயன்பாடு அவருக்குக் கை கொடுக்கின்றது. பக் 86

4. பெண்மை - அவர் பெண் கவிஞரா? பெண்ணியக் கவிஞரா?

Mother and Daughter இல் குழந்தை பிறப்பின் சித்தரிப்பு அவரது பெண்மையின் வலிமையான வெளிப்பாடு. ஆனால் ஸ்விரின் கவிதைகள் ஒதுக்கப்பட்ட ஓர் இனமாகப் பெண்ணைப் பார்க்கவில்லை. அவை எல்லா மனிதரும் அனுபவிக்கும் துன்பம் பற்றியவை.

அவருடைய I am a Woman 1972 கவிதைத்தொகுப்பில் பெண்கள் தவறாக நடத்தப்படுவதற்கு சமுதாயத்தையே குற்றம் சாட்டுகிறார். மெய்நிலை விரக்தியுடன் வெளிப்படுகிறது. அநீதியை நேருக்கு நேர் சந்திக்கிறார். அவருடைய கவிதைத் தொகுப்பின் முதற் பகுதியில் பெண்களுக்கு எதிரான கொடூரம் வெளிப்படுத்தப்படும். இரண்டாம் பகுதியில் காதலும் சிற்றின்பக்கிளர்ச்சியின் அழுத்தமும் இருக்கும். ஸ்விர் பண்பாட்டு சமூகத்தடைகளை உடைத்தெறுகிறார். வழக்கமாகக் காதல் பாடல்களில் பெண் ஆணின் பார்வைக்கு உரியவளாகவே இருந்துவந்திருக்கிறார். ஆனால் பெண்ணின் காதல் அகவயம் சார்ந்தது. இவருடைய காதல் கவிதைகளின் நாயகிகள் பேரிளம் பெண்கள்தான். வயதான பெண்கள் ஆசைப் படக்கூடாதா?

அவர் கடைசியாக எழுதிய கவிதை அவர் அறுவைச்சிகிச்சை அறைக்குக் கொண்டு செல்லப்படக் காத்திருப்பது பற்றி எழுதியது.

நாளை என்னை அவர்கள் செதுக்குவார்கள்...

அன்னா ஸ்விர் ஒரு சமூகப்போராளி, மது எதிர்ப்பாளர். நல்ல உலகைச் சமைப்பதே ஒரு கவிஞரின் பணி என்று கருதுபவர். மனித இனத்தைக் கவிதைகளால்தான் காப்பாற்ற முடியும் என்று நம்புபவர்.

அதேபோல உடல்பற்றிப் பேசினாலும் உடலோடு பேசினாலும் உடலின் நிலையாமையை வலியுறுத்துகிறார். கத்தோலிக்கக் கிறித்தவராக வளர்ந்து இடையில் நம்பிக்கை குறைந்து இறுதியில் மன்னிப்பு வேண்டும் அவருடைய கவிதைகளில் கத்தோலிக்கக் கிறித்தவ நம்பிக்கைகள் இடம் பெறுவதைக் காணமுடிகிறது.

ஸ்விரின் கவிதைத்தொகுப்புகள் ஆறிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 70 கவிதைகளைத் தமிழாக்கம் செய்திருக்கிறார், கவிஞர் சமயவேல். அவற்றைச் சுவைத்துப் படித்து அவற்றின் சுவை குன்றாமல் தமிழில் வடித்துத் தந்திருக்கிறார்.

எளிமையாய் அரிய கருத்துக்களைத் தமிழில் தருவதில் பழகிப்போன கவிஞருக்கு ஸ்விரின் கவிதைகளைத் தமிழாக்கம் செய்வது எளிதாகவே இருந்திருக்கும். இனிமையான மொழிபெயர்ப்பு. கவிஞர் சமயவேல் நேரியல் (linear) அமைப்பில் மொழியாக்கம் செய்திருக்கிறார். அதாவது ஆங்கில மொழி வாக்கியக் கட்டமைப்பை மாற்றாமல் தமிழில் செய்திருக்கிறார். சில கவிதைகளில் மூலத்தில் கடைசி வரி முத்தாய்ப்பாக இருக்கும். அதனை அப்படியே தமிழிலும் கடைசி வரியாக வைத்துக்கொண்டு மற்ற பகுதிகளை தமிழ் மரபுக்குத் தக்கவாறு பொருளும் நயமும் சிதையாமல் மாற்றலாம். அவ்வாறு இல்லாதபோது தமிழ் வாக்கியக் கட்டமைப்பிலேயே முழுவதையும் மொழி பெயர்த்தால் நெருடல் இருக்காது. வாக்கியக் கட்டமைப்பு மூலத்தில் இருப்பதுபோல இலக்கு மொழியில் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

இத்தொகுப்பின் இன்னொரு சிறப்பு கவிஞர் சமயவேல் சீஸ்லாவ் மிலோஸ்ச்சின் முன்னுரையையும், ஜூடித் மூரின் முன்னுரையையும், சீஸ்லாவ் - நேதன் உரையாடலையும் தமிழாக்கம் செய்து இந்நூலில் இணைத்திருப்பது தான்.

புத்தகங்கள் அச்சிட அற்புதத் தீர்வு குறைந்த செலவு அதிகபட்ச தரம்

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டீமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டீமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள், அச்சு மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

**REAL IMPACT
SOLUTIONS, CHENNAI**

தொடர்பு கொள்ள

98412 93503

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸின் விற்பனை சாதனை நூல்கள்

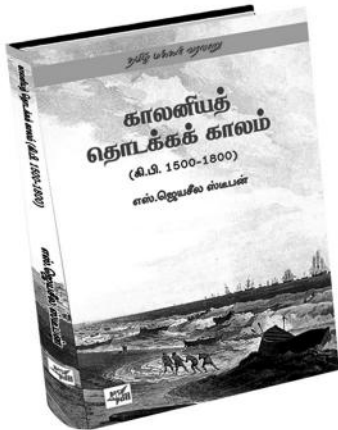
வெகுளி

தமிழில் : ச. வின்சென்ட்
பதிப்பாசிரியர் : சா.ஜெயராஜ்

விலை ₹ 750/-

ஃபியோதர் தஸ்தயேவ்ஸ்கி

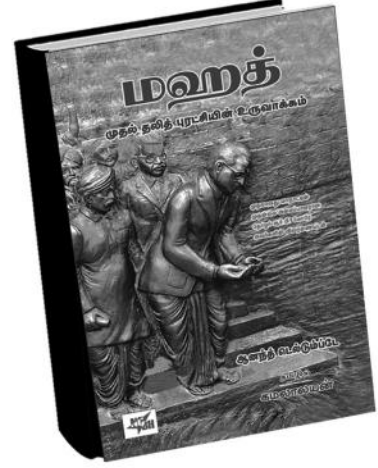
உலகத்தைப் புரிந்துகொள்ள முயலாமல் தன்போக்கில் ஆத்ம தரிசனத்தோடு ஆழமாக அன்பு செலுத்தவும், முற்றாக நேசிக்கவும் விரும்பும் அப்பழுக்கற்ற ஒரு மனிதனை இவ்வுலகம் எவ்விதமாகவெல்லாம் கேலி செய்கிறது என்பதோடு அவற்றைக் கண்டுகொள்ளாமல் தொடர்ந்து பயணிக்கும் பழிபாவமற்ற ஒரு மனிதனின் கதையே இந்நாவல்.

காலனியத் தொடக்கக் காலம் விலை ₹ 195/-

(கி.பி. 1500-1800) எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன்

இதுவரை தமிழில் எடுத்துக் கூறப்படாத தமிழகத்தின் காலனியத் தொடக்கக் காலம் பற்றி மிக விரிவாக, மூல ஆதாரங்கள் அடிப்படையில் இந்நூல் மிகச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கின்றது.

மஹத்

முதல் தலித்
புரட்சியின் உருவாக்கம்
தமிழில் : கமலாலயன்

விலை ₹ 550/-

ஆனந்த் டெல்டும்ப்டே

இந்நூலில் இந்திய சாதி அமைப்பு மற்றும் தீண்டாமை குறித்தும், இதற்கு எதிராகக் கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த சாதி எதிர்ப்புப் போராட்டங்கள் குறித்தும் பேசப்படுகிறது. கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்த போராட்டம் ஒன்றின் பதிவாக மட்டுமின்றி தற்போதைய தலித் இயக்கங்களுடன் இணைத்தும் ஆராய்கிறது.

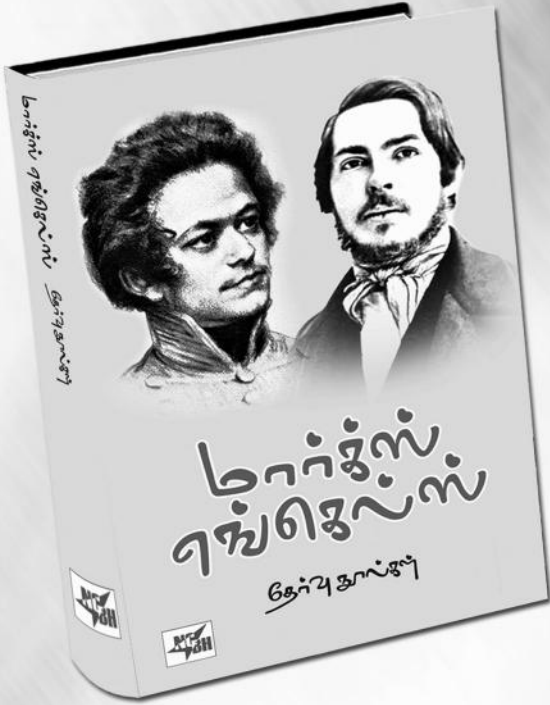

நியூ செஞ்சுரியின் விற்பனை சாதனைத் தொகுப்பு நூல்கள்

மார்ட்ஸ்-எங்கெல்ஸ்
தேர்வுநூல்கள் மற்றும் வாழ்க்கை
வரலாறுகள்

20 தொகுதிகள்

பதிப்பாசிரியர்: ந.முத்துமோகன்

₹ 5000/-

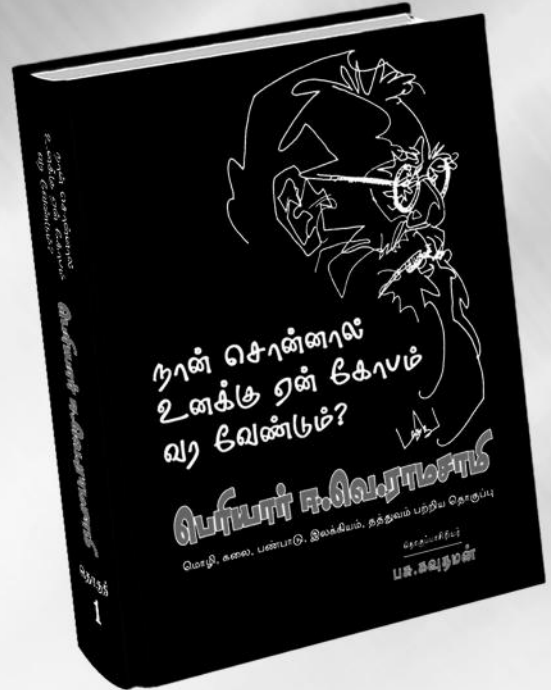
**நான் சொன்னால் உனக்கு ஏன்
கோபம் வர வேண்டும்?**

மொழி, கலை, பண்பாடு, இலக்கியம், தத்துவம் பற்றிய தொகுப்பு

பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி

5 தொகுதிகள்

தொகுப்பாசிரியர்: பசு.கவுதமன்

நான் சொன்னால்
உனக்கு ஏன் கோபம்
வர வேண்டும்?

பெரியார் ஈ.வெ.ராமசாமி
மொழி, கலை, பண்பாடு, இலக்கியம், தத்துவம் பற்றிய தொகுப்பு
பசு.கவுதமன்

₹ 4500/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050

☎ 044-26251968, 26258410, 48601884 | Email: info@ncbh.in | www.ncbhpublisher.in

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106, திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554, சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726, ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773, விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 -234990.

தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் உள்ள பழமையான துறைமுக நகரமான கொற்கையில் உயரமான வடிகட்டிக் குழாய்கள் மற்றும் சங்கு அறுக்கும் பட்டறைகளை தமிழ்நாடு தொல்லியல் துறையைச் சேர்ந்த அகழ்வாராய்ச்சியாளர்கள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

பண்டைய காலத்தில் தொழிற்சாலைகள் நிறுவி பொருட்கள் உற்பத்தி செய்து வெளிநாடுகளுடன் வியாபாரம் செய்த துறைமுக நகரமாக தொல்லியல் ஆய்வில் தெரிய வந்திருப்பது கொற்கையின் வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல்.

52 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் தூத்துக்குடி மாவட்டத்திலுள்ள கொற்கை மற்றும் அதைச் சுற்றியுள்ள அகரம், மாரமங்கலம், ஆறுமுகமங்கலம் போன்ற கிராமப் புறங்களில் அகழ்வாராய்ச்சிப் பணிகள் கடந்த மார்ச் மாதம் முதல் நடைபெற்று வருகின்றன.

மேலும் ஆதிச்சநல்லூரிலும் சிவகளையிலும், சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலும் தொல்லியல் ஆய்வுகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

கொற்கையில் 17 குழிகளும், மாரமங்கலத்தில் இரண்டு குழிகளும் ஆக 19 குழிகளில் அகழ்வாய்வுப் பணிகளை தமிழக தொல்லியல் துறையினர், இதுவரை 517 தொல்லியல் பொருட்களைச் சேகரித்துள்ளனர். அவற்றில் பிரதானமானவை சங்குகளிலிருந்து அறுத்து செய்யப்பட்ட வளையல்கள். மேலும் சங்கினால் ஆன மோதிரம், கருப்பு - சிவப்புப் பாணை ஓடுகள், பெண் உருவ பொம்மைகள், குதிரை சாயலில் ஆன பொம்மை, பாசிகள், இரும்பு மற்றும் செம்பு பொருள்கள் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கிறது. சில பாணை ஓடுகளில் குறியீடுகளும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன.

குறிப்பாக பல அடுக்குகளான வடிகட்டும் குழாய் மற்றும் செங்கல் கட்டுகள் வரலாற்று சிறப்புமிக்கதாகக் கருதப்படுகிறது.

கொற்கை அகழ்வாய்வு இயக்குனர் தங்கதுரை கூறும் பொழுது, இதுவரை 9 வடிகட்டும் குழாய்கள் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக இருப்பதை அகழ்ந்து கண்டு பிடித்துள்ளனர். ஒவ்வொன்றும் 27 சென்டி மீட்டர் விட்டமும், உயரமும் மற்றும் ஒரு சென்டிமீட்டர்

கொற்கையில் வடிகட்டிக் குழாய்கள்

இறைமகன்

கெட்டியாகவும் உள்ளது. இந்த வடிகட்டிக் குழாய்களில் ஆங்காங்கே 1.5 சென்டிமீட்டர் விட்டம் அளவிலான ஓட்டைகள் உள்ளன. தற்போது 10வது வடிகட்டிக் குழாயை அகழ்ந்து வருவதாகக் கூறினார்.

இதற்கு அருகில் பல சிப்பிகள் குவிந்து கிடப்பதாகச் சொன்ன அவர், அருகில் உள்ள குழியில் இதன் தொடர்ச்சியாக பத்து அடுக்குகள் கொண்ட ஒரு செங்கல்கட்டு இருப்பதாகத் தெரிவித்தார். இந்தச் செங்கல்கட்டு சுமார் ஒரு மீட்டர் வரை அகழப்பட்டுள்ளதாகவும் மேலும் இதன் தொடர்ச்சி இருக்க வாய்ப்பு உள்ளது என்பதாகவும் தெரிவித்தார்.

வடிகட்டிக் குழாய்களிலும் மற்றும் செங்கல்கட்டுகளிலும் சாம்பல் படிக்ந்து உள்ளது தெரிய வந்திருக்கிறது. அவை ஒரு தொழிற்சாலையாக இயங்கி இருக்க வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்த அவர் என்ன உற்பத்தி செய்யப்பட்டது என்பது உறுதிபட கூற முடியவில்லை என்றார்.

மேலும் சங்குகள் அறுக்கப்பட்ட நிலையிலும் துண்டுகளாகவும் குவிந்து கிடப்பதாகவும், அவை சங்கு அறுக்கும் பட்டறைகளாக இருக்கக்கூடும் என்று கூறினார்.

இதன் காலம் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய காலகட்டமாக இருக்கலாம் ஆனால், அகழ்வாய்வு முழுமையாக முடிவடைந்த பின்னர் 'நான்-கார்பன் டேட்டிங்' செய்து உறுதிபட கூற முடியும் என்று தெரிவித்தார்.

பாண்டிய மன்னர்களின் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நிலப்பரப்பில் முக்கியமான துறைமுகம் என்று பல இலக்கியங்கள் மூலம் அறியப்பட்ட நிலையில் தற்போது கிடைக்கப் பெற்றுள்ள வடிகட்டிக் குழாய்களும், செங்கல் கட்டுமானங்களும், சங்கு அறுக்கும் பட்டறைகளும் இது ஒரு தொழில் நகரமாக விளங்கியதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

ஆம், இப்பொழுதும் கூட துறைமுக நகரங்களில் தான் தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டு இளைஞர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

பிஷப் ராபர்ட் கால்டுவெல்தான் முதன்முதலில் கொற்கை பகுதியில் 1876 ஆம் ஆண்டு அகழ்வாராய்ச்சியைத் தொடங்கினார். அவர் பல முதுமக்கள் தாழிகளைக் கண்டெடுத்தார். அவற்றில் ஒன்று சுமார் 11 அடி சுற்றளவு கொண்ட பெரிய முதுமக்கள் தாழி, அதற்குள் ஒரு எலும்புக் கூடும், ஒரு மண்டை ஓடும் இருந்ததாக அவர் 1877 இல் வெளியிட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையில் தெரிவித்துள்ளார்.

கால்டுவெல்தான் இலக்கியங்களில் காணப்படும் முற்கால பாண்டியர்களின் தலைநகரான கொற்கை என்ற துறைமுக நகரம், தூத்துக்குடியில் தாமிரபரணி ஆற்றின் கரையில் இருக்கும் கொற்கை கிராமத்தான் என்று முதன் முதலில் கண்டறிந்தவர் என்பதாக, 1968 முதல் 69 வரை கொற்கையில் அகழ்வாய்வு செய்த

அன்றைய தொல்லியல் துறை இயக்குனர் முனைவர் நாகசாமி குறிப்பிடுகிறார்.

நாகசாமி தலைமையில் நடைபெற்ற தொல்லியல் அகழ்வாய்வில் செங்கல் கட்டு மற்றும் சங்கினால் உருவாக்கப்பட்ட வளையல்கள் மற்றும் ஆபரணங்கள் பல கிடைக்கப்பெற்றன.

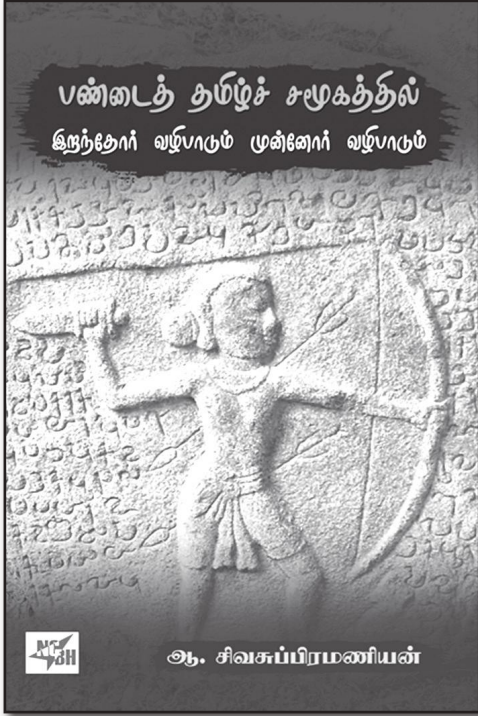
சுமார் 2.69 மீட்டர் ஆழத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட களிமண்ணால் ஆன அடுப்பில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட கரியை கார்பன் டேட்டிங் செய்த பொழுது அதன் காலம் 785 கி.மு. என நாகசாமி தனது ஆய்வறிக்கையில் தெரிவித்துள்ளார்.

ஆனால் வடிகட்டிக் குழாய்கள் என்பது இதுவே முதல் முறை.

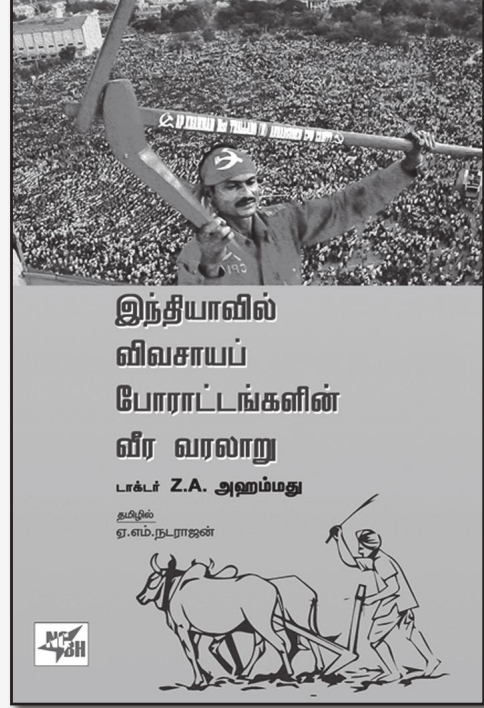
பண்டைய இலக்கியங்களில் முத்துக் குளித்தலுக்குப் பெயர் போன துறைமுகம் என்று வர்ணிக்கப்பட்ட கொற்கை பிற தொழில்களிலும் அபிவிருத்தி பெற்றிருந்தது வரலாற்றில் மைல்கல்லாகப் பார்க்கப்படுகின்றது.

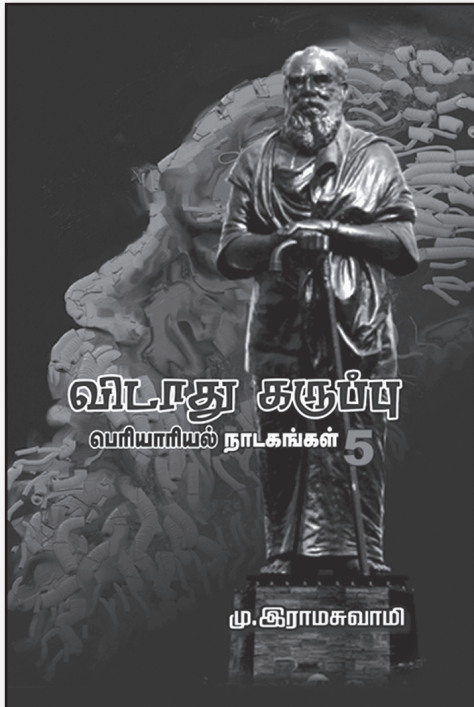
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய நூல்கள்

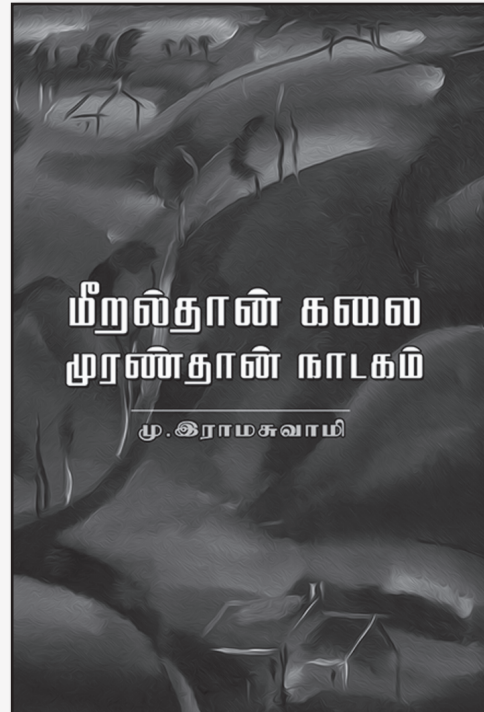
₹ 145/-

₹ 50/-

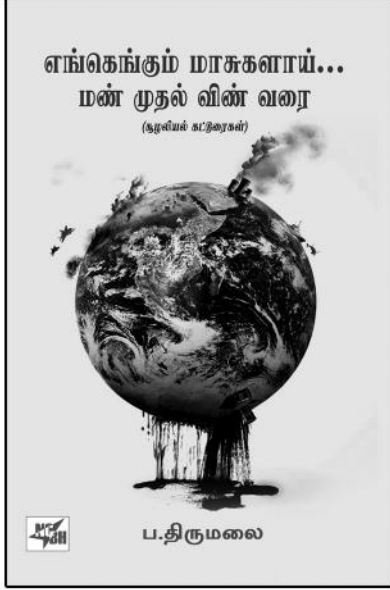
₹ 190/-

₹ 290/-

நியூ செஞ்சுரியின் சுற்றுச்சூழல் நூல்கள்

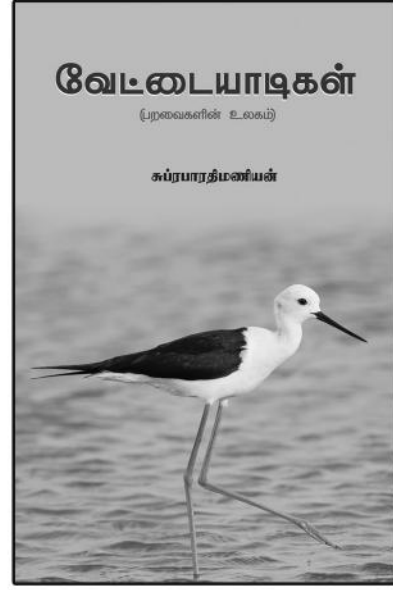

எங்கெங்கும் மாசுகளாய்...
மண் முதல் வின் வரை
(சூழலியல் கட்டுரைகள்)

ப.திருமலை

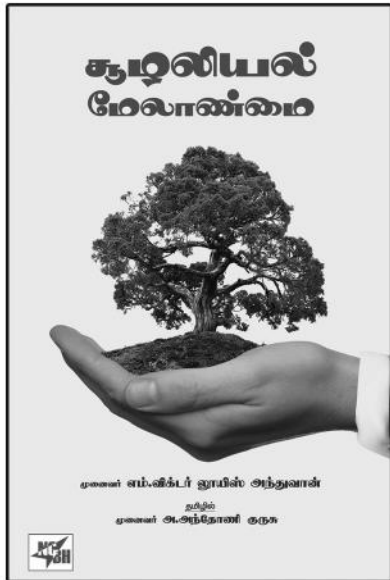
எங்கெங்கும் மாசுகளாய்...
மண் முதல் வின் வரை
(சூழலியல் கட்டுரைகள்)
ப.திருமலை
₹ 110/-

வேட்டையாடிகள்
(பறவைகளின் உலகம்)

சுப்ரபாரதிமணியன்

வேட்டையாடிகள்
(பறவைகளின் உலகம்)
சுப்ரபாரதிமணியன்
₹ 65.00

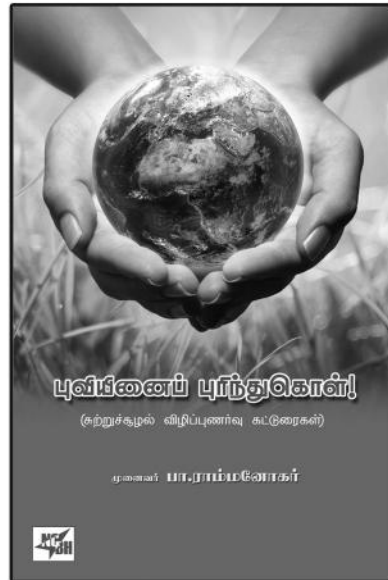

சூழலியல்
மேலாண்மை

முனைவர் எம்.விக்டர் லூயிஸ் அந்துவான்
தமிழில்: முனைவர் அ.அந்தோணி குருசு

சூழலியல் மேலாண்மை
முனைவர் எம்.விக்டர் லூயிஸ் அந்துவான்
தமிழில்: முனைவர் அ.அந்தோணி குருசு
₹ 100/-

புவியினைப் புரிந்துகொள்!
(சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு கட்டுரைகள்)

முனைவர் பா.ராமம்மனோகர்

புவியினைப் புரிந்துகொள்!
(சுற்றுச்சூழல் விழிப்புணர்வு கட்டுரைகள்)
முனைவர் பா.ராமம்மனோகர்
₹ 105/-

கிரா வட்டார வழக்கிற்கு ஓர் அண்ணல்

ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

ஒரு படைப்பு அல்லது
ஆய்வைப் படிக்கும் போது
அது இன்னொன்றை
எழுதத் தூண்ட வேண்டும்;
அல்லது மனதில் மறைந்து
கிடப்பவற்றை வெளிப்படுத்த
வேண்டும். ஏறக் குறையத்
தமிழ்ப் படைப்பாளர்களில்
கிராவின் படைப்புகள்
செய்துள்ள தாக்கம்
மற்றவர்களின் படைப்புகள்
செய்துள்ளவற்றை விட
அதிகம் என்றே குறிப்பிடலாம்.”

வட்டார வழக்கு என்பதைக் கையின்
விரல்களைப் போலக் குறிப்பிடலாம்.
எல்லோருக்கும் தெரியும் சொல், புரியும்
பொருள் என்பவை பொது மொழி உள்ளங்கை
என்றால் வட்டார வழக்குகள் விரல்கள். சுண்டு
விரல், மோதிர விரல், நடுவிரல், ஆள்காட்டி
(சுட்டு) விரல், கட்டை விரல் எனப் பெயர்கள்
இருக்கின்றன. கரிசல் வட்டார வழக்கு, நாஞ்சில்
நாட்டு வட்டார வழக்கு, செட்டி நாட்டு வட்டார
வழக்கு, சோழ நாட்டு வட்டார வழக்கு, கொங்கு
நாட்டு வட்டார வழக்கு எனத் தமிழுக்குப் பல
வட்டார வழக்குகள் இருக்கின்றன.

ஒரு சொல்லுக்கு உள்ள பொதுப்பொருளோடு
இன்னொரு பொருளைப் பெற்றிருப்பதாலும் பிற
வட்டார வழக்கில் இல்லாமல் அந்த வட்டார
வழக்கில் மட்டுமே பல சொற்கள், பழமொழி,
விடுகதை போன்றவை இருப்பதாலும் தனித்தனி
வட்டார வழக்குகள் ஆகும்.

இந்தியாவிலும் பாகிஸ்தானின் பலூசிஸ்தான் மாவட்டத்திலும் எனத் தற்போதுவரை இருபத்தாறு திராவிட மொழிகளில் கண்டறியப்பட்டுள்ளன (Bh.Krishnamurti, 2003:19). இலக்கணம், மொழியமைப்பு அடிப்படையில் இம்மொழிகளைத் தென்திராவிடமொழிகள் (11), நடுத்திராவிடமொழிகள் (12), வடதிராவிடமொழிகள் (3) எனத் திராவிட மொழியியல் அறிஞர்கள் பாகுபாடு செய்துள்ளனர். இவை அனைத்தும் ஒரு மூல மொழியில் (Proto-Language) இருந்து பிரிந்தவை ஆகும். ஒட்டு மொத்தமாக இதுவரை அறியப்பட்ட திராவிட மொழிகளின் மீட்டுருவாக்கம் (Reconstruction) செய்யப்படும் தொன்மை மொழியை மூலதிராவிடம் (Proto-Dravidian) என்பர்.

திராவிடம் வேறு, தமிழ் வேறு என்னும் அரசியல் வேறு பேசப்படுகின்றது. அதற்குள் விரிவாகப் போக வேண்டியதில்லை. ஆனால் இன்னொரு உண்மையையும் மறந்துவிடக்கூடாது. ஆரியர்கள் கைபர், போலன் கணவாய் வழியாக இந்தியாவிற்குள் நுழைந்தார்கள் என்பது உண்மையான வரலாறு (ஆர். எஸ். சர்மா, ஆரியரைத் தேடி, ப.14, ந.சுப்பிரமணியன், இந்தியவரலாறு, ப.30). இந்தியாவில் அருகிய வழக்கில் உள்ள சமஸ்கிருதம், பெரு வழக்கில் உள்ள இந்தி, மராத்தி, குஜராத்தி போன்ற மொழிகளும் இலங்கையில் பேசப்படும் சிங்களமும் இந்தோ-ஆரிய மொழிகள். இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளாகிய கிரேக்கம், இலத்தீன் போன்ற தொன்மையான மொழிகளோடு இரத்த உறவு கொண்டவை இந்தோ-ஆரிய மொழிகள். முதன்முதலாகச் சர் வில்லியம் ஜோன்ஸ் (1788) என்பவர் சமஸ்கிருதத்திற்கும் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும் உள்ள தொன்மை உறவை வெளிப்படுத்துகின்றார். பலர் இக்கோட்பாட்டை விரிவாகப் பேசுகின்றார்கள்.

மண்ணுக்கு வந்த குதிரை மனைக்குச் சடுத்தம் (உரிமை) போட்டுதாம் என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. அப்படி, தமிழ் மற்றுமுள்ள திராவிட மொழிகளுக்குச் சமஸ்கிருதம் தாய்மொழி என்று வெளிநாட்டினர் பேசுவதற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ் மண்ணில் ஊறிய நீரைக் குடித்தும் விளைந்ததை உண்டும் வாழ்ந்தவர்களே கூறியுள்ளார்கள். 11ஆம் நூற்றாண்டில் புத்தமித்திரனார் வீரசோழியம் என்னும் இலக்கண நூலை வடமொழி இலக்கண மரபு அடிப்படையில் தமிழுக்கு எழுதியுள்ளார். அவரின் மாணவர் பெருந்தேவனார் தமிழ்ச் சொல்லிற்கு எல்லாம் வடநூலே தாயாகி நிற்கின்றமையின் அங்குள்ள வழக்கு எல்லாம் தமிழும் பெறும் (வீரசோ. 60 உரை). திராவிட மொழிகளும் இந்தோ-ஆரிய மொழிகளும் வேறுவேறு மொழிக் குடும்பங்களைச்

சார்ந்தவை என்பதை வெளிநாட்டு அறிஞர்களே சான்றுகளுடன் மறுத்தார்கள் (Francies White Ellis, 1816; Robert Caldwell, 1856)

எனவே, தமிழுக்கும் பிற திராவிட மொழிகளுக்கும் இடையே உள்ள உறவை மறுத்தால் ஆரியர் இந்தோ-ஐரோப்பியருடன் தொடர்புடையவர் அல்லர் என்னும் வரலாற்றுப் பிழையையும் ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். ஆரியர் இந்தியாவின் தொன்மைக் குடியினர் என ஏற்கனவே தொகுதி தொகுதியாக எழுதித் தள்ளிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் (தமிழக அந்தணர் வரலாறு1,2, 2008). அரசியல் பேசுவதும் வரலாறும் ஒன்றல்ல என்பதற்குப் பல சான்றுகள் இருந்தாலும் மொழிகளில் காணப்படும் ஆயிரக்கணக்கான இணைச் சொற்கள் (Cognate words) இன உறவை வெளிப்படுத்திக் கொண்டே இருக்கும். சான்றுக்கு ஒரு சொல்லைக் குறிப்பிடலாம்.

நால் என்பது நான்கைக் குறிக்கும் வேர்ச்சொல் எண்ணடையாகச் செயல்படும். பல்வேறு திராவிட மொழிகளில் இதன் இணை வடிவம் காணப்படுகின்றது. மலையாளம் na:l, குடகு na:l, தெலுங்கு na:l, நாய்கி na:l, தோண்டி na:l, கூயி na:l, குருக் na:x (DED-3655), இவை ஒரு குடும்ப மொழி இல்லை என்றால் ஒரே பொருள் தரும் வேர்ச்சொல் எவ்வாறு எல்லா மொழிகளிலும் இருக்க முடியும்?

ஒன்று இரண்டு அல்ல, நால் என்னும் வேர்ச்சொல் போல ஆயிரக் கணக்கான வேர் இணை வடிவங்கள் ஒலி இழப்பு, மாற்றம், சேர்த்தல் என்னும் அடிப்படையில் ஒரு குடும்ப மொழிகளுள் காணப்படும். இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்துடன் இந்தோ-ஆரிய மொழிக் குடும்பம் தொடர்புடையது என்பதையும் இணை வடிவங்கள் காட்டிக் கொடுக்கும். எவ்வளவு காலம் ஆனாலும் தொலைவில் இருந்தாலும் ஒப்பியல் மொழியியல் (Comparative Linguistics) ஆய்வு காட்டிக் கொடுத்து விடும்.

ஒரு மொழி பேசுவோரின் தொன்மையை அறியப் புதை பொருட்கள் எவ்வளவு அடிப்படையாக இருக்கின்றனவோ அந்த அளவுக்குக் குடும்ப மொழிகளின் இணை வடிவங்களும் இருக்கும். கால ஒட்டத்தில் பிரிந்து பல பகுதிகளில் வாழ்பவர்களையும் பல நாடுகளில் வாழ்பவர்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க உதவும். மற்றபடி அவர்களை ஒன்று சேர்த்துக் கட்டமைத்து ஒரு குடும்ப மொழி பேசுவோரின் நாடாக உருவாக்க முடியாது. திராவிட மொழிகளைப் பேசுவோரையே சான்றாகக் குறிப்பிடலாம்.

இந்த அடிப்படையில்தான் ஒரு குடும்ப மொழிகள் போலப் பொது மொழியும் அதன்

வட்டார வழக்குகளும் சேர்ந்தே ஒரு முழுமையான மொழி எனப்படும். வட்டார வழக்குக் கோட்பாடு புதிதாக உருவானது அன்று! மரபிலக்கணங்களிலேயே தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

பவணந்தி முனிவர் (நன்.273) செந்தமிழ் பேச்சுக்கூடிய நிலத்தோடு அதன் வட்டார வழக்குகளாகப் பன்னிரண்டு பகுதிகளைக் குறிப்பிடுகின்றார். உரையில் கொடுக்கப்படுபவை தமிழின் வட்டார வழக்குகள். உரையில் இன்னும் பதினேழு நாடுகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மரபிலக்கணப்படி இரண்டு வகையும் திசைச் சொற்கள்.

மொழியியல் அடிப்படையில் முன்னர்க் குறிக்கப்படும் பன்னிரண்டும் வட்டார வழக்குகள். பின்னர்க் குறிக்கப்படும் பதினேழு வழக்குகளில் இரண்டு வகைகள் உள்ளன. ஒருவகை தமிழோடு தொடர்புடைய திராவிட மொழிகள்; மற்றவை வேறு குடும்பமொழிகள்.

தமிழில் தற்காலத்தில் குறிக்கப்படும் வட்டார வழக்குகள் எல்லாமே ஒரே மதிப்புடையவை. இருப்பினும் கரிசல் வட்டார வழக்குக் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. அதற்குக் காரணம் கரிசல் வழக்கை நூல்களில் பதிவு செய்தவர் கி.ராஜநாராயணன்.

கரிசல் வட்டார இலக்கியம் வளர்ச்சி அடைந்ததன் தாக்கத்தால் தான் தமிழ் மொழியின் பிற வட்டார வழக்குகளிலும் இலக்கியங்கள் வளர்ச்சி அடைந்தன. பழமொழி, விடுகதை, வழக்குச் சொற்கள் போன்றவை காலங்காலமாக இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் கி.ராஜநாராயணன் வழியாகவே வட்டார வழக்கு இலக்கியம் பேரளவில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. எனவே தான் கிரா வட்டார வழக்கிற்கு ஓர் அண்ணல் ஆகின்றார். இவருக்கு முன்னத்தி ஏர் கு.அழகிரிசாமி என்றாலும் இவர் அளவிற்கு அவர் எழுதவில்லை (கரிசல் கதைகள் 2002:6).

கிரா கரிசல் காட்டு இலக்கியத்திற்குச் செய்துள்ள பணி அளப்பரியது. பல ஆய்வாளர்கள் குறிப்பதைப் போல அவருடைய பணியை இலக்கிய உலகம் முழுமையாகக் கண்டு கொள்ளவில்லை.

நம்முடைய இலக்கண, இலக்கிய மரபுகளும் உழைக்கும் மக்களை - அதாவது, பிறரிடம் அடிமைத் தொழில் செய்வோரை ஐந்திணை ஒழுக்கத்திற்குள் அடக்கவில்லை. அவர்களின் உணர்வுகளை கைக்கிளை, பெருந்திணை என ஒதுக்கியே பார்க்கின்றன (தொ. பொ.25, 26).

சங்க கால மக்களின் வாழ்வியலை அறியும் அளவிற்குப் பிற்கால இலக்கியங்களைக் கொண்டு

அறிய முடியவில்லை. வளமிக்க சோழநாடு ஆய கலைகளை வளர்த்த பெருமைக்கு உரியது. படித்தவர்கள் நிறையப் பேர் இருந்தமையால் புதினம், சிறுகதை போன்றவை சோழ மண்ணில் நிறைய எழுதப்பட்டன. உழைக்கும் மக்களைப் பற்றிய பதிவே குறிப்பாகப் பொதுவுடைமை, திராவிட இயக்கங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்னர் இல்லை. இருந்தாலும், அப்பதிவு மேட்டுக்குடி மக்களுக்கு அடிமை வேலை செய்தவர்களைப் பற்றியதாக இருக்கும். அவர்களின் உணர்வுகளைக் காணமுடியாது.

கிரா அந்த வகையில்தான் ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றமை போலக் கரிசல் காட்டு இலக்கியத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் வட்டார வழக்கு இலக்கியத்தின் பிதாமகன் ஆகின்றார்.

தமிழ் நவீன இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளில் ஒருவரான கிரா நாட்டாரியலும் செவ்வியலும் நவீனவியலும் இயைந்த புள்ளியில் இயங்கினார் என்பதும் பேச்சு நடைக்கும் எழுத்து நடைக்கும் இடையே அவருடைய படைப்புகள் பாலமாக அமைந்தன என்பதும் அவருடைய தனித்துவம் ஆகும். தான் சார்ந்த கரிசல் மண்ணையும் அதன் மனிதர்களையும் தமிழ் இலக்கியத்தின் மையப் பரப்புக்குக் கிரா கொண்டு வந்த பிறகே தமிழகத்தின் வெவ்வேறு நிலப்பகுதிகளிலிருந்தும் மண்ணை மையமாகக் கொண்ட இலக்கியங்கள் உருவெடுத்தன.

என இந்து-தமிழ்-திசை (2-1-5.2021:6) தலையங்கம் குறிப்பது எதார்த்தமான உண்மையாகும்.

எழுபது - எண்பதுகளில் மாணவர்களும் பேராசிரியர்களும் பொதுவாக மக்களும் இலக்கியங்களை - குறிப்பாகப் படைப்பிலக்கியங்களைப் படிக்கக் கொண்டிருந்த ஆர்வம் தற்போது இருக்கின்றதா என்பது தெரியவில்லை. மாணவர்கள் கல்கி, சாண்டில்யன் எழுதிய வரலாற்றுப் புதினங்களையும் மு.வ., அகிலன், ஜெயகாந்தன், நா.பார்த்தசாரதி போன்றவர்களின் சமுதாயம் சார்ந்த படைப்புகளையும் தேடிப்பிடித்துப் படிப்பார்கள்.

இவ்வாறு படித்த சூழலில் பின்னாளில் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் ஆகிய மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் போது பொன்னீலனின் 'கரிசல்' என்னும் புதினத்தைப் படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. மார்க்சிய சிந்தனையுடன் எழுதப்பட்ட புதினமாகும். அக்காரும் தங்கையும் தந்தைக்கும் மகனுக்கும் மனைவி ஆகின்றனர். அக்காள் மகள் என்ற முறையில் மூத்தவள் தந்தைக்கு மனைவி ஆகின்றாள். அவர்களுக்குப் பிறந்த மகனுக்கு அதை

மகள் என்ற முறையில் அம்மாவின் தங்கை - சித்தி கட்டி வைக்கப்படுகின்றாள். இரண்டுமே முறையான திருமணம் தான். இருந்தாலும் படிக்கும் போது வியப்பாக இருந்தது.

கிராமப்புறங்களில் காலங்காலமாக உள்ள வழக்கம்தான். பங்காளி வீடுகளில் அக்காள் சித்தப்பனுக்கும் தங்கை அண்ணன் மகனுக்கும் வாக்கப்பட்டிருப்பார்கள். 'கரிசல்' புதினத்தைப் படித்த பிறகுதான் கிரா வைப் படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

படைப்பிலக்கியத்திற்குத் தேவையான கரு கிடைப்பதற்கு வளமான சோழ மண், வறண்ட கரிசல் மண் என்னும் வேறுபாடில்லை. சொல்லப் போனால் வறண்ட மண்ணில் தோன்றும் படைப்புகளிலேயே 'பரக்கப் பரக்கப் பாடுபட்டேன் படுக்கப்பாயில்ல; தட்டானுக்கு வாக்கப்பட்டேன் அறுக்கத்தாலி இல்ல' என மக்கள் வாழ்க்கை தெரிவதோடு அம்மண்ணில் வாழும் உயிரினங்களின் நிலையும் தெரியும்.

பொதுவாக, படைப்பாளர்கள் விளைந்துள்ள கடலைக் கொடியை அரித்து அதிலுள்ள கடலையை ஆய்வார்கள் என்றால் கிரா மண்ணில் தங்கி உள்ள தப்பு கடலையைக் களைக் கொட்டால் சீய்த்து எடுப்பது போலச் சமுதாயத்தில் விடுபட்ட அல்லது விலக்கப்பட்டவற்றை எல்லாம் தோண்டி எடுத்துப் பதிவு செய்துள்ளார்.

ஒரு படைப்பு அல்லது ஆய்வைப் படிக்கும் போது அது இன்னொன்றை எழுதத் தூண்ட வேண்டும்; அல்லது மனதில் மறைந்து கிடப்பவற்றை வெளிப்படுத்த வேண்டும். ஏறக் குறையத் தமிழ்ப் படைப்பாளர்களில் கிரா வின் படைப்புகள் செய்துள்ள தாக்கம் மற்றவர்களின் படைப்புகள் செய்துள்ளவற்றை விட அதிகம் என்றே குறிப்பிடலாம். அவர் சார்ந்து எழுதியவை நாட்டுப்புறவியல் (Folklore) தொடர்பானவை.

கிரா கரிசல் காட்டு மண்ணைப் பற்றி எழுதினாலும் அவை எல்லா மண்ணுக்கும் உரியவை. அவர் எல்லாவற்றையும் நினைத்து, நினைத்துத் தோண்டி வெளிப்படுத்துகின்றார்.

உறவுமுறை உள்ளவர்கள் செய்து கொள்ளும் கிண்டலுக்கு அளவே இருக்காது. வயது வேறுபாடு இல்லாமல் உறவுமுறைக்காரர் ஒருவரைப் பார்த்தால் பரிசாசம் பண்ணத் தோன்றும். ஆண், பெண் என்னும் வேறுபாடும் இருக்காது. எப்போதும் கடுகடுவென்று முகத்தை வைத்திருப்பவர்களுக்குக் கூட உறவுமுறைக்காரர்களைப் பார்க்கும்போது கிண்டல் பண்ணத் தோன்றும். அந்தக் கிண்டல் திட்டமிட்டு வருவதில்லை; இயல்பாக வரும்.

'எனக்கு ரெண்டு ஆளு வேணும் அமசு' என்கிறார் அத்தை மகன். 'நீங்க வேற அத்த மகனே, எனக்கு நாலு ஆளு வேணும்; நானும் நாலு நாளா கெடந்து அலையுறேன், ஒரு ஆளு கூடக் கெடக்கல!'

நடவு நேரத்தில் நடவு ஆள் திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கும். எதிரும் புதிருமாக வரும் அவர்கள் இயல்பாகக் கூறிக் கொண்டு கடக்கிறார்கள். அவரோடு வந்தவர், 'வயதான காலத்துல ஆளுக்கா அலையுறிய' என்று போகிற போக்கில் கூறிப் பொருளையே புரட்டிப் போட்டுவிட்டார். நடவு நட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள். மாமா, மாமன் மகன், அத்தை மகன் என்று யாராவது நாற்று முடி எடுத்துப் போடுவார்கள். திடீரென்று முறை உள்ள இளவட்டப் பெண்கள் சிலர் கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் அவரைச் சுற்றி வட்டமாக நாற்றை நட்டுவிடுவார்கள். அவர் பத்து - இருபது பணத்தைக் கொடுத்த பிறகுதான் வட்டத்தை விட்டு வெளிவர முடியும்.

புதுமாப்பிள்ளை விருந்து சாப்பிடும்போது மணப்பெண்ணின் தங்கைகள் அக்காள் கணவனைச் செய்யும் கிண்டலுக்கு அளவே இருக்காது. விருந்து சாப்பிடும் இடம் மின்சாரம் இல்லாத காலத்தில் இருட்டாக இருக்கும். மாப்பிள்ளை பாயில் உட்காரும் போது பட பட என்னும் சத்தம் காற்று பறிவது போல வரும். பாய்க்குக் கீழே பாளை ஓட்டை வைத்திருப்பார்கள். சாப்பிடும் வாழை இலையின் நரம்பில் நூலைக் கட்டிச் சோற்றில் கை வைக்கும்போது இலையை இழுப்பார்கள். இப்படி ஐம்பது - அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்ப் பரிசாசங்களை நிறையக் கேட்கலாம்; காணலாம்.

கோபல்ல கிராமம்

எழுபதுகளில் கோபல்ல கிராமம் (1976) வெளிவந்த போது படித்த நிகழ்வொன்று இத்தனை ஆண்டுகள் உருண்டோடிய பிறகும் மனதை விட்டு நீங்கவே இல்லை. உறவு முறை உள்ளவர்களுக்குள் செய்யும் பரிசாசம் அல்லவா! எப்படி மறந்து போகும்?

அக்கையாவும் சுந்தரப்ப நாயக்கரும் மாமன்-மச்சான் முறை உள்ளவர்கள். முன்னவர் கிண்டல் பண்ணுவதில் கொஞ்சம் தூக்கலான பேர்வழி. உறவுமுறை உள்ளவர்கள் விளையாடும் இடமாக இருந்தாலும் வேலை இடமாக இருந்தாலும் எச்சரிக்கையாக இருப்பார்கள். எப்படி இருந்தாலும் ஒருத்தர் ஏமாந்துதான் போக வேண்டும்.

வேலை முடிந்தபிறகு சுந்தரப்ப நாயக்கர் வெளியே போக ஒதுங்குகின்றார். தண்ணீர் இல்லாத கரிசல் காட்டில் மேயப் போகும் மாடு கொம்பில் புல்லைக் கட்டிக் கொண்டு போகாது; ஆனால்

வெளியே போகின்றவர் தண்ணீர் கொண்டு போக வேண்டும்.

சுந்தரப்ப நாயக்கரிடம் 'கால் கழுவத் தண்ணீரை ஊற்றவா?' என்று அக்கையா கேட்கின்றார். இவரும் ஒரு உள்நோக்கத்துடன் கேட்கின்றார். அவரும் ஒரு உள்நோக்கத்துடன் ஊற்றச் சொல்கின்றார்.

சுந்தரப்ப நாயக்கர் கழுவக் கையை வைத்தபோது கொஞ்சம் ஊற்றியவர் திடீரென்று தோண்டித் தண்ணீரைத் தரையில் ஊற்றிவிட்டு அக்கையா ஊரை நோக்கி ஓடுகின்றார்.

'உன்மேல் இதைத் தேய்க்காமல் விடமாட்டேன்' என்று சுந்தரப்ப நாயக்கர் பின்னால் தூரத்திக் கொண்டு ஓடிவர ஒரே களேபரம்! (2014 : 62-63)

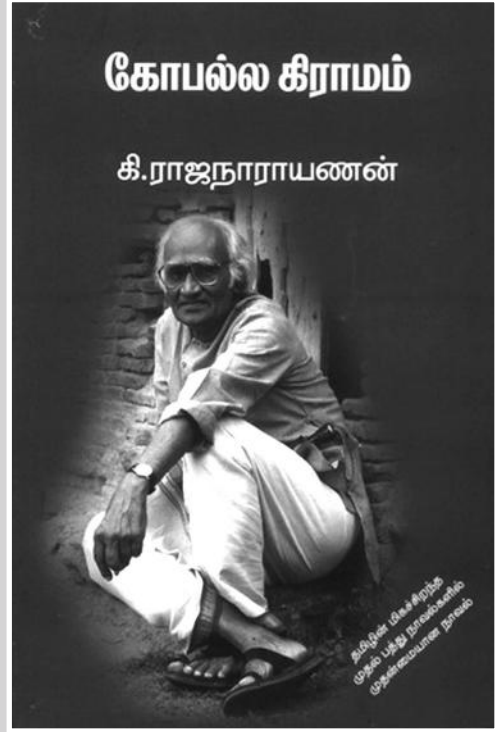
அறுபது-எழுபது ஆண்டுகளுக்குமுன் தற்போது நாட்டுக்குள் மதுபானம் பெருக்கெடுத்து ஓடுவது போல வயற்காட்டில் பங்குனி மாதம் வரை சேறும் சகதியுமாகத்தான் இருக்கும். தை மாதம் அறுவடை முடிந்தாலும் பாதைகள் இல்லாத வயற்காட்டிற்குள் இருந்து நெல், வைக்கோலைப் பூமி காய்ந்த பிறகு பங்குனி மாதம் தான் வெளியே கொண்டு வர முடியும். அதுவரை தேவைப்படும்போது வைக்கோலைக் கட்டித் தலைச் சமையாகத்தான் தூக்கி வருவார்கள்.

அத்தை மகன் முரடன், விவரம் தெரியாது. அத்தை சொன்னதால் மாமன் மகன்கள் வைக்கோலைக் கட்டி அவன் தலையில் தூக்கி விடுகின்றார்கள். சிறுகட்டுதான், இருந்தாலும் தூக்கி வர முடியவில்லை, அவ்வளவு கனம்! கொண்டு வந்து போட்டு விட்டுக் கழுத்தை அத்தை மகன் இப்படியும் அப்படியும் சுளுக்கு எடுக்கிறான்.

அத்தைக்கு ஒரு ஐயம். கட்டை அவிழ்க்கிறார். உள்ளே இரண்டு கிராய்கள்! புல்லோடு சேர்த்து வெட்டிக் கட்டி மாமன் மகன்கள் தூக்கி விட்டுள்ளார்கள். அவற்றைப் பார்த்துவிட்டு, 'இதனாலதான் கட்டுக் கனமா இருந்துச்சா?' என்று அப்பாவித்தனமாக ஆயாவிடம் கேட்டானாம்.

இப்படிப்பட்ட நிகழ்வுகளை எல்லாம் நாட்டுப்புற இலக்கியங்களில் தான் காண முடியும். இப்படித்தான் மகாகவியைத் தொடர்புபடுத்தி ஒரு நிகழ்வைக் கூறுவார்கள். பாரதியார் தெரு வழியாக நடக்கின்றாராம். குழாயிச் சண்டை இலக்கியப் பதிவில்லாத வார்த்தைகள்; பாம்பைப் பிடித்துச் சுற்றும்போது முழுமுழு எலிகள் வந்து விழுவது போலப் பல சொற்கள் அவர் காதில் பாய்கின்றனவாம்.

மகாகவி ஆவலோடு கேட்டுக் கொண்டு நிற்கின்றாராம். துணையாக வந்தவர் 'அசிங்கமான

பேச்சு வாங்க' என்றாராம் 'ஓய் இந்த வார்த்தைகளை எந்த இலக்கியத்திலும் படிக்க முடியாதுங்காணும், இன்னும் சற்றுக் கேட்போம்' என்றாராம்.

இலக்கண நூல்கள் நாட்டுப்புற மக்களின் புழங்கு மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்கு விதிகள் விடுத்துள்ளன. சாணம் என்னும் சொல் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றது. மாட்டுச் சாணத்தைக் குறிக்கவில்லை. சாணம், சாணி என்பவை வழக்கில் உள்ளன.

பசுவின் சாணத்தைக் குறிக்க (ஆப்பீ-ஆப்பி) வரும் புணர்மொழிக்குத் தொல்காப்பியர் பின்வருமாறு விதி கூறுகின்றார். ஆன்முன் வருஉம் ஈகார பகரம் / தான் மிகத் தோன்றிக் குறுகலும் உரித்தே (தொ.எ.234) ஆன்-பீ→ஆ-பீ→ஆப்பி→ஆப்பி, வருமொழியாக வரும் பீ என்பதைக் குறிக்கத் தொல்காப்பியர் ஈகாரப் பகரம் என்கின்றார். பெருமாள்முருகன் பீக் கதைகள் என்னும் தலைப்பில் சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்றை எழுதியுள்ளார். தொல்காப்பியர் இவ்வாறு கூறுவதை அவையல் கிளவி (தொ.சொ.436) என்பார். பவணந்தி முனிவரும் (நன். 267) மொழிப்பயன்பாட்டை இயல்பு வழக்கு (இலக்கணம் உடையது, இலக்கணப் போலி, மருஉ) தகுதி வழக்கு (இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழுஉக்குறி) எனப் பகுத்து விளக்குகின்றார்.

நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் வழியாகவே புதுப்புது செய்திகள், சொற்களை எல்லாம் அறிந்து

கொள்ள முடியும். நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் வழிப் பல புதியவற்றை அறிந்து கொள்ளலாம். இருப்பினும், அவை பதிவாகாமல் இருந்த பழையவையே.

பழமொழி, விடுகதை போன்றவை 19-20 ஆம் நூற்றாண்டுகளிலேயே அறிஞர்களால் தொகுக்கப்பட்டிருந்தாலும் நாட்டுப்புறவியலின் அனைத்துக் கூறுகளையும் கரிசல் காட்டு இலக்கியங்கள் வழி வெளிக் கொண்டு வந்து, பிறரும் அவ்வாறு எழுத வேண்டும் என்று ஆவலைத் தூண்ட வைத்த பெருமை வட்டார வழக்கின் பிதாமகர் கிரா வையே சாரும்.

பெண் குறியைக் குறிக்கக் 'கருமுகமந்தி' எனவும் ஆண் குறியைக் குறிக்கச் 'செம்பின் ஏற்றை' எனவும் அவையல் கிளவியைக் குறிப்பிட வேண்டும் (நன்.266 கழனியூரன்: மயிலை). கிராவும் கழனியூரனும் சேர்ந்து **நாட்டுப் புறப் பாலியல் கதைகள்** (நீலக்குயில் 1994) என்னும் தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளார்கள். கிரா வட்டார வழக்குக் கூறுகள் அனைத்தையும் விட்டுவிடக் கூடாது என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு எழுதியுள்ளார். எல்லாமே தமிழ்மொழிக்கு வளம் சேர்ப்பவை என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

'இப்போது இந்த வசவுகளைத் திரட்டிக் கொண்டிருக்கின்றேன். விஷயம் தெரியாதவன் சொல்வான், இந்தக் கிராவுக்குக் கிறுக்கா? வசவுகளைத் திரட்டிக்கிட்டு அலையுறதான் என்று நையாண்டி செய்வான். நான் கதை எழுதுவதைத் தள்ளி வைத்துவிட்டு, இதைச் செய்ய யாருமில்லாததால் செய்கிறேன் (நாட்டுப்புறப் பாலியல் கதைகள், பின்அட்டை)

பீக்கதைகள் (2004: 13) என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பிற்குப் பொ.வேலுசாமி எழுதிய முன்னுரையைக் கிராவுக்கும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

'சமூகத்தால் ஒதுக்கப்பட்ட விஷயங்கள் என்று முன் அனுமானம் செய்து கொண்டு சில பகுதிகளைப் பார்க்க விரும்பாத ஒரு பொதுமனம் உள்ளது. உண்மையில் அவை ஒதுக்கப்பட வேண்டியவை தானா, அவை பொருட்படுத்த வேண்டாத விஷயங்கள் தானா என்பது முடிவானதல்ல, விவாதத்திற்குரியது.

அக்கினிக் குழந்தைகள்

மனதிற்குள் இளம்வயதில் விழுந்த சில கரு விதைகள் அப்படியே கிடக்கும். படைப்பாளர்களாக இருந்தால் அவை முளைத்து வெளிவரும்; இல்லை என்றால் அப்படியே மக்கி மண்ணாகிப் போய்விடும்.

பொன்னீலனின் **கரிசல்**, சி.ஏ.பாலனின் **தூக்குமர நிழல்** போன்ற பொதுவுடைமை சார்ந்த படைப்புகளைப் படித்தபோது ஐந்து-ஆறுவயதில் மனதிற்குள் விழுந்த ஒரு பொதுவுடைமைப் போராளியின் மரணம் **மாவீரன் வாட்டாக்குடி இரணியன்** (1999) என்னும் வரலாற்றுப் புதினமாக வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து **சாம்பவான் ஓடைச் சிவராமன்** (1999), **ஆம்பல் ஆறுமுகம்** (2002), **பொதுவுடைமைப் போராளி ஏ.எம்.கோபு** (2010) போன்ற படைப்புகள் வெளிவந்தன.

கோபல்ல கிராமம் (1976) என்னும் புதினத்தைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படிக்கும் போது இன்னொரு கதைக் கருவும் மனதிற்குள் கிடந்தது நினைவிற்கு வந்தது. மன்னன் பெண் கேட்பது, இனக் குழுத் தலைவர், குடிமக்கள் மறுப்பது என்னும் நிகழ்வுகள் தொன்றுதொட்டே நிகழ்ந்துள்ளன.

சங்க இலக்கியங்களில் நிறையப் பதிவுகள் உள்ளன. **மகட்பாற் காஞ்சி** என்றொரு துறையே வகுத்து இலக்கணங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. கோபல்லபுரத்து மக்கள் புதினம் விளக்குவது போன்றே சோழ நாட்டில் இடைக்காலச் சோழர்காலத்தில் ஒரு சோகம் நிகழ்ந்துள்ளது. எப்போது இந்தச் சாதிப்பாகுபாடு சமுதாயத்தில் களையாக மண்டி வளர்ந்து தழைத்ததோ அப்போதிருந்தே இப்படிப்பட்ட நிகழ்வுகளும் நடந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன.

இரண்டு கிராமங்கள் புதினத்தில் அக்கினிபுரம், சூரியபுரம்; அவற்றின் பெயர் முறையே கட்டக்குடி, அருமுளை இலக்கியம், கல்வெட்டு என எதிலும் இந்த நிகழ்வு பதிவானதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் இந்த ஊர்களில் மக்கள் வாழ்ந்து அழிந்ததற்கான எச்சங்கள் இன்றும் கிடைக்கின்றன.

ஐந்து-ஆறு கிலோ மீட்டர் இடைவெளியில் இரண்டு ஊர்களும் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு ஊர்களும் அழிந்ததற்கு இரண்டு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. ஒன்று சாதிக் கலப்பு, மற்றொன்று மன்னன் பெண் கேட்டு வருவது; இரண்டு ஊர்களிலும் வெள்ளாளர்கள் வாழ்ந்தார்கள். இரண்டுமே இனக்குழு மரபின் எச்சங்கள்.

அக்கினிபுரத்தில் உள்ள ஒரு பெண்ணை வெளியூரில் இருந்து வந்தவன் அதே இனம் என்று சொல்ல அவனுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கின்றார்கள். குழந்தையும் பிறந்துவிட்டது. சூரியபுரத்தில் பிறந்த பெண்ணை இளவரசன் பார்த்து விட்டான்; அவள் அழகில் மயங்கி, அவளையே மணப்பேன் என்கின்றான். மன்னர் பெண் கேட்டு ஆள் அனுப்புகின்றார்.

அக்கினிபுரத்தில் சாதிக்கலப்பு நிகழ்ந்துவிட்டது; சூரியபுரத்துக்குப் பெண் கேட்டு மன்னனின் ஆள் வருகின்றார்கள். தங்கள் வெள்ளாளர் இனத்தைவிட எதுவும் உயர்ந்ததில்லை எனக் கருதிய உறவுமுறையில் உள்ள இரண்டு ஊராரும் தீ மூட்டி வீழ்ந்து மடிந்து விடுகின்றார்கள்.

கட்டக்குடியில் தீப்பாய்ந்தான் குளமும், அருமுளையில் சாம்பல் பள்ளமும் இப்போதும் சாட்சியங்களாக உள்ளன. வாய்மொழியாகவே காலங்காலமாக வழக்கில் இருந்த கதை புதினமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. (ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ், அக்கினிக் குழந்தைகள், 2000)

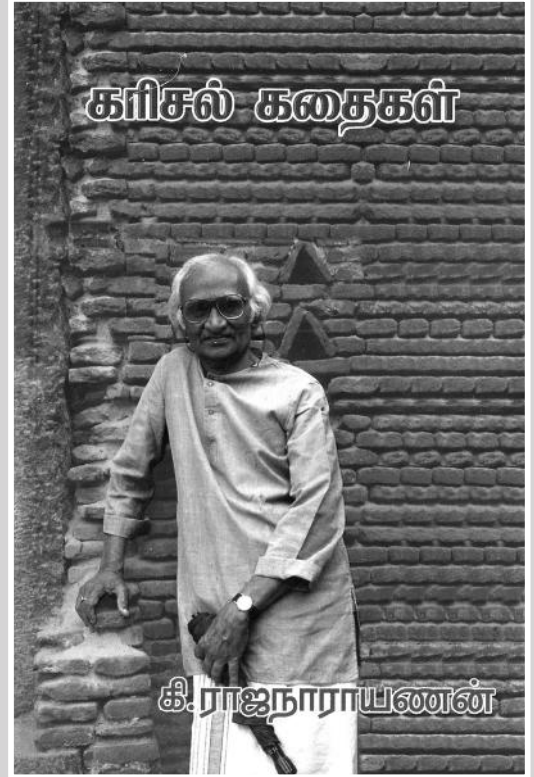
எனவே, கிரா வின் கரிசல் இலக்கியப் பணியை ஒரு வட்டாரத்துக்குள் சுருக்கி விட முடியாது. மேலே குறிப்பிட்டது போல அவரின் எழுத்துக்களைப் படிக்கும்போது மங்கிக் கிடந்த நினைவுகள் வெளி வருகின்றன. பலர் எழுதவும் ஆராயவும் உந்து சக்தியாக இருந்துள்ளார்.

கரிசல்காடு

கிராவுக்கு தம் மண்ணின் மீது இருந்துள்ள பற்றை அவருடைய எழுத்துகளின் மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் அறியலாம். நல்லவர், கெட்டவர் என எல்லோரையும் இனங்கண்டுள்ளார். ஒட்டுமொத்தமாகக் கரிசல் காட்டு மக்களைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

என்னுடைய இந்த மக்களிடத்தில் அன்பு இருக்கின்றது. பிரியமிருக்கிறது. பூமி வறண்டிருந்தாலும் மனசில் ஈரம் இருக்கிறது. வேட்டி கருப்பாக இருந்தாலும் மனசு வெள்ளையாக இருக்கின்றது. உடம்பு அழுக்காக இருந்தாலும் நாக்கு சுத்தமாக இருக்கின்றது. (கரிசல் கதைகள், ப.4)

இக்கரைக்கு அக்கரை பச்சை என்பார்கள். கிராவுக்குத் தம்முடைய பூமியாகிய கரிசல்காடு காவிரி பாயும் புண்ணிய பூமியாக இல்லையே என்னும் வருத்தம் ஆழ் மனதில் இருப்பதைக் கரிசல் கதைகள் முன்னுரை வழி அறிய முடிகின்றது. **இப்படியான ஒரு புனித நதி ஓடும் பாக்கியம் செய்யவில்லை இந்தக் கரிசல் மண் (ப.5).** மேலும் காவிரி பாய்வதால் சோழ நாட்டில் எவ்வளவு செழிப்பாக உள்ளது என்பதை தி.ஜானகிராமனின் எழுத்தை மேற்கோளாகக் காட்டுகின்றார். **‘தண்ணீர் குழாயிலும் தான் வருகின்றது, ஆனால் ஒரு ஆற்றில் ஓடும் போது இப்படியா பாட்டாகக் கேட்கும், கோயிலாக உயரும், கூர் அறிவாக வளரும் (ப.4)**

தி.ஜானகிராமன் நாணயத்தின் ஒரு பக்கத்தைக் குறிப்பிடுகின்றார். காவிரி ஆற்றில் நீர் ஓடும் போது பாட்டு முதலிய ஆய கலைகளும் வளர்ந்தன. இருகரைகளிலும் காவிரித் தொடக்கம் முதல் கடைமடை வரை கோயில்கள் உயர்ந்தன, ஒரு குலத்துக்கு ஒரு நீதியும் வளர்ந்தது. எல்லாமே உண்மைதான்.

நிலவுடைமை முழுவதும் யாரிடம் இருந்தது? கதிரோன் தோன்றினான் / கவலை கொண்டு ஏங்கினோம் / உடையோகோவணம் / உணவோநீராரம். நிலவுடைமையோடு பண்ணைத் தொழிலாளர்கள் பல நூற்றாண்டுக் காலம் பிணைக்கப்பட்ட சங்கிலியைப் பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தம் நொறுக்கித் தள்ளியது. திராவிடச் சித்தாந்தம் விழிப்புணர்வு, கல்வி, வேலை வாய்ப்பைக் கொடுத்தது.

கரிசல் மண்ணில் காவிரி போன்ற வளமான நதி பாய வேண்டும் எனக் கிரா ஏன் விரும்பினார் என்றே தெரியவில்லை. அப்படிப் பாயும் சூழல் ஏற்பட்டிருந்தால் வழக்கமாக எல்லா ஆற்றுக் கரைகளிலும் புற்றுக்களைப் போல வழிபாட்டுத் தலங்கள் வளர்ந்திருக்கும். காவிரியாற்று மக்கள் போலக் கரிசல் மண் மக்களும் கதிரோன் தோன்றினான்... என்று ஒப்பாரி வைத்து இருப்பார்கள்.

-தொடரும்